

Jai Shri Mataji Nirmala Devi!

Translations - Armenian 2024-0205

1975-0125, Զբույց յոգերի հետ	3
1982-0710, Հասարակական ծրագիր: Մուլադիհարայից Վոյց:	8
1983-0821, Mother Earth and Mahalakshmi Puja	16
1983-1106, Diwali Puja, Become The Ideals	22
1984-0213, Դեյլի Պուջա: Ի՞նչ է սպասվում Սահաջա յոգերից և որտե՞ղ ենք մենք: Խորհուրդ հարսնացուներին:	27
1984-0923, 1st Day of Navaratri, The Discipline	31
1987-0508, Հարցազրույց Ռեյ Մարտինի հետ Համար Ինը Հեռուստատեսությամբ	36

1975-0125, Զրույց յոգերի հետ

[View online.](#)

Զրույց յոգերի հետ: Մունբայ (Հնդկաստան), 25 Հունվարի 1975 թ. Սահաջան ստեղծվել է միայն Ջեզ համար: Բայց մարդկության համար Սահաջա Յոգան հասկանալու այնքան էլ հեշտ չէ: Փանի որ, երբ ինչ-որ շատ մեծ բան ձեռք է բերվում առանց ջանքերի, դրա կարևորությունը, մեծությունը ընկալման պակաս է մնում, այդ շափոթի (ուժի) հանդեպ հավատի և նվիրվածության պակաս՝ այն ամբողջությամբ ներքին ուշադրությամբ բխանալու աշխատանքի միջոցով կլանելու համար: Ահա թե ինչու էք տեսնում, որ հիմնականում Սահաջա Յոգերը շատ խմբային են: Բայց այդ այլ Սվամիները, ինչպես գիտեք, նկատել էք, ինչպես են նրանք մարդկանց մտնում մեղիսացիայի մեջ, և ինչպես են օգտվում նրանցից: Նրանք, ովքեր փող են վերցնում ձեզանից, ձեզ ստիպում ծանր աշխատել և կանգնել ձեր գլխի վրա, ստիպում վարժություններ անել և այլն: Այնպես որ ձեր էզոն բավարարվում է դրանից, և դուք կաշտվում եք դրան: Տեսած կլինեք այդպիսի մարդկանց, ովքեր ավել են իրենց ամբողջ գումարը, և այլն, և ապա ավել հասակները այդ Սադիսների համար: Սահաջա Յոգայի ստացումը այնքան անջանկ (սահաջա) է կատարվում, որ մարդիկ շարունակում են խմբային, անուրջ մնալ դրա նկատմամբ: Ինչպես մեր աչքերը, մենք ունենք դրանք առանց որևէ ջանքի, այդ պատճառով խմբային ենք դրանց հանդեպ: Ձեռք գիտակցում նրանց արժեքը, որ այս աչքը այսքան բանկարժեք է: Բայց այն օրը, երբ մենք մի փոքր ցավ ենք զգում մեր աչքում, այդ ժամանակ մենք հասկանում ենք՝ Ո՞վ Աստված, ահա թե ինչու է այդքան անկարծառ Բադիաները ստանալը: Երբ Բադիաներ չլինեն, ապա Սահաջա Յոգերը երբեք չեն անհանգստանում: (Լսարանում մեկը հարցնում է Բադիաների մասին): Երբ Մատաջին պատասխանում է: Բադիան կախված է ձեզանից: Փանի դեռ դուք բացասականը կլանում եք, կա Բադիա: Ի՞նչ անել: Կան մարդիկ, ովքեր ստացել են ինքնագիտակցումը, և նրանք դուրս են եկել դրանից: Բադիան այլևս չի խոցում նրանց: Նրանք երբեք չեն կլանում բացասականը: Որովհետև շատ արժանիներ (Պուռնյաներ) կան իրենց նախորդ կյանքերից: Բայց իրենք նաև պետք է զգոն լինեն: Նրանք չպետք է մտածեն այն, որ մենք չենք կլանում, այսինքն մենք ինչ - որ հաստիկ ենք: Նշանակություն չունի: Սահաջայի Յոգայի հանդեպ խմբային լինելը մեզ համար բանկ կարծես: Երբ դուք խմբային եք ձեր աչքի նկատմամբ, դա էական չէ, բանի որ կա մեկը պատրաստ հոգ տանելու ձեր աչքերի, ձեռքերի, ոտների, մարմնի մասին: Դուք պարտավոր չեք հոգ տանելու դրանց մասին, բայց դուք եք հոգ տանելու Ջեզ Սահաջա Յոգայի մասին: Այդ երկուսի մեջ մեծ տարբերություն կա: Ինչ-որ մեկը հոգ կտանի ձեր մարմնի մասին, և այն ամենը, որը ետաջակ է, հոգ կտարվի դրա մասին: Բայց դուք ինքներդ պետք է տեսնեք Սահաջա Յոգան: Մենք պետք է անենք նրանում, բայց մենք այնքան խմբային ենք, որ նույնիսկ այն դեպքում, երբ ինչ-որ մեկը նստած է մեր հարևանությամբ, մենք չենք խոսում դրա մասին: Ուն էլ հանդիպում եք, խոսեք դրա մասին: Դուք ստիպված եք լինելու տալ Սահաջա Յոգայի հանդեպ այդ նվիրումը: Կան շատ մարդիկ, ովքեր ... նրանց մարմիններն առանձին են Ինչպես երեկ, մի աղջիկ Բադիա ուներ և երբ նրա եղբայրը եկավ, ինքնագիտակցում ստացավ: Այս աշխարհում Ջեզ շատ մասնիկները կան ամբողջ աշխարհով մեկ, որոնց դուք պետք է հավաքեք: Սա նույնպես շատ մեծ Սահաջա Յոգա է: Նույնիսկ ձեր սեփական տանը, ինչպես կարող է ինչ-որ մեկն ապրել առանց Սահաջա Յոգայի. «Երբ դուք ապրում եք իմ տանը, ապա դուք բոլորը ստիպված եք լինելու գալ Սահաջա Յոգա: Դուք պետք է ինքնագիտակցում ստանալ և ոչ մի Բադիա չպահեք»: Այդպես պետք է համառություն լինի, բայց կարիք չկա բարկանալու: Դուք պետք է ասեք նրանց, դա անփութությամբ չի աշխատի: Սահաջա Յոգան պետք է խորապես հիմնված լինի ուսուցիչ, արքեմանդիս, ամեն մի շունչ անուցիչ: Փանի որ, երբ Դուք Ջեզ մասին մտածում եք ինչպես մի հատուկ բանի, երբ Դուք համարում եք, որ Ջեզ մարմինը տանք է և նրանում մի բան կա հատուկ, ապա այդ տանքի զանգերի ձայնը պետք է հնչի միշտ: Հակառակ դեպքում այն կվտանգվի: Սահաջա Յոգան էլ կարող է վտանգվել: Խնդրում եմ հասկացեք դա: Նաև երկրորդ բանը, որ ես ավելի լավ է ասեմ ձեզ, որ առանց Սահաջա Յոգայի դուք հիմա չունեք անհատականություն: Առանց դրա դուք ծաղկում չունեք: Առանց դրա դուք տեղ չունեք: Փանի որ, երբ դուք գալիս եք Աստծո արքայություն, դուք պետք է վերցնեք նրա բազմաբնույթությունը: Երեկ մի ընտանիքի անգամներից մեկը եկավ, և ասաց, որ երեկ գնացել էր Գաջանան Մահարաջի մոտ: Ո՞վ է այդ Մահարաջ Գաջանանը: Ես տեսա, որ Ագնյա չակրան, Վիշուդի չակրան, երեք չակրաներ բռնված էին: Նա ասաց, որ նրա չակրաները բռնվել են Գաջանան Մահարաջի լուսանկարից: Ես ասացի, ահա այստեղ, ես՝ քո բույրը, նստած եմ քո սեփական տանը, և ինչո՞ւ ես դու գնացել Գաջանան Մահարաջի մոտ: Սկզբում նա ասաց. «Ո՞չ, նա սուրբ է»: Ես ասացի. «Գոնե ստուգիր վերբացիաները, արդյոք նա սուրբ է, թե ոչ»: Նրանք պարզապես անընթերցան գնացել էին: Նրանք պետք է նաև տեսնեն: Արդյո՞ք սա Սահաջա Յոգա է: Թագավոր դառնալուց հետո, մուրացկան ցանկանալ դառնալ, նման մարդիկ պետք է դուրս եկան: Բայց նրանք ասացին, որ միտումնավոր չեն մուրացիկներ դարձել: Դա անփութությամբ, անընթացությամբ էր, որ նրանք գնացին այնտեղ: Ինչ արած, մեր կինն է այդպիսին, ի՞նչ կարող եմ անել: «Ի՞նչ կարող եմ անել, մեր հայրն է այդպիսին. Մեր դուստրն ասաց եկեք գնանք, մենք էլ գնացինք»: Եվ այդպես հետո նրանք գալիս են ու առում. «Մատաջի՛, իմ Ագնյա չակրան բռնվել է, իմ ստամոքսի չակրան բռնվել է»: Նրանց երեք չակրաները երեկ բռնվել էին: Ես՝ ձեր իսկական բույրը, այստեղ նստած եմ, ապա ո՞րն էր Գաջանան Մահարաջի մոտ գնալու ձեր կարիքը: Ապա նրանք ասացին. «Մեր պետությունը, իրոք, դեպի վառն է գնացել, այդ պատճառով հիմա մենք կգնանք Սայի Բաբայի մոտ: Եվ ես ասացի նրանց, որ դուք ավելի լավ է գաք այստեղ և ապա հետո գնաք Սայի Բաբայի մոտ, հակառակ դեպքում նույնը կարող է պատահել այնտեղ: Ի՞նչ իմաստություն կարող եք ձեռք բերել այնտեղ: Հազարավորները գնում են այնտեղ, ապա այդ ինչ էք ուզում դուք այնտեղ: Դուք նյութական իրե՞ր եք ցանկանում Սայի Բաբայից: Արդյո՞ք մարդկային էակների այդ ցանկությունները կբավարարվեն: Դուք ունեք ոչ ոչ նյութականություն: Հիմա այդ ի՞նչ եք ցանկանում: Դուք թագավորություններ ունեք, պալատներ, հիմա՞ ինչ էք ուզում: Մեկը, ով եկել է տալու, և այն, ինչ դուք պետք է ստանաք, շատ մեծ նշանակություն ունի մարդկության համար: Աստված շատ մեծ խոստով է ստեղծել ձեզ: Այս ամբողջ կեղտը, որը դուք կուտակել եք ձեր ուղեգրում, պարզապես դեռ նետեք այդ ամենը: Դուք հավաքել եք բոլոր այդ անիմաստ բաները, այս ամբողջ թափանքը ձեր այդ տանքում: Հիմնե՛ք այդ տանքը: Ամեն սրտում դուք պետք է վառեք լամպերը: Մաքրե՛ք ձեր տունը, մաքրե՛ք ձեր ընտանիքը և մաքրե՛ք ձեր հասարակությունը: Դուք շատ մտածողված եք ձեր հարազատների համար: Ջեզ սկեսուրը եկել է, ես պետք է անեմ նրա համար. ես պետք է ստամ նրան Ի՞նչ է ձեզ սալու ձեր սկեսուրը ... Նա ձեզ ձեռնելու է կոշիկով Դուք պետք է իմանաք, որ

ձեր հարազատները Սահաջ Յոզերն են: Չկան այլ հարազատներ Սահաջ Յոզերից բացի: Սահաջ Յոզերն են Սահաջ յոզի հարազատները, քանի որ հրահման է այլ լեզվով են խոսում, հրահջ ուղիները տարբեր են, հրահջ ձևերը տարբեր են: Այդ նպատակով դուք պետք է այրեք ձեր կենսական ուժերը (Պրահա), դրա համար դուք պետք է կիսեք Սերը: Սերը կիսուի ձեր ուսուցչության (Չիտա) եզրով: Նախ կարգավորեք ձեր ուսուցչությունը: Այն թեթևացրեք: Եթե դուք մնացած ամեն ինչ պահեք ձեր ուսուցչության մեջ, ինչպես պետք է Սահաջ Յոզան գա: Այն ներքև է գալիս ձեր ուսուցչության (Չիտա) միջոցով միայն: Աստված սպասում է, որ այն լցնի ձեզ վրա, բայց որտե՞ղ է ձեր ուսուցչությունը: Երկու բողի ընթացում ձեր ուսուցչությունը այս ու այն կողմ է գնում: Պարզապես դրեք ձեր ուսուցչությունը Աստծո ստեղծած առաջ: Նա չի ցանկանում ձեր փոքր, հարստությունը կամ որևէ այլ բան: Այդ ամենը պահեք ձեզ: Դա մարդկանց կիսորությունն է, որը դուք ձեռք եք բերել: Ո՞րն է այդ ամենի կարևորությունը: Կարևորություն ավել ձեր ուսուցչությանը, քանի որ հենց այդ ուսուցչության վրա է Աստված գալու: Նա ձեզ երիտասարդ է դարձրել, ինչպես 20 տարեկանները: Բուժել է ձեր մարմինները: Նա մտուր է դարձրել ձեր սրտերը: Կուլեկով գիտակցություն է եկել Ձեր մեջ: Հիմա՞ ինչ: Դուք դեռ վազում այս կամ այն բանի ետևից: Դուք այդ ամենը շատ ավելի կարևոր եք համարում: Ձեր նախորդ կյանքերում դուք վաստակել եք այդ ամբողջ աղբը և այդ ամենը ետևում թողել: Այժմ կրկին դուք կհավաքեք այդ ամեն հարստությունը և նորից ամբողջը ետևում կրողներ: Սովորականի պես, անփութքով աղբը Սահաջ Յոզի համար շատ վտանգավոր բան է: Այն ինչ մեկ կոչում են անտարբերություն: Մի մեծ պատերազմ է ընթանում: Դուք գիտեք, թե ինչպես են այլ ճանապարհներն ու մեթոդները սկսել ոչնչացվել: Սահաջ Յոզան նման է մի լուսուի՝ կանգնած այս խավար ջրերում: Նուրբ, բուրավետ, գեղեցիկ, և դուք այդ լուսուի թերթիկներն եք: Ցանկացած կեղտ, որ ընկնում ձեզ վրա պարզապես կսափի, եթե դուք խնամեք, որ դուք լուսուներ եք: Այնպես որ, եթե որևէ չափաբաժնով է, ապա ազատվեք այդ կեղտից: Դուք լուսուներ եք, ձեզ դարձրել են լուսուներ այնպես որ, եթե որևէ կեղտ է ընկնում լուսուի վրա, ապա լուսուը պետք է այն պարզապես դուրս փայտի: Ձեզանից յուրաքանչյուրը պետք է արթնանա Սահաջ Յոզայի նկատմամբ, եթե դուք պետք է վերցնեք Սահաջ Յոզայի նավակը աշխարհի միջով: Մի՛ հուսեք ձեր հարազատների, սննդի փոփոխի ու մանր խնդիրներով և ձեր փոքր չնչին հարցերով: Միևչև եթե եք պատրաստվում կոչված մնալ այդ գարեկիտությունը: Այդ խմբերից և ոչ մեկը չի լինելու ձեր կողմին: Արդյո՞ք իմ որդին կամ դուստրը կամուսնանա: Եվ այլն ...: Եթե դա տեղի ունենա, շատ լավ, եթե ոչ՝ էլի շատ լավ: Դուք այստեղ գումար կծախսեք, այնտեղ կփորձեք անուն ձեռք բերել... իսկ Սահաջ Յոզայի համար ... Դուք ժամանակ չունեք Սահաջ Յոզայի համար: Մեծ բան է, որ մարդիկ Հնդկաստանում չունեն չափազանց շատ գումար: Իրենց սեփական դրամական վիճակը շատ լավ չէ: Բայց մեկն պետք է խնամեք, որ այս Հնդկաստանում կան ՎԻՖԲՍՅԻԱՆՆԵԲ, որոնք վերահսկում են ամեն ինչ: Ցանկացած այլ երկիր արդեն փուլաված կլինեն մինչ այժմ: Դուք ապրում եք վիթրանների աջակցության շնորհիվ: Ինչ մեծ երկիր է սա: Ի՞նչ երկրում եք դուք ծնվել: Դուք գիտեք դա: Ես չգիտեմ, թե ինչպես օտարերկրացիներին ասել Դևի (Աստվածուհու) կարևորության մասին: Նրանք չգիտեն, թե ինչ է Դևին, թե ինչ է Մայրը: Այնպիսի կեղտոտ մարդիկ կան, ովքեր չեն հասկանում մարդկային հարաբերությունների մասին, ես գգում եմ կարծես լաց կլինեն: Եվ դուք, մարդիկ, այդքան խմբային, այդքան սովորականի նման եք դարձել, սովորում եք ձեր մարմնը, և մեղադրանք անում նույն կերպ: Ինչպե՞ս է դա պատահելու: Իմ եղբայրներն ինձ ասում են. «Ինչո՞ւ ես սպանում ինձից եզ աստվածից երեկ: Ինչ-որ վնաս կարող է լինել ես առողջությանը, և հետո, ինչ կասի ես ամուսինը մեզ: Դու քնում ես առավոտյան 4-5-ին, ամբողջ օր դու հզուցան աշխատում ես, ինչո՞ւ ես անում դա, ի՞նչ ես պատրաստվում ստանալ դրամով»: Ես կարող եմ միայնակ պայմարել, բայց ինչ օգուտ եք դուք բոլոր ստանալու դրանից: Լինել խմբային, աղբը խմբային. դա մտայն վերաբերմունք է ինքներդ ձեր հանդեպ: Դա ձեր իսկ վերաբերմունքն է: Դա նման է նրան, որ թագավորը, որն ունի ամբողջ հարստությունը, և նա ապրում է անփութքով: Կառավարի՛ր, բարձրացի՛ր գահին: Պատրաստվում եք ձեռքդ Սահաջ Յոզան մանր, հզոր հարցերին կաշեկով: Մաքրե՛ք ձեր ներքը, մաքրե՛ք ձեր սիրտը և տեսե՛ք, արդյո՞ք մեկն նստած ենք անմեղության մեջ: Դուք ինձ շնորհ չեք անում: Այն ինչ փնտրում էիք կյանքերի ընթացում, դուք դա եք միայն ստանում: Այժմ, եթե եկել եք վերջին փուլ, ապա այս ինչ խնդիր վարե՛ք: Դուք միզուց չեք տեսել մեկին, ով եկել է վերջին փուլ, բայց ես տեսել եմ բազմաթիվ այդպիսիներին: Նախ ես պետք է հրահջ ստանեմ դրան: Կոչե՛ք, կոչե՛ք, կոչե՛ք: Երբեմն դուք այնպիսի մտքեր եք ունենում, թե. «Ի՞նչ կարող եմ մեկն անել, մեր երկիրն այնքան վտանգ է, և մեկն այնքան ազդու եմ այստեղ, և ինչ լավ բան կարող եմ մեկն անել մեր երկրի համար»: Լավ է, որ դուք չունեք փող: Ես այնքան մարդկանց եմ ինքնագիտակցում ավել, ովքեր հարուստ էին: Որտե՞ղ են նրանք: Ընդամենը երկու՞սը կամ երե՞սը: Եվ նրանք էլ այնքան ժլատ են: Չկա մեկն այստեղ շատ գումարով: Ես ինքնագիտակցում եմ ավել լավից (100 հազար ռուբլի) և կրտսեր (10 միլ. ռուբլի) ունեցող մարդկանց: Ի՞նչ են նրանք անում: Լավ է, որ այդքան շատ փող և նրա անախարժությունները չկան: Լավ է, որ այդ փողը ձեզ կպած չէ: Դուք ավելի փչ գումար ունեք, որը, իսկապես, լավ է: Ես տեսել եմ այդ հարուստներին, այսպես կոչված, այդ նախարարներին, նրանք չունեն ոչ մի ուրախություն, որ դուք՝ մարդիկ, ունեք: Նրանք ստացել են իրենց ինքնագիտակցումը, իսկ հետո պարզապես շատ սիրուն նստել: Այնտեղ նրանք կհասնեն փողով: Մեծ նախարարներ, բարտաղարներ են ստացել ինքնագիտակցում: Ի՞նչ են նրանք արել: Աստվա՛ծ, պատշաճի՛ր մեզ նրանց էզոպից: Ո՞վ է բարտաղար կամ թագավոր Աստծո կողմից: Պատասխանե՛ք դրան: Ծի՛ծո է Երի Մատաջին: Սա այնքան կարևոր օր է: Ո՞վ եմ ես ես առաջ: Գնացե՛ք այնտեղ, որտեղ գնում եք ձեր Պուջաների համար, այդ տաճարները: Պատրաստվա՛՞ն եմ նրանք գալ այս երկրի վրա: Ձեր սեփական տաճարը պատրաստ պահեք: Այս փոփոխի երեթաները, որ նոր ներս եկան, շատ ավելի հաջողակ և օրինավոր են, քան դուք՝ մարդիկ: Նրանք դուրս են փախել, պատռուի և այս ամբողջ կիսորությունից: Նրանք պարզապես Մատաջի են ուզում: Երեկ այդ երեթաներից մի քանիսը եկան և աղերսեցին իրենց մայրերին իրենց թույլ տալ իմ ծրագրին ավելի երկար ժամանակ լինել: Ես իրենց որևէ շահույթ կամ նման բան չեի տալիս, բայց իրենք ցանկանում են ավելի երկար նստել Մատաջիի կես: Նրանք ավելի շատ են հասկանում, քան դուք, մարդիկ, Թողե՛ք ձեր անցյալը, դարձե՛ք երեթաների նման: Դուք դարձել եք երեթաների նման: Ի՞նչ գեղեցիկ ձև է: Դուք նույնպես այդպիսին եք եղել, իմ երեթանե՛ր: Դուք բոլորը այդպիսին եք եղել: Որտե՞ղ դուք մոլորվեցիք, և այլանդակվեցիք: Վախեցե՛ք ձեր այլանդակությունից: Նայե՛ք ուրիշների գեղեցկությունը: Երբ ես գնում եմա ... : Երբ մայրը գնում է, ապա երեթաների պարտականությունն է հոգալ տան մասին: Երբ ես եմ եմ գալիս, տեսնում եմ, որ իմ երեթաները տարածում էին Սահաջ Յոզան: Բայց այստեղ, երբ ես եմ եմ վերադառնում տեսնում եմ, որ 8-10 մարդկանց Ազնյան է բռնվել, ուրիշների Նաբին է բռնվել և դեռ մյուսների Վիսուպին է բռնվել: Ինչ-որ մեկը մեկ ուրիշ մտա է գնացել (գուրու), իսկ մյուսները հիվանդացել են, մեկը վատ վիճակում է, ինչ-որ մեկի կինը հիվանդանցում է, իսկ մեկ ուրիշը գծանց է ընկել: Այո, ի՞նչ է պատահել: Եվ մի՛

կարծե՛ք, թե դուք փոքր մարդիկ ե՛ք: Դուք շատ Մեծ մարդիկ ե՛ք: Բուրբ այդ մեծ մարդկանցից ոչ մի օգուտ չկա: Նրանք չեն ստանում իրենց ինֆրագիտակցումը: Իմացե՛ք ձեր մեծությունը և ապա խոսե՛ք: Բա՛ց արե՛ք ձեզ և խոսե՛ք: Մեկը, ով խոսում է նույնիսկ մեկ բառ Սահաջա Յոգայում, ապա Սաակաա Սարաավաաին ինքը գալիս է և նստում այդտեղ: Ես ձեզ ասում եմ: Պարզապես խոսե՛ք և հետո տեսե՛ք: Պարզապես սկսե՛ք խոսել Սահաջա Յոգայի մասին, և դուք կտեսնե՛ք, ինչպես Սարաավաաին կգա ձեր ձայնի մեջ: Սկսե՛ք գրել դրա մասին, և Նա կմտնի ձեր գրվածքի մեջ: Վերցրե՛ք ցանկացած գործ Սահաջա Յոգայում և Սակաաա Նահունանը կանգնած կլինի և ինձ կսպի. «Մայր, ո՞ւմ հետ ես պետք է կանգնեմ»: Հահունանջին անում է ձեր ամբողջ աշխատանքը: Վերցրե՛ք ցանկացած գործ՝ հանուն ձեր մոր, նույնիսկ աշխարհի գործերը: Սահաջա Յոգայի համար յոթ Անմահները (Չիրանջիվները) կանգնած են այնտեղ ձեզ համար. Բուրբ այդ Աստվածությունները՝ պարաստ իրենց Շակտիներով, կանգնած են հետին պլանում ձեզ համար: Եվ ինչ են նրանք տեսնում, որ դերասանը, որ եկել է, շատ վառ վիճակում է: Նա նայում է այնտեղ և այնտեղ: Ինչպես պետք է դրաման ընթանա: Այս թեթևամիտ վերաբերմունքը չի անցնի: «Մատաջի՛, ես ժամանակ չեմ ունենում նստելու և մեղիտացիա անելու»: Ի՞նչ է նշանակում, որ դուք ժամանակ չե՛ք ունենում: Ինչի՞ համար է ժամանակը: Ո՞վ է ձեզ տվել այս ժամանակը: Եթե դուք ժամանակ չե՛ք ունենում ձեզ համար, ապա ինչպե՞ս ե՛ք ժամանակ ունենալու Աստծո համար: Ինչպե՞ս ժամանակ չե՛ք ունենում: Դուք պետք է արթնանա՞ք ժամը 4-ին: Դուք տեսել ե՞ք ձեր մայրը: Քանի՞ ժամ է նա ֆնում: Արթնացե՛ք առավոտյան ժամը 4-ին: Ասե՛ք ինձնեղբայր ձեզ: Դու պետք է գնաս մեղիտացիա անելու ժամը 4-ից 5-ը: Դե՛ն նետե՛ք ձեր բուրբ: Հրաժարվե՛ք զիջելը արթուն մնալուց: Դադարեցրե՛ք անհիմաստ մարդկանց հետ զրույցները: Դադարեցրե՛ք այդ անհիմաստ միությունները, այդ հարազատները, բուրբ այդ անհիմաստ մարդկանց: Այդ բոլորը բևեռներ են: Արդյո՞ք մենք այնտեղ եմք եկել մեր ժամանակն այդ մարդկանց վրա վատնելու համար: Ես նույնիսկ մեկ բառե՛ք չեմ ծախում Սահաջա Յոգայի մասին ձեզ պատմելու համար: Ոչ մի պահ անգամ: Ես սովորված եմ հանդիպել հազարավոր մարդկանց ամուսնու գրասենյակում, որոնց հետ պետք է ձեռք սեղման ընդունելություններին: Ես օգտագործում եմ դա ինֆրագիտակցում տալու համար: Նրանք ձեռք են սեղմում, իսկ ես ինֆրագիտակցում եմ տալիս իրենց: Ես տեսնում եմ, որ նա ստացել է ինֆրագիտակցումը, և ես ուզում էլ ծիծաղել: Ո՞ր երկիրն էլ, որ ես գնում եմ, շարունակում եմ ինֆրագիտակցում տալ: Ում հետ էլ, որ ես խոսում եմ շարունակում եմ ինֆրագիտակցում տալ: Նա շարունակում է խոսել և ես շարունակում եմ ինֆրագիտակցում տալ: Վիկտորիա կայսրանում Պակիստանցի մահմեդականը տոմսեր էր կալվածում: Հերքը շատ երկար էր և ես ինֆրագիտակցում էի տալիս նրան հեթոտ կանգնած, ինչպես նաև իմ առջև հեթոտ կանգնած մարդկանց: Հենց մինչև նա տվեց ինձ տոմսը և նայեց ինձ, նա ստացավ իր ինֆրագիտակցումը: Նա տվեց իրենց բոլոր տոմսերը և եկավ ու նստեց իմ կուպեում, որտեղ ես մենակ նստած էի: Նա հարցրեց. «Ո՞վ եք դուք»: Ինչպե՞ս դուք ունե՛ք այդպիսի գրավչություն attraction ձգողականություն: Ես հարցրեցի, թե նա ով է: Նա ասաց, որ ինքը Հուսեյնն է: Եվ այդպիսով ես ինչպե՛ք նրան նստել ու իր ձեռքերը դեպի ինձ դնել: Նա ասաց. «Այս ի՞նչ է տեղի ունենում: Սառը», «Ո՞վ եք Դուք»: Ես ասացի. «Տե՛ս և հանաչի՛ր»: Ես գնացի Հոսո, որտեղ նկարիչներ էին նստած և ինչ-որ բան էին նկարում: Ես մի ինֆրագիտակցում տվեցի, ապա նա վեր կացավ և իր կողմից ինչ-որ բան ասաց, ապա եկավ և բռնեց իմ սոփերը, և սկսեց դառնությամբ լացել, ասելով. «Մայր, ե՛րբ Դու եկար»: Ես այնտեղ էի գնացել որպես մեծ սպայի կին՝ իմ կողմից կանգնած երեք կամ չորս պատմական անձանց հետ: Նրանք բոլորը ապեղ էին, թե ինչ է նա անում: Նա սկսեց ասել. «Մայր, ես գտա Քեզ: Գիշերը Դու եկել էիր իմ երազում ու ասացիր, որ ես հագնելու եմ այսպիսի ու այսպիսի Սարի և Դու եկար նույն սարիով: Ոչ մի պահ անգամ, ես չեմ մտածում այլ բանի մասին, բացի Սահաջա Յոգայից: Ես մտացել եմ ամբողջ անցյալը: Ես մեծ ծնունդներ, մեծ մարդիկ եմ ունեցել: Ես մտացել եմ ողջ անցյալն ու ապագան: Այս պահին ես միայն հիշում եմ Սահաջա Յոգան, և ոչ մի ուրիշ բան: Ուր էլ որ դուք նստե՛ք այդտեղ պետք է լինի Սահաջա Յոգան: Դե՛ն նետե՛ք ձեր ժամացույցները: Դե՛ն նետե՛ք այդ ժամացույցներին ծառայելը: Սահաջա Յոգան է ձեր ժամացույցը: Եթե 12:30 է, դա կարևոր չէ: Ժամը առավոտյան 3-ն է: Դուք նստած ե՛ք Սահաջա Յոգայում: Ի՞նչ է, Սահաջա Յոգան ժամացույցի կամ ժամանակի ծառայողն է: Մենք ոչ մի օրենքի կամ ձեռք ծառան չենք: Մենք միայն Սահաջա Յոգայում ենք կանգնած: Մենք շարունակում ենք նստած մնալ, նույնիսկ, երբ այն շատ ժամանակ է տևում: Արդյո՞ք մենք մեր ստամոքսի ինչ-որ ծառաներն ենք: Մենք ոչ ոքի ծառան չենք: Ամեն ինչ շարունակվում է կատարվել: Այն պետք է տեղի ունենա: Դե՛ն նետե՛ք ձեր բոլոր հին կապերին ծառայելը: Հեռու՛ նետե՛ք ձեր ժամացույցները: Չկա համակարգ ստեղծված ամեն ինչ համար: Սահաջա Յոգայում երբեք չի կարող լինել ինչ-որ համակարգ: Այն ինքն իր համակարգն է ստեղծում: Թող այն ստեղծվի: Եթե դուք փորձե՛ք և ստեղծե՛ք նոր համակարգեր, ապա դրանք կոչվեն Սահաջա Յոգայի ստեղծե՛վ կարգապահություններ: Թող Սահաջա Յոգայի կարգապահությունը շարունակ շարժվի ձեր ներսում: Այո՛, նրանց համար, ովքեր չեն ստացել ինֆրագիտակցում, նրանց համար կարգապահությունը կարևոր է: Դուք դա արե՛ք: Բայց նրանք, ովքեր ստացել են ինֆրագիտակցումը, այդ մարդիկ ունեն իրենց սեփական կարգապահությունը իրենց ներսում: Կարգապահությունն ինքն իրեն կգա, ներսից: Սահաջա Յոգայը ունեն ներքին կառուցված կարգապահություն: Դրա համար ներսում չկա: Նա, ով Սահաջա Յոգ չէ, պետք է ներքին, բանի որ նա չի հասկանում, թե ինչ է կարգապահությունը: Նա միայն գիտի աշխարհի կարգապահությունը՝ վախճով: Թող որ կարգապահությունը ներսից գա ու ներսից արթնացնի Սահաջա Յոգային: Տեսե՛ք, թե որքան ե՛ք շարժվում Սահաջայի կարգապահությունում: Դուք շարժվում ե՛ք նրա ձեռքով ու սոփերով և բարձրանում նրա ալիքներով: Որքա՞ն է այդ կարգապահությունը կապված օվկիանոսի ալիքների հետ: Դուք այնտեղ նստած կարող ե՛ք ասել, թե կոդոնում որ ժամին բարձր կամ ցածր ալիքով մակընթացություն կլինի: Ո՞վ է կապել այդ կարգապահությունը, որ դուք սկսե՛ք ե՛ք կապել ուրիշների կարգապահությունը: Սովորե՛ք մտնել ներսի՛ կարգապահության մեջ: Սովորե՛ք շարժվել ներսի ուղղությամբ ու մերթույցներով: Նրա մերթույցները շարժվում են: Ջեր սեփականը մի՛ ստեղծե՛ք: Ստեղծել ձեր սեփական այս, այն. «Եկե՛ք ավելի շատ մտնե՛ք Սահաջայի մեջ, ժամանակ ծախսե՛ք Սահաջայի համար»: Եթե դուք պետք է ժամացույց կրե՛ք, ապա կրե՛ք այն Սահաջա Յոգայի համար: Եթե դուք պետք է զարթուցիչ դնե՛ք, ապա թող այն լինի Սահաջա Յոգայի համար: (Մի մարդու, ով հենց նոր մտավ): Եկե՛ք և նստե՛ք: Դուք բոլորը իմ սրտում ե՛ք: Մի՞թե հեռվում ե՛ք: Դուք պետք է հասկանա՞ք սա: Նույնիսկ մեկ տերև այս աշխարհում չի կարող շարժվել առանց Նրա կարգապահության: Միախառնե՛ք ձեզ Նրա կարգապահությանը և միաձուլվե՛ք Նրա ներդաշնակությանը: Ներդաշնակեցրե՛ք ձեզ ամբողջությամբ: Երբ այն բարձրանում է, դուք բարձրանում ե՛ք, երբ այն ընկնում է, դուք ընկնում ե՛ք: Երբ մենք փորձում ենք մեր սեփական ինչ-որ բան անել, ապա մենք թողնվում ենք ետևում: Շարունակ ձուլվե՛ք ձեզ նրա հետ: Սա կարող է տեղի ունենալ միայն Սահաջա Յոգայի միջոցով և ոչ մի աշխարհիկ բանի միջոցով: Կա միայն մեկ հանապարհ, ինչը ես ասել եմ հազար անգամ և ասում եմ նրա՛յց, որ ձեր ամբողջ անմիտ վիճակն է (Ներքին աշխարհ): Իմացե՛ք Անմիտ Գիտակցման

վիճակում և դուք կհամոզվեք անեն ինչ: Ամեն ինչ, ինչ պետք է անեք, գնացեք Աննիտի վիճակ: Հենց դուք բոլոր աշխարհիկ աշխատանքները անմիտ գիտակցման վիճակում անեք, այդ ժամանակ դուք կհամոզվեք, թե ինչքան դիմադրելի է այն դարձել: Ով է տեսել ծաղիկների ծաղիկը կամ պտուղ դառնալը: Ո՞վ է տեսել այս աշխարհի կենդանի աշխատանքը: Դա արվում է: Դուք շարժվում եք դիմադրելի մեջ և այս կենդանի բանի մեջ: Այն գալիս է անմիտ վիճակից: Երբ դուք այնտեղ հասնում եք ամբողջ աշխարհը գունատ է դառնում: Փորձե՛ք սովորություն դարձնել Աննիտի վիճակում լինելը: Ամեն աշխատանք կատարվում է Աննիտի վիճակի միջոցով և այդպես էլ կլինի հաջող: Ձեր շարժումը դեպի ներս պետք է արվի ձեր կողմից: Չկա տարիքային սահմանափակում դրա համար, թե մենք ծերացել ենք: Դուք ծեր չեք: Դուք վերածնվել եք հազիվ 3-4 տարի առաջ: Դուք պարզապես փոքր երեխաներ եք: Դա տարիքի հարց չէ: Պետք է մնալ Աննիտի վիճակում: Դա է ձեր սեղը, ձեր հարստությունը, ձեր ուժը (Շահյոն): Դա է ձեր ձևը: Դա է ձեր գեղեցկությունը: Դա է ձեր կյանքը: Աննիտի: Հենց դուք անմիտ եք, արտաքին մեթոդները, այդ ամենը սկսում է շարժվել ձեր ձեռքերում: Ապրե՛ք անմտության մեջ: Այնտեղ ժամանակ չկա, Ուղղություն չկա, ոչ էլ որևէ մեկը կարող է դիպչել նրան: Կա միայն Ապրող պատկերը: Կա միայն Կյանքի պատկերը և թե ինչպես է այն ծաղիկում: Կա պատկերը նրա Գեղեցկության, նրա Ունակությունների, նրա Բարեպաշտության և նրա Ծանարության: Դիտե՛ք այն այնտեղից, որտեղից հոսում է կյանքի հոսքը: Բայց երբ դուք դառնում եք անուղղելի կամ չափազանց կիմար, ապա ինչպես այն ցույց կտա ձեզ: Կամ անկիրա լինել, առանց սիրո, եսասեր, եսակենտրոն, սեփական լինել, վայրագություններ անել, շարունակ սեփական անձի մասին մտածել, կարծել, թե դուք ինչ - որ շատ մեծ բան եք, ապա ինչպես այն ցույց կտա ձեզ հանապարհը: Սահաջա Յուզայի շարժման մեջ պետք է այնպիսի՝ գեղեցկություն լինի: Այն անելիս պետք է հսկայական հավատ լինի: Կունդալինին բարձրացնելի պետք է լինի այնքան նվիրում, առևտրային և Կունդալինին կամ մեկ ուրիշի մոտ: Պետք է մեծ հարգանք լինի այդ վիճակի հանդեպ, այնքան մտածումով դրա մասին: Ամեն ինչում, ձեր վարձում, ձեր խոսում, խոսելու ձևի մեջ, ձեր դիպչելու, ձեր ծիծաղի և ձեր արցունքների մեջ: Ամեն ինչում պետք է լինի մի այնպիսի՝ պատկերը ձեր սրտի: Դա գանգվածային է: Այդ գանգվածայնությունը պետք է երևա ձեր ներսից: Պետք է Երկրիների Պատկերը լինի ձեր ներսում: Պետք է Ջրի Մաքրությունը ձեր ներսից արտաջնվի: Արեգակի Պայծառությունը պետք է երևա ձեր դեմքից, Լուսնի Չովությունը պետք է հոսի ձեր ներսից: Հուշերով անհոսող՝ դուք պետք է լինեք ինչպես՝ Քամին: Ձեր շունչը բարեխոսում է բոլորի մեջ այս պահին: Իմացե՛ք սա: Մի՛ խաղացե՛ք ձեր կյանքի հետ: Կրկնվող չափազանց հարգելի և խոնարհ՝ պարզապես ընդունե՛ք դա, այն նոր կյանքը, որ Աստվածայինը դնում է մեր ներսում: Թող որ դուք ընդունե՛ք Նրա շնորհը, Նրա սերը: Դրա համար կարիք չունե՛ք լուրջանալու կամ ձեր ձեռքերը վաճառելու, դուք պետք է չե՛ք անել ոչինչ, քան մաքրել ձեր սիրտը: Մաքրե՛ք ձեր սիրտը: «Ո՞վ Աստված, խնայում եմ մաքրել ձեր սիրտը և այնպես արա, որ թողնեմ մեր խորամանկի և կեղծ ուղիները: Մաքրե՛ք ձեր սիրտերը, քանի որ նա պատրաստվում է իջնել ձեր սրտերի լսուսում: Մաքրե՛ք ձեր սրտերը: Մաքրե՛ք եմ մեր սրտերը: Ու՞մ եք դուք խաբար: Այդ ու՞մ եք դուք ստեր պատում: Դուք բոլորը մեկ եք: Ես երբեք չեմ կարող սառնել միայն մեկ անձի: Ես խոսում եմ ձեզանից յուրաքանչյուրի հետ, որ դուք բոլորը մեկ մարմնի մեջ եք և այդ էլ՝ իմ մարմնի մեջ: Դուք իմ պրոյեկցիան եք: Ես ինքս ինձ եմ ասում: Էլ ո՞ւմ ես պետք է ասեմ: Ո՞վ է մեկ ուրիշը: Երբ դուք հիվանդ եք, ես ցավ եմ գգում ներսում այնպես, առևտրային ես ինքս եմ հիվանդացել: Եվ երբ դուք երջանիկ եք, ապա ես մի հսկայան ուրախություն եմ գգում այնպես, առևտրային ես ինքս եմ երջանիկ դարձել: Երբ դուք դժբախտ եք, ապա ես էլ չեմ վայելում ոչ մի ուրախություն: Ես գիտեմ ու ցերեկ ձեզ համար արթուն մնում: Ինչպիսի կամ որպիսի ձևով էլ կարողանա՞ք, պետք է ժամանակ տալ, ամբողջությամբ ժամանակ տալ: Այժմ մենք պատրաստվում ենք աշխարհը ստեղծել, այնպես որ, նրանք, ովքեր գումար ունեն կարող են գումար տալ: Դուք ստիպված եք լինելու տալ: Դուք գումար եք ծախսում այս ու այնտեղ: Ի՞նչ օգուտ է եղել ձեր այս ու այն կողմ գումար ծախսելուց: Ինձ պետք է ձեր գումարը: Ինձ ոչինչ պետք չէ: Ես ոչ մի բանի վրա կարիք չունեմ ծախսելու: Այս աշխարհը ձեզ համար է ստեղծվում, ձեր այն եղբայրների և քույրերի համար, ովքեր պատրաստվում են ապրել այստեղ: Այժմ այս ինքնագիտակցած երեխաներն են ձեզանում, նրանց դպրոց է պետք, և ինչ - որ մեկը, ով կարող է հետևել նրանց: Փողը սովե՛ք դրա համար: Ինչպե՞ս պետք է փողը գա: Ցանկացած գումար, որ ձեզանից գալիս է, շատ կարևոր է: Այնպիսի՝ մարդիկ են գալիս այստեղ՝ նույնիսկ մեկ ուսուցիչ չեն ցանկանում ծախսել: Այդպիսի ազատ մարդիկ չկան այստեղ: Եթե այդ դեպքն է, ապա դա նորմալ է: Բայց նրանք, ովքեր չեն կարող տալ անգամ մեկ ուսուցիչ, կարո՞ղ են արդյոք այդպիսի մարդիկ Սահաջա յոգ լինել: Ես իսկապես ապշում եմ, որ իրենք մտահոգվում են մեկ կամ երկու ու՛րի տալով: Դուք պետք է տանք հազարներով: Ո՞վ է տվել ձեզ այդ գումարը: Ես այն չեմ ուզում: Ի՞նչ կարող եք դուք տալ ինձ: Գուցե ձեր համար, ձեր երեխաների, ձեր օգուտի համար: Վաղը դուք ինձներդ կգամ ու կապրե՛ք այդ աշխարհում, ես գիտեմ դա: Կարիք չկա այդպիսի ազատ կամ ձրիակեր լինելու: Ապրե՛ք արժանեքի նման: Զիջող այնպես, ինչպես ես չեմ ուսում անվճար, դուք նույնպես չպետք է ուսե՛ք անվճար: Ով որ կարող է թող անի: Նա, ով ժամանակ ունի, թող ժամանակ տա: Նա, ով կարող է աշխատել, ապա թող աշխատի: Նա, ով պետք է տալ ինքնագիտակցում տա, ապա թող ինքնագիտակցում տա, նա, ով պետք է բնութե՛րը դուրս հանի, ապա թող դուրս հանի բնութե՛րը: Արե՛ք Սահաջա Յուզային համար: Դուք ստիպված եք լինելու: Առանց այդպես անելու ձեր էգոն չի մահանա, և ո՛չ էլ ձեր սուպեր էգոն կմահանա, քանի դեռ ու միևնույն դուք ինչ-որ բան չե՛ք անում Սահաջա Յուզայի համար: Կրկին ձեր Ազգան կրկնվի: «Մատաջի՛, իմ գլուխը բռնվեց»: «Մատաջի՛, իմ աղջիկը փախավ»: «Մատաջի՛, այսպիսի ու այսպիսի բան պատահեց իմ հոր հետ»: Դա կպատահի: Ես չեմ անում ոչինչ: Գաճակները չեն անում ոչինչ: Որտեղ էլ դուք ունենա՞ք բուլություն, այնտեղ միայն բնութե՛րը ձեզ կբռնեն: Նրանք չեն բռնի ինձ: Ինչո՞ւ՞ ինձ չեն բռնի: Ի՞նչ է մեզ սովել Մատաջին: Նա այդքան շատ է տվել մեկ ուրիշին: **Arre!** Նա պետք է ստանա և նա ստացավ: Ոչ պակաս է այն ինչ դուք եք ստացել: Դուք չե՛ք արժևորում այն, ինչ ստացել եք: Պետք է բավարարվածություն լինի ներսում: Բռնած պահե՛ք այդ բավարարվածությունը: Կանգնե՛ք այդ բավարարվածության մեջ: Ինչպե՞ս ես կարող եմ սառնել ձեզ: Նաև համակարգիչներ և կետեր կան այդ մասին: Սեղմե՛ք Բավարարվածություն կոնակը և բավարարվածությունը կարբոնա՞ծ ձեր ներսում: Սեղմե՛ք մեկ այլ կոնակ, և կարբոնա՞ծ ձեր անմեղությունը: Սեղմե՛ք մեկ ուրիշը և կարբոնա՞ծ նեոսությունը: Այս ամենը ձեր ներսում է: Մտները սեղմելով ամբողջ ծրագիրը կարելի է գործարկել: Բայց նախ գուցե այնտեղ պետք է անմեղություն լինի: Պետք է ինչ - որ բավարարվածություն լինի, հսկայական դեպքում, երբ դուք սեղմե՛ք մատը, ի՞նչ դուրս կգա: Վախում: Նա, ով սեղմել է բավարարվածություն, հասել է Բավարարվածություն: Նրանք հասել են հարստության: Նրանք հասած են հարստության մեջ: Ունենա՞ք տարիներով հավաքել են ձեր հարստությունը՝ տարիներ շարունակ այրելով ձեր մարմինները, և այժմ կանգնած են ձեր առջև: Նույն կերպ, դուք պետք է մեկ առ մեկ հավաքե՛ք այդ իրերը: Բավարարվածությունը, եկե՛ք Անմեղության մեջ, եկե՛ք Հարստության մեջ, եկե՛ք Գեղեցկության մեջ, եկե՛ք Բնութե՛րի մեջ, եկե՛ք Սիրո մեջ: Բոլոր

կոնակներն այդտեղ են: Ինչպե՞ս ենք մենք պատրաստվում անել դա, ինչպե՞ս ենք անելու դա: Սահաջա Յոգայում չկա այնպիսի խոսք, ինչպիսին է. «Ինչպե՞ս ենք մենք»: Ինչ էլ ուզենաք ձեռք բերել, դուք կարող եք ձեր ներսում: Դուք կարող եք ձեռք բերել գոհունակություն ձեր ներսում: Դուք կարող եք ձեռք բերել ամեն ինչ ձեր ներսում: Սեդմե՛ք կոնակը և ինչ էլ, որ ուզում եք, անընդհատ կգա դեպի ձեզ: Դուք ձեր ներսում կդառնաք մեքենա: Ես չեմ կարողանում հասկանալ, թե ինչպես կարելի է ստանալ այդ ձեռքբերումները ձեր ներսում և ձեզ միացած: Եկեք այժմ մտնենք մեդիտացիայի մեջ: Ն.Ս.Շրի Մատաջի Նիրմալա Դևի

1982-0710, Հասարակական ծրագիր: Մուլտիմեդիայի Վոյչ:

[View online.](#)

Հասարակական ծրագիր: Մուլտիմեդիայի Վոյչ: (Գլխավոր թատրոն, Դերբի, Անգլիա) Շաբաթ օր, հուլիսի 10, 1982թ. Սա է հենց իրավիճակը: Իրավիճակն այն է, որ մենք Աստվածայինի մասին չգիտենք: Մենք կարգադրել ենք դրա մասին, մենք լսել ենք դրա մասին: Այնքան մարդիկ են գրել դրա մասին: Հենց պարզում են որ հարցափորձ կա դրա մասին, նրանք գրեցին հայտնում են: Գրեք գրեքի ետևից, հազարավոր գրեք են նրանք գրել: Դրանցից քանի՞սն են հիշում և քանի՞սը՝ ոչ: Անհնար է պարզել, որովհետև մենք իրականում չգիտենք: Ենթադրենք ինչ-որ մեկը ասում է, որ Բեյքոնը դրա մասին է գրել: Դերբիցի: Լավ, ինչպե՞ս են ես իմանալու: Ես չեմ իմանա, մինչև չհանդիպեմ մեկի, ով իսկապես այդ տարածքին է պատկանում, ով գիտի դրա մասին: Նույն կերպ, գիտելիքը, որ մենք ունենք նաև Աստվածայինի մասին շատ շփոթեցնող է: Բայց դա գիտելիք չէ, դա երբեք գիտելիք չէ: Գիտելիքի հասկացությունը ընկալում ենք այնպես, ասես դա ինչ-որ տեսակի մի պատասխան է մեր հարցերին, որը բանական է, որը կարող է գիտելիք հասկանալ, մեր խելքի միջոցով: Բայց այժմ այս ուղղությամբ խելքից վեր է, վեր է բանականությունից: Վեր է բոլոր սահմանափակ բաներից՝ անսահման ուղարկ է: Բոլոր այսպիսի սահմանափակ ուղարկերը կարող են միայն իմացվել ձեր գիտակցության փորձառության միջոցով: Այժմ սա, պետք է հասկանալ, որ մի շատ նուրբ բան է, թե ինչպես իմանալ մի բան՝ մեր գիտակցության փորձառությունը: Ոչ թե մի փորձառություն, թե հանկարծ լույս եկ տեսնում, ուրեմն փորձառություն է: Նկատի ունեն՝ դուք միշտ էլ կարող եք լույս տեսնել: Մարդիկ այնքան լավ են գզում, որ ինչ-որ լույս են տեսել՝ հանկարծ իրենց առաջ վառվող: Ոչ մի մեծ բան չէ: Կարող է մի որոշ տարածքից դուրս գալ այդ հասցումը և միգրացիոն դա ձեզ ոչ մի օգուտ էլ չի տալիս, այլ դուք պարզապես կարող եք գզալ, թե փորձառություն եք ունեցել: Այսպիսով, պետք է իմանալ, որ տեսնելը դա փորձառությունն ապրել չէ: Օրինակ, շուրջ տեսնում է սարքը: Բայց նա ի՞նչ գիտի դրա մասին: Նա տեսնում է այն: Գիտակցությունը, մարդկային գիտակցությունը այնքան մեծ բան է իրենից ներկայացնում, քան թե կենդանու գիտակցությունը: Օրինակ, կարող եմ ասել, որ գեղեցիկի գիտակցումը կենդանիները չունեն: Մաքրության գիտակցումը կենդանիները չունեն: Մարդկանց մեջ դա ներքրված է, Նրանք դա կարող են գզալ: Նրանք դա իրենց նյարդային համակարգի վրա կարող են գզալ: Այսպիսով, այն ինչ գիտակցություն է, պետք է գզալ ձեր կենսաբանական նյարդային համակարգի վրա: Դա պարզապես մի երևակայական բան չէ կամ մի ստույգ բան: «Ահ, այո՛, այո՛, ես գիտեմ, գիտեմ»: Այդպես չէ: Գիտելիքը պետք է ձեզ հասնի ձեր գզացումների միջոցով, ինչպես որ ես կարող եմ գզալ՝ սա տաք է կամ սառը, բայց էսքան ոչինչ չի գզա: Նույն կերպ, գզացողությունը պետք է ձեզ հասնի ձեր կենսաբանական նյարդային համակարգի միջոցով: Դա նշանակում է՝ ձեր գիտակցությունն ինքը պետք է լիցքավորվի: Այն պետք է նոր տարածաշափում ստանա: Ձեր գիտակցությունն ինքը նոր տարածաշափում պետք է ստանա: Բոլոր այլ փորձառությունները ոչ մի նշանակություն չունեն Էվոլյուցիայում, եթե տեսնեք: Էվոլյուցիան գործընթացում գիտակցությունն է, որ գործանում է, Այն ավելի լավ է ընկալում և ավելի լավ տարածաշափումով: Եվ այդ տարածաշափումները հասել են իրենց առավելագույնին այն ժամանակ, երբ դուք մարդկային էակ եք դարձել, որտեղ հենց ձեր գիտակցությունը պատրաստ է ընկալելու Տիեզերական Էակի գիտակցությունը, Հավաքական Էակի, որպեսզի դուք դառնաք հավաքական էակ: Այժմ կուգե՞նայի ձեզ պատմել այն մասին, թե մեր ներսում ինչպես է այն տեղակայված: Բոլոր գործնական նպատակների համար դուք ինձ չպետք է աներկբայորեն ընդունեք, բայց չպետք է նաև մերժեք այն, ինչ ասում են: Սա մի նոր համալսարան մտնելու պես է: Մենք լսում ենք պրոֆեսորին և փորձում ենք հետևել նրան: Ենթադրենք նա առաջադրում է մի վարկած է առաջադրում ձեր առաջ: Ապա դուք պարզապես սկսում եք դատել այն, փորձել աշխատեցնել: Եթե դա հիշում է, ապա կարող եք այն կոչել օրենք: Նույն կերպ մենք պետք է մտնենք այս նոր հասկացության մեջ՝ նախ այն դիտելով, չմերժելով: Ապա եթե այն հիշում է, այն դեպքում մենք պետք է հավատանք դրան: Չպետք է կույր հավատ լինի Ստեփան Յոզայի հանդեպ: Կույր հավատը ընդհանրապես չի օգնում: Ոչ էլ պետք է մերժում լինի: Եվ այդ կենսաբանական վերաբերմունքով եթե դուք պարզապես լսեք ինձ որպես մի վարկածի, այն ինչ ասում եմ պետք է հենց հիմա ընդունեք որպես համարություն: Բայց ապա ժամանակը գալիս է, որ ձեզ ապացուցեն համարությունը: Եվ համարությունը կարող է ապացուցվել ձեզ: Ժամանակը եկել է ապացուցելու Աստծո գոյությունը: Ապացուցելու, ոչ թե ձեզ համար մի մեծ դատախազություն կարողու կամ ձեզ դատարան տանելու կամ դրա նման մի բան: Բայց ինչպե՞ս են ես պատրաստվում ապացուցե՞լ դա: Ձեր գիտակցության վրա: Դա լինելու է ձեր գիտակցության մի բացարձակ փորձառությունը, որ դուք գզալու եք Ամենագոր Աստծուն: Ժամանակը եկել է ապացուցելու սուրբ գրությունը, բոլոր սուրբ գրությունները: Ժամանակը եկել է ապացուցելու ձեր սեփական միությունը Աստծու հետ: Ձեր սեփական փոփոխաբերությունը Նրա հետ, ձեր սեփական փոփոխաբերությունը այդ Նախակրթական Էակի հետ, թե կոչեք նրան Աստված կամ ուրիշ մի բան, Աստծու համար ոչ մի տարբերություն: Ինչ անուշով էլ Նրան կոչեք, Աստված կա, և այդ Աստվածը այնպիսին չէ, որպիսին դուք պատկերացնում եք: Դա այնպես չէ, ինչպես դուք եք Աստծուն հասկանում կամ համայնում Աստծուն, բայց Աստված այնպիսին է, ինչպիսին կա: Մինչև դուք ինքներդ Նրան չգզաք, դուք չեք հավատալու Նրան: Եթե նույնիսկ հավատաք ինչ-որ հանգամանակներից ելնելով, դա մի հավատ է, որը կույր է: Դա ոչ մի նշանակություն չունի որևէ խելքից մարդու համար: Եվ կգա մի օր, երբ այդ մարդը կհերքի այդ տեսակի հավատը: Այսպիսով, մեր ներսում, ինչպես ասացի, ներկայացված համակարգ կա, որը մեզ է հասել տարբեր փուլերում մեր գիտակցության վերելքի միջոցով, ինչը կարծես մի գրված պատմություն լինի մեր ներսում, թե ինչպես ենք մարդկային էակներ դարձել: Մի բանի փուլի էլին մենք բաժանված: Նախկառաջ ածխածնի փուլը, որում մենք կենդանացանք: Մեռածը կյանք դարձավ: Դա տեղակայված է այս կետում: Դա ցած է գտնվում մեր ներսի այն մեծ ուժից, որ եռանկյունաձև ուղղում է, որին կոչում ենք Կույրությունը: Այս ուժը նաև այն ուժն է, որը նկարագրված է Աստվածաբանության՝ որպես «Կենաց Օրոն»: «Ես կհայտնվեմ ձեր առաջ կրակի լեզուների տեղում»: Բայց Աստվածաբանությունը, լինելով մի մանրագիտակային բան, դա չի կարող բացատրվել, դրա սինվոլիզմը: Մինչև որ դուք չստանաք ձեր նոր գիտակցությունը կամ վերաբացվեք գիտակցությունը, այն չի կարող բացատրվել: Այս ուժը ցանկության ուժն է, վերջնական ցանկության, միակ, իրական ցանկության, որը մենք ունենք մեր ներսում: Բոլոր այլ ցանկությունները անիմաստ են դառնում: Տեսեք, այժմ բարձրագույն երկրներում մարդիկ հասել են բարձրագույնության՝ հարուստ են, ունենալ, բայց երջանիկ չեն: Մարդիկ, ովքեր ծայրահեղ հարուստ են, ինչպես օրինակ Շվեյցարիայում ու Շվեյցարիայում,

մբցում են միմյանց մեջ, թե քանի երիտասարդներ են պատրաստվում ինՖնասպան լինել: Վերջերս իմացա, որ Եվեյցարացիները «ավելի առաջ են»: Եստ ավելի Եստ Եվեյցարացիներ են ինՖնասպան լինում, քան թե Եվեյցարացիները: Սա այն իրավիճակն է, որում պետք է գիտակցենք, որ հարստությունը, եթե մեր ցանկությունը լինեք, մեր իրական ցանկությունը չէ, քանի որ երբ հարուստ ենք դառնում, պետք է որ Եստ երջանիկ ու ուրախ մարդիկ լինեիմք: Բայց այդպիսին չենք: Եվ անտեսագիտության հիմունքն այն է, որ ցանկությունները մասնավոր դեպքում կարող են հագեցվել, բայց ընդհանուր առմամբ դրանք երբեք հագեցվող չեն: Նշանակում է՝ կյանքը չի կարող բավարարել ձեր ցանկությունները: Այսպիսով ի՞նչ է ցանկությունը, ի՞նչ ենք մենք փնտրում, բավական է այս ուժի մեջ, և դա մի փնտրում է՝ դառնալու մեկ Աստուծո հետ, յոգա՝ միություն Աստուծո հետ: Այն, ինչ անվանում ենք մկրտություն: Ղուրանում այն կոչվում է Փիր: Դուք պետք է փիր դառնա՞ք՝ «նրից ծնված»: Սա Եստ լեզուներով է նկարագրված, բայց նույն բանը, ինչը նկարագրված է, նույնն է բոլոր սուրբ գրություններում: Եթե փորձեք հետևել նրան, թե ինչ նկատի ունեն, կգարմանս, որ նրանք բոլորը նույն բանն են ասել: Հիմա ինչ-որ մեկը կարող է ասել. «Կարող են ուրիշ համապարհներ լինել, Մա՛յր: Ուրիշ բաներ կարող են աշխատել»: Այլ մեթոդներ չկան, որովհետև սա մշակվել է հագարավոր տարիներ շարունակ ձեր մեջ այն օրից, ինչ ածածին եք դարձել: Եվ այդ ասելը բնության կողմից ներդրված է ձեր մեջ: Ինչպես օրինակ մեկը կարող է ասել, որ սերմը պետք է ծլի ինչ-որ ուրիշ եղանակով. ուրիշ եղանակ չկա սերմի համար: Սերմը պիտի լուծի և պիտի լուծի պետք է արբանա, դա միայն այդպես է աշխատում: Նույն կերպ դա աշխատելու է ձեր բոլորի մեջ: Այս ուժը պետք է շարժվի ձեր մեջ, պետք է արբանցվի ձեր մեջ: Եթե այն արբանում է ձեր մեջ, այն բարձրանում է: Բայց այս ի՞նչ ուժ է: Այս ուժը Ոգու հետ մեկ դառնալու համար է: Այնպես որ այս ուժը գիտի, որ այն պետք է մեկ դառնա Աստվածայինի հետ: Այժմ մենք ուրիշ Եստ ցանկություններ ունենք, և պետք է ասենք՝ ինչպե՞ս է այն կապված դրանց հետ: Սա այնպես է, ինչպես մենք կասեիմք. «Գնանք Դերբեիբի և հանդիպենք բոլորին»: Հիմա մենք գալիս ենք ամբողջ համապարհը, հասնում ենք Գիլգամեշ, հասնում ենք այստեղ և չենք հանդիպում ձեզ: Ապա իմ ամբողջ գալը, իմ ողջ համադրությունը անիմաստ է, քանի որ ես ձեզ չհանդիպեցի: Դրանում ընդհանրապես ոչ մի իմաստ չկա: Նույն ձևով, մեր բոլոր ցանկությունները միայն այս ցանկությունը բավարարելու համար են, այս վերջնական ցանկությունը, ցանկություն՝ մեկ դառնալու Աստվածայինի հետ: Եստ բաներ կարելի է ասել Կուրբալիին մասին: Ես պետք է որ հարյուրավոր անգամներ խոսած լինեմ Կուրբալիին մասին, և դրա մասին ավելի իմանալու համար դուք պետք է Սահաջա Յոգայում լինեք և ավելի իմանալու դրա մասին: Բայց հենց հիմա ես ձեզ կարե պատմեցի, թե ինչ է Կուրբալիին, և թե ինչպես է այն տեղադրված այնտեղ: Այժմ, վերևում, որը որ երկրորդն է.. իրականում երկրորդը մենք համարում ենք երրորդը, այն այս կողմ է նայում: Դրա ուժը.. ես կասեի, սա մեր փնտրելու կենտրոնն է: Այս կենտրոնը կոչվում է Նաբիի Չակրա, որը մեզ մեր փնտրումն է տալիս: Երբ մենք կենդանու մակարդակում ենք, մենք սնունդը փնտրում ենք մեր ստամոքսի միջոցով: Եվ դուք կգարմանս, որ երբ մենք մարդկային էակ ենք դառնում, այդ ժամանակ նույնպես մենք մեր փողը մեր ստամոքսի միջոցով ենք փնտրում: Մենք կարող ենք մի փոքր այս ու այն կողմ շարժվել, բայց ի վերջո նույնիսկ մեր Աստուծո մեր ստամոքսի միջոցով ենք փնտրում: Այս ստամոքսի շարժը այն տարածքն է, որը պետք է անցնել: Եվ այս տարածքը իրականում Ուսուցիչների տարածքն է: Բոլոր Նախնական Ուսուցիչները այս տարածքում են ծնվել, ինչպես օրինակ՝ Մովսեսը, Սահարաբը: Տասը գլխավոր նախնականներն ենք և նրանք այս աշխարհ են եկել, ովքեր եկել էին մեզ մեր փնտրելու գաղափարը տալու, թե մենք ինչ պետք է անենք: Ըստ էության նրանք եկել էին այստեղ սովորեցնելու, թե ինչպես հավասարակշռել ինՖներս մեզ, ինչպես հավասարակշռել, որպեսզի կարողանանք անել: Հիմա բոլոր այս մեծ մարգարեները կամ նախնականներն ենք, պետք է ասել, նրանք էին վարպետները: Նրանք եկել էին մեզ տեղեկացնելու, որ եթե դուք Եստ եք շարժվում դեպի ձախ կամ Եստ դեպի աջ, ապա դուք կընկնեմք ձեր կենսամիջոցի հարցում, ձեր՝ որպես մարդ որակում: Որպես մարդկային էակ դուք պետք է կենսամիջոց ունենաք, և սա է այն կենտրոնը, որը աստիճանաբար բացում է կենսամիջոցը կենդանուց դեպի ավելի բարձր կենդանի: Եվ մարդու փուլում է, որ անձը սկսում է գիտակցել, որ այս կենսամիջոցը գոյություն ունի մեր մեջ: Ահա այդպես են բոլոր մեր օրենքները առաջացել: Աստվածաճեչի տասը պատվիրանները տասը կենսամիջոցներն են, որ մեր ներսում են: Նրանք տասը Գուրուներն են, ովքեր եկել էին այս աշխարհ՝ փրկելու մարդկանց մեջտեղի համապարհից դուրս գալուց, ավելի Եստ ձախ կամ աջ գնալուց: Այժմ, ձախ կողմը, ինչպես տեսնում եք այստեղ, գազանուկների կողմն է մեր ներսում, և նաև ցանկության ուժը: Զգացումնային կողմն է, որը մեզ մեր ենթագիտակցականն է տալիս: և դրանից վեր մեր հավաքական ենթագիտակցությունն է: Աջ կողմում մենք մի ուրիշ՝ գործողության ուժ ունենք, որով մեր ցանկությունը փորձում ենք գործողության մեջ դնել: Եվ այս գործողության ուժը մեզ տալիս է մեր ապագան և հոգ է տանում մեր ֆիզիկական և մտավոր գործողությունների մասին: Դրա արդյունքում մենք գազանուկներն ենք մի հիմնարկություն մեր գլխի մեջ, որ կոչվում է էգո: Յուրաֆանցյալը այն ունի, ոչ մի արտափելի բան չկա: Երբ մենք մի բան ենք անում, մենք գգում ենք, թե արել ենք դա, և դա առապել է, բայց միևնույն է դեռ կրում ենք այդ առապելը, որովհետև դեռ չենք տեսել իրականությունը: Մյուսը մեր ներսում ձախողման ուժն է. որի միջոցով մենք ստանում ենք ուրիշների ազդեցության, որի միջոցով ունենք մեր անցյալը, այն մեզ տալիս է մի հիմնարկություն՝ որպես մեր գործողությունների կողմնակի արդյունք՝ գազանուկային գործողությունների, մի հիմնարկություն, որը փաշիկի տեսքով կտեսնեք այստեղ, որ կոչվում է սուպերէգո: Այս երկուսը հանդիպում են ուղեղում նիւս այսպես, ձեր մեծանալուն գուցա հետ, և կալցիֆիկացում է տեղի ունենում ձեր գլխավերևում՝ գաղթունի ոսկրի տարածքում: Եվ այս փափուկ տարածքը, որը մանկության ժամանակ բաբայում է, ամբողջապես ծածկվում է: Այդպիսով դուք ձևավորում ենք ձեր ես-ը, դուք դառնում ենք Պրն Իֆա, ՈՒայ, Ջեր և այլն: Դուք ձևավորում ենք ձեր ազատությունը: Սա է այն ազատությունը, որին դուք հասել եք. լինել պրն. Իֆա, պրն. ՈՒայ, պրն. Ջեր: Սրան հասնելուց հետո դուք սկսում եք օգտագործել երկրորդ կենտրոնը, որը ձեր ստեղծագործչության կենտրոնն է, ձեր գործողության կենտրոնը: Կենդանիները չունեն որևիցե էգո: Իհարկե, եթե նրանք ապրեն մարդկանց հետ, միգուցա և ձևավորեն. բայց այդպես նրանք ընդհանրապես էգո չունեն: Եվ եթե դուք ինչ-որ սխալ բան անեք, վատ կզգամ, մեղքի գազանուկ կունենաք: Կենդանիները երբեք մեղավոր չեն գգում, որովհետև այդ նրանց բնույթն է այլ կենդանիների սպանելը, նրանց բնույթն է ուտել, այնպես որ նրանք երբեք մեղավոր չեն գգում: Միայն մարդիկ են, որ կասեն. «Օ՛, ես չպետք է դա ասեի: Զպետք է դա անեի»: Միայն մարդկային հատկանիշն է մեղավոր գալը, միայն մարդկային հատկանիշ է ուրիշների հնձելը: Այսպիսով երկրորդ կենտրոնն է խղի մեջ մտնում, որի միջոցով դուք մտածում եք: Եվ դուք ապագայի մասին ենք մտածում, ծրագրում եք: Ջեր ֆիզիկական.. (Կարծում եմ սա հիմա չափազանց է, կարո՞ղ եք դարձրեցնել: Կամ կլինի անջատեմ լույսը, չափից դուրս Եստ է: Ամբողջ ընթացքում եղել է, չափից Եստ է:) և դուք մտածում եք:

Մտածելու համար ձեզ էներգիա է անհրաժեշտ, և այդ էներգիան դուք ստանում եք այն հարպային քոլեջներից, որոնք ստամոքսում են, որոնք փոխարկվում են՝ օգտագործվելու ուղեղի համար: Եվ երբ այս փոխարկումը տեղի է ունենում, այս խեղդ կենտրոնը պետք է քրոնոջան աշխատի: Երբ դուք մտածում եք, այս կենտրոնը անցնում է գործի: Այն պետք է շատ եռանդուն աշխատի միայն մի գործի համար, այն է՝ հարպային քոլեջների մատակարարումը հոգալը: [Չափից շատ լույսեր կան այստեղ: Կարո՞ղ եք անջատել այս լույսերը:] [Ո՛չ, ո՛չ, այստեղի այս երեքը..] [Շնորհակալություն ... Դեռ սրանք չափից շատ են] [Երբ սրանք կարողանաք հանել, ավելի լավ կլինի] [Ո՛չ, ո՛չ, այս երեքը: Այս երեքը չափից շատ են]: [Ընդհանրապես դրա կարիքը չկա, այս երեքը, այդ ի՞նչ է] [Նկատի ունեն, նրանք այնպես էլ տեսնում են ինձ Դուք չե՞ք կարողանում տեսնել ինձ: Կարծես, զգում ես ինչպես նկարահանման ժամանակ:] Այսպիսով, այս կենտրոնը, որը մենք Սվադիստրանի կենտրոն ենք կոչում, այն կենտրոնն է, որը ձեզ ձեր ապագայի էներգիան է տալիս, ձեր ապագայի մասին մտածելու, ծրագրելու համար, որը ձեզ էներգիա է տալիս՝ առաջ բերելու ֆիզիկական աշխատանքի կամ ֆիզիկական վարժարանի դրսևորումը: Այս խեղդ կենտրոնը պետք է աշխատի միայն մի գործի համար՝ փոխակերպել հարպը՝ ուղեղի օգտագործման համար: Հիմա, եթե մի կենտրոնը, որը պետք է շատ ուրիշ բաներ անի, սկսում է միայն մի գործ անել, բոլոր մյուս բաները կանտեսվեն: Արդյունքում դուք խնդիրներ կունենաք, որովհետև այն պետք է սպասարկի ձեր լյարդին, երբապատմամբային գեղձին, ձեր երկվանդերին, ձեր վայրձային: Եվ հենց այն անցնում է մեկ նպատակային աշխատանքի, այն դրա համար է ծրագրավորվում, և դրանից հետո այն չի կարող հոգալ այս բաների մասին: Ահա թե ինչպես էք ձևավորում վատ լյարդ, ձևավորում եք դիաբետներ, երկվանդերի խնդիրներ, աղյան հեռումներ: Ինչպես նաև ձևավորում մի շատ լուրջ հիվանդություն, որ կոչվում է արյան փոխանակում: Այժմ, Սահաջա Յոգան կարող է բուժել բոլոր այս խնդիրները: Դա միայն ֆիզիկական է, բայց այն կարող է բուժել նաև ֆիզիկական խնդիրները, որովհետև եթե այս կենտրոնը իր նորմալ վարքին բերվի, եթե շատ նորմալ ձևով աշխատեցվի, դուք հետոսրեն կկարողանաք բուժել այդպիսի հիվանդությունները, որոնք ձեր գերակախություններից են բխում, չափից դուրս մտածելուց, գերեկակալելուց: Շատ վտանգավոր բան է անընդհատ ապագայի մասին մտածելը: Օրինակ, մենք հիմա այստեղ նստած ենք. մենք պետք է հարմարավետ նստած լինե՞նք ու միմյանց հետ խոսե՞նք: Դրա փոխարեն մենք հիմա մտածում ենք. «Ի՞նչ եմ անելու վաղը»: կամ «Ի՞նչ եմ անելու, երբ տուն գնամ»: «Ինչպե՞ս եմ հուշ պարտատեղում»: «Ի՞նչ եմ ուտելու»: կամ «Ի՞նչպե՞ս եմ իմ գնացքին հասնելու»: Այս ողջ ապագայամետ վարքը ձեզ դարձնում է մի շատ ծիծաղելի անձնավորություն: Դուք այնքան ապագայամետ ենք դառնում, որ մտաբանում եք անցյալը: Ես մի ջերմումների եմ հանդիպել, ով մտադեղ էր նույնիսկ իր անունը: Մտադեղ էր իր հոր անունը, մտադեղ էր մոր անունը և նաև ի սարսափ իր կնոջ, նաև նրա անունը: Եվ նրա կինը սկսեց լացել և ասաց. «Հիմա ի՞նչ անեմ: Նա ամեն ինչ մտադեղ է»: Այժմ նա ապագայի ստարածում է: Նա միայն ապագան գիտի: Հետո նրան ստիպված մղեցին ես դեպի կենտրոն, որից հետո նա աստիճանաբար սկսեց հիշել: Ապա նա ինձ ասաց, որ ինքը Հնդաստանի մի մեծ մարզի խոսնորսներից մեկի զվարժան է, և ասաց, որ եղել է... ասաց «Ո՛չ, ես հիմա եմ»: Ես ասացի. «Դա լավ է: Այդպես ավելի լավ է»: Այժմ դուք այն վիճակում եք, որում ասում եք. «Ես եմ»: Այսպիսով սա է ինչ պատահում է, և սա է պատահելու մեր այստեղի հասարակություններին, որոնք շատ ապագայամետ են: Եվ դա խզելու համար կարելի է փորձել ամեն ինչ: Դուք կարող եք ամեն ինչ փորձել, օրինակ՝ կարող եք ցույց տալ անցյալի նկարները և դրա հման բաներ, բայց դա ձեռն ետ չի բերի. այն շատ արագ է վազում: Միակ բանը, որ դա գույն կբերի, Կուրյալիների արթնացումն է: Երբ Կուրյալիներն ինքը արթնանում է, Նա լուսավորում է կենտրոնը, և կենտրոնն ինքը վերականգնում է իր նորմալ ձևը, իր նորմալ վարքը և իր նորմալ վիճակը: Դրանից բացի այն դիմամիկ ուժ կամ դրսևորում ունի, որով սա՞՝ այս կենտրոնը, որը հոգում է մեր ուսուցչության մասին, լուսավորված է դառնում, և մեր ուսուցչությունն էլ է լուսավորվում, և ուսուցչությունը, որը լուսավորված է, դիմամիկ է դառնում այն իմաստով որ հիմա այժմ այստեղ նստած կարող եք ցանկացածի վրա ուսուցչություն դարձնել. պարզապես ուսուցչություն ուղղել, պետք չէ ինչ-որ բան անել, պարզապես ուսուցչություն դարձնել այդ մարդու վրա և կարող եք ձեր մտանքի ծայրերի վրա պարզել, թե ո՞րն է այդ մարդու խնդիրը: Նա կարող է հազարավոր մոտիվներ հետա լինել: Երբ Նիխանը խնդիր ուներ, հանկարծ չգիտեմ... Ես ասացի. «Պարզե՛ք Նիխանի մասին: Ինչպե՞ս է նա»: Եվ նրանք ասացին. «Մա, նա մի անավոր խոսակցության մեջ է»: Քրիստոսը ասել է. «Ձեր ձեռքերը կխոսեն»: Ահա է ժամանակը եկել է: Այս ձեռքերը, որոնք այսօր պարզ են թվում. բայց նրանք այնքան խրթին են, այնքան բարդ կառուցված ունեն, որ նյարդային վերջավորությունները այնքան մանրադիտակային են, որ մենք չենք կարող հասկանալ, թե որքան բան կարող ենք նրանք մեզ ասել, թե որքան հեռու նրանք կարող են գնալ: Երբ արթնացումը տեղի է ունենում, դուք սկսում եք ձեր շուրջը զգալ վիբրացիաները, ամենաթափանց Ուժը, որը երբեք նախկինում չեք զգացել, ձեր այս մտանքի ծայրերի միջոցով: Այս մտանքը, որոնք մենք անտեսում ենք, սխալ օգտագործում, սխալ բաների համար օգտագործում: Այս մտանքի ծայրերն իրենք լուսավորվում են, և դուք սկսում եք զգալ նրանց: Դա է, որ ես ասում էի, որ պետք է ստանաք ձեր գիտակցությունը, որը լուսավորված է: Այդ գիտակցությունն է, որ պետք է դրսևորվի: Եվ անհայտը եք սկսում զգալ նրանց ձեր մտանքի վրա: Միայն այստեղ է, այնտեղ է. դուք կարողանում եք տեսնել, թե որտեղ է խնդիրը: Հիմա, այս բոլորը կապված են ձեր կենտրոնների հետ: Սրանք հիմնական են, վեց և յոթ՝ յոթը ձայն կազմում և յոթը աջ կազմում: Սրանք ձեր զգացմունքային կազմի մասին են, և սրանք ձեր աջ կազմի՝ ձեր ֆիզիկական և բանական կազմի մասին, կամ կարելի է ասել մտավոր կազմը: Այդպիսով դուք կարող եք հասկանալ, թե ինչպիսին է անձը՝ միայն պարզելով, թե արդյո՞ք առաջություն եք զգում այդ մարդուց եկող, թե արդյո՞ք այդում եք զգում այդ մարդուց, թե արդյո՞ք դրանք թմրում են, արդյո՞ք դրանք ծանրանում են: Եվ մի սերտ փոխաբարություն է հաստատվում ամենուր բախանցող Ուժի հետ, որը ձեզ տեղեկացնում է, հարգանք: Եվ այդ հարգանքությունը այնքան հեշտ է, որ եթե նույնիսկ 10 երեխա ունենեք, ովքեր գիտակցած հագիներ են. շատ երեխաներ են այսօր ծնվում որպես գիտակցած հոգիներ: Մենք այս օրերին չենք հասկանում երեխաներին, բայց այս օրերին Մեծ երեխաներ են, և նրանք ծնվում են այսօր, որովհետև ժամանակը եկել է: Սա Դատաստանի ժամանակ է, Հարության ժամանակը, սա այն ժամանակն է, որի մասին մարդիկ նկարագրել են բոլոր սուրբ գրություններում: Այնպես որ մեծ մարդիկ են ծնվում: Եվ այս երեխաները, եթե դուք կապեք նրանց աչքերը, և հարցնեք իրենց առջև նստած մարդու մասին. «Ո՞րն է այս մարդու խնդիրը», նրանք բոլորն էլ միևնույն մտաբ կբարձրացնեն: Նրանք բոլորը նույն մտաբ կբարձրացնեն, նույնիսկ եթե իրենց աչքերը փակ են: Նույնիսկ եթե մեջքով են նստած դեպի այդ մարդը, իրենք կարող են պարզապես ետ տանել իրենց ձեռքերը և ասել: Նրանք այնքան լավ են, երեխաները այնքան լավն են: Հասկանում եք, երբ նրանք իրենց մտանքը բերանն են դնում, մենք երբեմն մտածում ենք.. չգիտեմ, Ֆրայդը, ում ես կանվանեի մի շատ սխալ անձնավորություն, նա շատ բան չգիտեր Ասածու ու կյանքի և ոչնչի մասին, նա շատ, շատ չնչին բան գիտեր, նա ասում է, թե դա

սեփսի հետ ինչ-որ կապ ունի: Նա ոչ այլ ինչ էր, քան սեփսի մակարդակը և նա ուզում է, որ բոլորը սեփսի մակարդակին լինեն, այլ ոչ թե մարդկային էակներ: Այնպես որ, այդ մարդը ինչ էլ որ ասած լինի, միևնույն է հեռաբառությամբ այն է, որ դա ոչ մի կապ չունի սեփսի հետ: Դա նրանից է, որ նրանք զգում են այդ ջերմությունը իրենց մասերի վրա, նրանք իրականում զգում են դա, և ահա այդպես է որ դրանք բերանն են դնում: Փոքր, փոքր երեխաներ, ես տեսել եմ. մենք այստեղ մեկին ունենեմ, ով Անգլիայից է եկել՝ Լոնդոնից, և մեկ ուրիշ մեկը, որ այստեղ ինչ-որ մի տեղից է, և նրան ու բոլոր մյուսներին եթե դուք հարցնեք, նրանք ձեզ անմիջապես կասեն՝ որտեղ է խնդիրը, որ չափաքան է բռնված: Հիմա, երեխաներին դուք չեք կարող հիմարեցնել: Նրանք բոլորը ձեզ միևնույն բանն են ասում, և սա է ինչ տեղի է ունենում: Այսպիսով ձեր գիտակցությունը լուսավորվում է և ձեր ձեռքերը, որոնք այստեղ սիմպարիկ վերջավորություն ունեն, ձեզ ասում են: Կարող եմ ասել, որ հիմա մեր կենտրոնական նյարդային համակարգի վրա մենք կարող ենք զգալ ուրիշների մասին և մեր իսկ մասին: Այժմ, երբայրենք դուք նստած եք այստեղ և ես ձեզ հարցնում եմ. «Ո՞րն է ձեր խնդիրը»: Դուք կասեք. «Ես չգիտեմ, թե ինչն է իմ խնդիրը: Ես չգիտեմ»: Բայց ես միգուցե կարողանամ ձեզ ասել, թե ո՞րն է խնդիրը: Եթե դուք գնանք ու բժշկին տեսնեմ, կհասկանամ. ահա սա է խնդիրը: Ինչպե՞ս եք դուք իմանում: Պետք չէ գնալ որևէ հետազոտություն, բոլոր պարզագիտական հետազոտություններին, որտեղ ձեր բոլոր ատամներն են վերցնում, աչքերն են հանում, և երբ դուք արդեն սպառվում եք, ձեզ ասում են, որ դուք ամենատառջ մարդն եք: Դուք ստիպված չեք գնալ բոլոր այս սարսափելի բաներին, պետք չէ որևիցե փող ծախել և փորձել բոլոր այս վրդովեցնող բաները: Պարզապես պարզելով ձեր ձեռքերը, դուք կիմանաք ձեր մասին: Եվ այն մարդիկ, ովքեր Սահաջա Յոգեր են, ձեզ կասեն, որ սա է որ սխալ է ձեր մեջ և ահա այսպես դա կարելի է բուժել: Հիմա ժամանակը եկել է. սա մի այնպիսի արտառոց ժամանակ է: Սահաջա Յոգայով մենք այնքան շատ փողոցներով հիվանդների ենք բուժել, այնքան շատ արյան փողոցներով հիվանդների: Վերջերս մի աղջիկ, ով մի Սահաջա Յոգին է Նյու Յորքում, բուժել էր արյան փողոցներով հիվանդի: Այդ տղան մահվան շեմին էր. նրանք հայտարարել էին, որ նա մեռնելու է: Այդ վիճակը, որ նրան ավել էի, ասում էր, որ մոտ 15 օր նա կարող է ապրել և ապա նա մեռնելու է: Նկատի ունեմ, դա միակ բանն է, որ նրանք կարող են անել: Այնքան բաների միջով էր անցել խեղճը. տղան եկել էր Հնդկաստանից, ծախել էր ամբողջ փողը, և դա էր իր ստացած հավաստագրերը, որ նա մեռնելու է 15 օրվա ընթացքում: Ինչ-որ կերպ այդ մարդիկ կապակցված ինձ հետ, և ես նրանց ասացի, որ կապակցվեմ Նյու Յորքի մի Սահաջա Յոգինի հետ: Եվ նրանք ասացին, որ ահա այսպիսի մի տղա է այստեղ, նրան անունը Ռահուլ է: Նա հազիվ 16 տարեկան է, արյան փողոցներ ունի: Տղան ոչ միայն բուժվեց, Նա եկավ հասավ Լոնդոն՝ ինձ տեսնելու, և նա ետ է վերադարձել իր տուն: Շատ արտառոց է ինչն ու՝ թե ինչպե՞ս կարող է մեկը, ով բժիշկ չէ, ով ոչ մի առնչություն չունի բժշկության հետ, կարողանա բուժել: Բոլոր այս բժշկությունից վեր, բոլոր այս բաներից վեր մի նուրբ Ուժ է, ասվածային Ուժն է, որից էլ ամեն ինչ եկել է: Եթե դուք ինչ-որ ձևով դառնում եք դրա տերը, կամ այն անձը, ով գիտի, թե ինչպես այն գործածել, ապա կարող եք բուժել ում կցանկանաք: Այնպես չէ, որ ես եմ բուժում այս օրերին, իմ առաջնությունն են բուժում: Ես չգիտեմ, թե որքան մարդկանց է այս Դր. ՈՒրբերը, ով բժիշկ էր, բուժել Սահաջա Յոգայի միջոցով, որը բժշկական գիտություն չէ: Թե քանի հիվանդ է նա անձամբ բուժել, նա չի կարողանա հաշվել: Այսպիսով ողջ համակարգն է փոխվելու: Այժմ, դուք ձեր իսկ տերն եք դառնալու, ձեր ուժերի տերը, և բոլոր այս ուժերը դուք եմ հորդելու ձեզանից: Հիմա, երբ մենք ասում ենք, որ եղել են գուրուներ, ովքեր բուժել են, գուրուներ, ովքեր կարողանում էին կանգնեցնել սարսափելի հիվանդության զարգացումը և նման բաներ, մենք կարծում ենք, թե դա հնարավոր չէ: Կարծում ենք, թե դա մի անհնարին բան է: Ինչպե՞ս դա կարող է լինել: Ինչպե՞ս մենք կարող ենք հավատալ: Մի մտացածին պատմություն է: Բայց երբ դուք ինձներդ տեսնեք դրա դրսևորումը, դուք կզարմանաք: Մի անգամ ես նավով համփորդում էի, և նավի կապիտանին Ինձնագիտակցում ավելցի: Եվ այնպես պատահեց, որ նավի անձնակազմից մեկը սառցաբանում մնաց, ու նա շնչառություն ունեցավ և պնևմոնիա ստացավ: Իհարկե, հասկանում եք, ես պաշտոնի մեջ էի, համփորդում էի, որովհետև ամուսինն այդ ընկերության գլխավորն էր: Այնպես որ նա ինձ չէր խնդրի ներքև գնալ: Նա կարծեց, թե դա չափից դուրս է ինձ խնդրելու համար: Ես ասացի. «Շատ լավ, եթե ինձ թույլ չեք տալիս ներքև գնալ, ապա ավելի լավ է, իջե՛ք այնտեղ, որտեղ ես եմ: Ոչ մի ՍՕՍ մի ուղարկե՛ք բժիշկ կանչելու կամ այլ բանի համար: Դուք պարզապես գնացե՛ք և ձեր ձեռքը նրա կրծքավանդակին դրե՛ք մոտ 5 րոպե»: Նրա պնևմոնիան լիովին բուժվեց, և այս կապիտանը չէր կարողանում հավատալ: Նա ասաց. «Դա ինչպե՞ս կարող է լինել»: Ես ասացի. «Այդպես է: Դա ձեզ հետ է պատահել»: Այժմ դուք դա եք դարձել, ընդունե՛ք դա: Դուք պետք է հանձն առնե՛ք այդ ուժը, այն ինչ որ ձեզ արվել է, ինչպես որ սանսկրիտ լեզվով մենք ասում ենք «վիրաջ»: Ստանձնե՛ք այն: Հասկանում եք, եթե նույնիսկ.. ձեզ գահ տայի, եթե դուք չգիտեք, թե ինչպես ստանձնել գահի ուժը, հավատալ դրան, ապա ինչպես մի մուրացկան տղա, ում եթե նստեցնեք գահին, նա դեռ մարդկանց մտտեհալիս, ձեռքը առաջ է պարզում. «Ինձ հինգ ռուպի տվե՛ք, ինձ հինգ ռուպի տվե՛ք»: ՄԻՆչև ու մինչև դուք չառանձնե՛ք այս ուժերը, դուք դեռ անորոշության մեջ եք, չնայած ստացել եք դրանք: Եվ սա է այն կետը, որ շատ դժվար է հասկանալ արևմտյան մտքի համար, որովհետև նրանք չեն կարողանում հավատալ, որ կարող են ունենալ այս ուժերը: Նրանք պարզապես չեն կարող հավատալ: Նրանց ասա, կասե՛ն. «Բայց ինչպե՞ս դա կարող է լինել»: Բայց դա այդպես է: Հիմա, օրինակ, այս սարքը: Եթե դուք այն գյուղ տանե՛ք և մարդկանց ասե՛ք, որ այն ձեր ձայները կտարածի օրջապատում, կամ եթե տանե՛ք, օրինակ, հեռուստացույց և ասե՛ք, որ դուք կարող եք ամեն տեսակ ֆիլմեր, կամ կարելի է ասել, թատրոն ու երկրաչափություններ կամ երաժշտություն տեսնել սրա միջից, նրանք չեն հավատալու ձեզ: Կասե՛ն. «Այս սու՞փը, սա մի սովորական փայտե սուփի տեսք ունի»: Բայց երբ դուք միացնե՛ք այն, այն ցույց կտա իր ուժը: Նույն կերպ այն, ինչ մարդկային էակների մեջ քվում է մի շատ, շատ սովորական, ատրոյա մի բան. սովորականի պես ենք մեզ ընդունում, ինձներս մեզ: Մենք չգիտենք, թե որքան մեծարված ենք, թե որքան մեծ ենք, թե ինչպես է մեզ Աստված ստեղծել այդպիսի դժվարությամբ, այդքան խոնամով, այդքան սիրով՝ մի շատ հասուկ նպատակի համար, որ Նա ուզում է Իր բոլոր ուժերը ձեզ շնորհել: Նա ուզում է, որ դուք մտնե՛ք Աստծու Արքայություն և վայելե՛ք Իր օրհնանքները, Իր սերը: Դա մի բան է, որին մենք չենք կարողանում հավատալ. մենք այնքան հիասթափված ենք, այնքան զրկված մեզանից, մեր հասարակությունից, ամեն ինչից: Բայց դա այդպես չէ, այդպես չէ: Դա ընդամենը պետք է տեղի ունենա: Դուք ընդամենը պետք է միացվե՛ք աղբյուրին և դա կաշխատի և դա աշխատում է: Դա աշխատել է: Հազարավորների հետ է դա աշխատել, և այն պետք է աշխատի ձեզ հետ: Բայց այն անհեթեթ մտքերը, որ մարդիկ ունեն, այն կարծիքը, թե դուք կարող եք վճարել դրա համար: Նկատի ունեմ, ինչպես կարող եք վճարել մի բանի համար, որը կենդանի է: Երբեքից վճարե՛լ էք մի կենդանի բանի համար: Օրինակ, արդյո՞ւմ ինչ-որ բան վճարել եք ծաղիկից միրգ ստանալու համար: Կարող եք արդյո՞ւմ վճարել ծաղիկի՞ն: «Լավ, ես եեզ մի ֆուխոս կտամ, ինձ միրգ տու՛ր»: Դա կաշխատի՞: Դա

այդքան անհեթեր է, թե դուք կարող եք վճարել կենդանի Աստուծո համար: Դուք չեք կարող վճարել կենդանի փորձառության համար և չեք կարող վճարել էվոլյուցիոն գործընթացի համար: Այն ինքնակամ է, այն մեր ներսում է, այն աշխատեցնում է: Բայց մենք այնքան շատ գիտենք փողը, որ չեք հասկանում որ դա անվճար է, չնայած որ այդքան շատ բաներ անվճար ենք ստանում: Այդքան շատ բաներ անվճար ենք ստացել, միևնույն է դեռ չեք հասկանում անվճար բաների կարևորությունը, որովհետև կարծում ենք, թե այն ինչ անվճար է, չի կարող մեծ, վսեմ լինել: Իրականում բոլոր մեծ բաները պետք է անվճար լինեն, այլապես մենք գոյություն չենք ունենա, մենք չենք ապրի: Եթե մենք օդ չստանանք՝ ազատ շնչելու համար, գոյություն չենք ունենա: Եթե դա պատահում է երբեմն ինքնաբերական կամ մի այլ տեղում, պետք է տեսնենք, ապա միայն մարդիկ գիտակցում են այս անվճար բաների կարևորությունը, որոնք մեզ սովորականի պես ենք ընդունում: Այնպես որ պետք է հասկանալ, որ գաղափարը, որն ունենք Աստուծո մասին, նրան հասնելու մասին, մեզ հասնելու մասին, նույնպես սխալ է: Մենք կարծում ենք, թե օրինակ գլխի վրա կանգնելով մենք կստանանք դա: Նկատի ունեն, եթե գլխի վրա կանգնելով, մենք կարող ենք ստանալ Աստուծոն, ապա ողջ էվոլյուցիայի ընթացքում նրանք պետք է որ գլխի վրա կանգնած լինելին: Կամ մենք կարծում ենք, թե այս մրցարժավը վազելով մենք կստանանք դա, կամ այս կամ այն տեսակ սնունդ ուտելով, կամ այս կամ այն անելով մենք կստանանք դա, սխալ է: Բայց այդ դեպքում կարող եք հարցնել, թե ինչու այս բոլոր կրոնական մարդիկ ասել են. «Դուք չպետք է սա անենք, դուք չպետք է դա անեք»: Նրանք ասել են դա, որովհետև դրանք այն բաներն են, որոնք անհրաժեշտ են մեր կենսագոյատևման համար, որպես մարդկային էակներ մեր հավասարակշռության համար: Մենք կարցնում ենք մեր հավասարակշռությունը, եթե այդ բաները չենք անում: Մենք պետք է հավասարակշռություն ունենանք: Ահա դրա համար է ասվել. «Մի արե՛ք դա»: Մարդիկ ծայրահեղություններին զնալու ունակություն ունեն: Ուզում են ասել, ասե՛ք նրանց մի բան. ես մարդիկ գիտեմ, դուք միայն ասե՛ք նրանց, որ այս որոշակի կենտրոնը բուժելու համար պետք է այս աստիճան անել կամ այսպիսի բան է պետք անել: Նրանք դա հարյուր, հազար անգամ կանեն մեկ օրվա մեջ: Նկատի ունեն, ես երբեք չեմ խնայել, պարզապես ասել եմ երբեմն արե՛ք դա, կամ շաբաթը մեկը. նրանք դա հարյուր անգամ կանեն: Մենք ծայրահեղություններին ենք գնում: Եվ այդ պատճառով, հավասարակշռություն հաստատելու համար, այդ մարդիկ մեզ ասել են. «Մի արե՛ք այս, մի արե՛ք այդ, մի արե՛ք այն»: Բայց ապա մեր էզոյով մենք ասում ենք. «Ինչու՞ ոչ: Ի՞նչ սխալ բան կա»: Շատ լավ, առա՛ջ: Եթե մենք երեխաներին ասում ենք. «Մի՛ ծխե՛ք»: «Ինչու՞ ոչ: Բոլոր իմ ընկերները ծխում են: Ես էլ կծխեմ»: Շատ լավ, առա՛ջ, ծխի՛ր, քաղցկեղ ստացի՛ր, ապա այստեղ ծակ կունենաս, դրա միջոցով կհե՛նչե՛ք: Որոշ ժամանակ անց սա կկորի, ֆիքը կկորի, և դուք կտարժվեք մեկենայի նման բոլորին նայելով. դուք չեք կարողանա խոսել, ապրել որպես նորմալ մարդ: Եթե դուք հասկանում եք, որ. «Օ, Աստված իմ, երանի չծխե՛ք»: Բայց Սահաջա Յոզպյան մենք չենք ասում. «Մի՛ ծխե՛ք», որովհետև մարդկանց կեսը դուրս կգա: Մենք երբեք չենք ասում. «Մի՛ խմե՛ք»: Երբեք չենք ասում որևէ բան չանել: Ասում ենք. «Շատ լավ, դուք դա անում եք, ամեն ինչ կարգին է»: Թո՛ղ սա տեղի ունենա: Չենք սա տեղի ունենա, դուք պարզապես ինքներդ կորոնե՛ք, որովհետև երբ դուք գտել եք բարձրագույնը, այդ ժամանակ չեք անհանգստանում այս փոքր բաների մասին: Ձեր բոլոր սովորությունները ինքնիրեն ընկնում են, պետք չէ որ ես այդ ստիպեմ ձեզ: Դուք ամեն ինչ ունե՛ք ձեր ներսում, այդ ուժը, կարծես դուք բարձրացվում եք: Ինչպես մի լուսուս, որը բարձրանում է հանիքից վեր՝ իր իսկ ուժով, դուք առաջ եք գալիս ու ձեր բոլորով լցվում է հանիքը, և դուք ինքներդ դրա վրա գարնանում եք: Նախ ձեզ նույնահամացնում եք հանիքի հետ և կարծում, թե սա է ինչ կա, բայց այդպես չէ: Եթե այն առաջ է գալիս, այդ լուսուսը, այն տարածում է իր գեղեցիկ թերթիկները, և այդ բուրմունքը մեզ տալիս է այն անձնավորությունը, որը տարածվում է ամենուր: Եվ տես դա է, ինչ պատահելու է ձեզ հետ: Դուք բոլորդ այդ լուսուսն եք լինելու, որը կարծես բաճկված լինի, որը ձեր ներսում է՝ բացարձակապես անտեսանելի, որը բացվելու է, և տարածելու է ձեր աստվածայնության բուրմունքը: Հիմա այսօր ես չեմ կարող պարփակել բոլոր կենտրոնները, քանի որ եթե սկսեմ խոսել բոլոր կենտրոնների մասին, դա շատ երկար կլինի: Ես խոսեցի 3 կենտրոնների մասին, ինչպես տեսաք. Մուլադիարա շակրա, Սվադիստրա և Նաբհի շակրա, և մյուսներին մասին ես կպատմեմ ավելի ուշ՝ վաղը: Բայց պետք է խոսեմ Ոգու մասին, ինչի մասին կիմա դարեր շարունակ մենք խոսում ենք, որ մենք պետք է Ոգին դառնանք: Անզերեկում, ինչպես գիտե՛ք, «ոգի»-ն կարող է ամեն ինչ լինել: Դա շատ երկիմաստ բան է. նույնիսկ ալկոհոլին մենք կոչում ենք ոգելից, նույնիսկ մեռած հոգիներին մենք կոչում ենք ոգիներ, և նույնիսկ Ոգուն, որը մենք ենք, մա՛քուր էությունը, որը կաշվում է «աթմա» սանկիրտում, մենք կոչում ենք «Ոգի» բառով: Այժմ ես խոսում եմ, պատմում այն Ոգու մասին, որը ձեր միջի մա՛քուր էությունն է, որի ձեր ներսի առանց կապվածությունների էությունն է, որը ձեր ներսի դիտարկն է, որը ձեզ տեսնում է անընդհատ, ձեզ դիտում, որը բնակվում է ձեզ մեջ որպես ուրախություն և երջանկություն ձեր սրտում: Այն բնակվում է սրտում: Այս Ոգին մեր գիտակից մտնում չէ, մեր կենտրոնական նյարդային համակարգում չէ, մեր վերահսկողության տակ չէ: Համեմատություն անելով, կասեմ, որ մեր ներսում ձախ կողմը արգելակի նման է, իսկ աջ կողմը՝ մեկենայի արաբագուցիչի նման: Հիմա, մեկենայում մենք վարել ենք սովորում՝ նստելով առջևի նստարանին, իսկ ետևում դիտում է վարպետը և տեսնում ամբողջ խողը: Հիմա, այն ինչ անում եք, դեպի ձախ գնալու է. այսինքն, երբեմն արգելակ եք սեղմում, երբեմն արագագուցիչը, սխալներ անում, և հետո սովորում եք, թե ինչպես վարել: Այդ սովորելը, թե ինչպես վարել, դրա իմաստուն կողմն է, որին մենք հասնում ենք մեր կյանքերը հավասարակշռելով: Հավասարակշռությունը ամենակարևոր բանն է սկսելու համար: Բայց եթե նույնիսկ դուք հավասարակշռություն չունե՛ք. ես Սահաջա Յոզպյան շատ անհավասարակշիռ մարդկանց են ասել՝ հավասարակշռության գալիս: Հիմա, այս ձախ և աջ հավասարակշռությունը, կամ ասե՛ք արգելակ և գագ, ձեզ մի դիրք է տալիս, որում կարող ենք ասել, որ այժմ դուք վարպետացել եք վարելու մեջ: Բայց դեռ վարպետը ետևում է նստած: Այնուհետև դուք եք դառնում վարպետը: Վարպետը ձեր ներսի Ոգին է: Դուք Ոգին եք դառնում և սկսում եք դիտել ձեզ որպես վարպետ: Ամբողջը մի խաղի նման է դառնում, թաարանի նման, որում դուք առանձնացնում եք ձեզ և սկսում տեսնել, թե ինչպես է ամեն ինչ կատարվում ձեր աչքերի առջև: Ամեն ինչ հիշա ներկայացման պես է կատարվում ձեզանից դուրս, և դուք դրա մի մասը չեք: Այդպեսով դուք մտնում եք ձեր առանցքի տարածություն, և ծայրակետերը կտրցնում են իրենց ազդեցությունը ձեզ վրա: Դուք դառնում եք մի անձ, ով լուս է, լի օրհնանքով, հանգիստ և տեսնում է ծայրամասերը, ծայրամասերի շարժումը, բայց դուք դրա մեջ չեք: Ահա թե ինչպես եք դուք վարպետ դառնում, տես այդպես եք մարգարե դառնում: Բայց Սահաջա Յոզպան այսօր գրեղ է մարգարե կերտելու Աստուծո մարդկանցից, և այս մարգարեները ուժ են ունենալու մյուսներին մարգարե դարձնելու. այդպես է ասում Ուկլյան Բյեթը՝ այս երկրի մեծ բանաստեղծը: Եվ դա հենց Սահաջա Յոզպան է: Նա դա հարյուր տարի առաջ էր կանխատեսել: Եվ այսօր եթե դուք գա՛ք Սահաջա Յոզպայի, կգարնանաք, թե ով եք դուք: Ամենը ինչ նա կանխատեսել էր Անզերիայի մասին, որ այն լինելու է վաղվա Երուսաղեմը, այդ վաղը այսօր է:

Չէր այս երկիրը՝ Անգլիան, որը այսօր հետո է, ես չգիտեմ, թե արդյո՞ք մարդիկ հասկանում են, գիտակցում, թե այս ինչ երկիր է, որը տիեզերքի սիրտն է, որը տիեզերքի ամենակարևոր հատվածն է, պետք է դառնա Երուսաղեմ: Դրա համար անգլիացիները պետք է դուրս գան իրենց ինտերստյունից՝ ստանելու իրենց ներսը, բարձրանալու դեպի այս կետը, և դա աշխատելու է: Դա արդեն շատ լավ աշխատում է Լոնդոնում: Իհարկե, մենք չենք կարող շատ մարդիկ ունենալ, որովհետև պատամասը կարող է արտադրվել մեքենաների կողմից հազարավորներով, բայց եթե դուք ուզում եք ինչ-որ կենդանի բան ունենալ, դա ժամանակ է պահանջում: Բայց այդ ժամանակից հետո, երբ այն հասնում է իր հասունության, համոզված եմ այս մեծ երկիրը ստանձնելու է իր Երուսաղեմի կարգավիճակը, երկրպագելու վայրը, որտեղ մարդիկ պետք է գան երկրպագելու: Շատ զարմանալի ձևով են, իրենք ընթանում Սահաջ Յոգայում. մարգարածադիկը, որը երբեք ոչ մի հոտ չունի, եթե գտնվում էր անհետ, այժմ բույր ունի: Անգլիայի ծաղիկները մեծ մասը հոտ չունենին, նրանք այդպես էին հայտնի: Ծաղիկների մեծ մասը այժմ շատ ուժեղ բույր ունեն: Ինքները կարող են ստանալ: Բույր այս բաները բնության կողմից են արվում, աշխատեցվում, դրանք գալիս են: Իսկ մարդի՞կ: Որտե՞ղ են նրանք: Ի՞նչ են նրանք սնում: Որտեղ են նրանք մուրավե՞լ: Սա մի շատ տխուր բան է: Ես Լոնդոն էի եկել պարզապես պատահականության շնորհիվ, պետք է ասեն, կամ միգուցե դա նախապես կազմակերպված էր: Իմ ամուսինը ընտրվեց այս աշխատանքին և նա պետք է գար: Եվ ՄԱԿ-ի այս կազմակերպությունը միայն այստեղ է սեղադրված: Այն Անգլիայում է: Ոչ մի ուրիշ տեղ: Դուք ՄԱԿ-ի միայն մեկ կազմակերպություն ունեք, այն ԱՆԳլիայում է, որի համար էլ ամուսինս ընտրվել էր, և այդպիսով ես այստեղ եմ: Այլպես, չեմ կարծում, որ այստեղ կարող էի որպես Գուրու գալ, որովհետև ես ոչ մի ուրիշ հետաքրքրություն չունեմ, սրանից բաց: Եվ ես չէի կարող այստեղ գալ այլ կերպ, որովհետև ես մի երկիր չէի գտնում՝ հրավիրված չլինելով, բայց ես այստեղ եկա որպես հրավիրված անձ: Այս ամենը աշխատեցվում է: Միայն դու՛ք, մարդի՛կ, ինքներդ դա պետք է աշխատեցնեք, և հասկանալ ոչ միայն դիմամբար, կենսաբանությունը, այլ նաև այն կարևոր կարևորությունը, որ այս պահին դուք կանգնած եք կործանման կամ կատարյալ կործանման եզրին: Եվ անգլիացիները հատուկ դիրք ունեն: Նրանք պետք է բարձրանան դեպի դա, որովհետև նրանք սրտի բջիջներն են: Ես այս դասախոսությունը ունենալու եմ նաև վաղը: Հույսով եմ դուք կգաք և այն հարմարավետ կդարձնեք: Կներե՞ք իմ կոկորդի համար. Ես խոսում էի ամեն օր, ամեն ժամ: Շատ շնորհակալություն: Եթե որևէ հարցեր ունեք, կուզե՞նայի պատասխանել դրանց: Կարո՞ղ եմ ձեզանից հարցեր լսել և ապա ես կպատասխանեմ դրանց: Հարց 1: -Դուք ասացիք, որ Ինքնագիտակցումից հետո կարող եք բուժել: Նրա խնդիրն այն է, որ իր մայրը խուլ է, Կարո՞ղ եք Դուք կարգավորել այդ լուրջահան խնդիրը: Երի Մատաջի: -Հասկանում եք, այս հարցը այնպիսին է, որ այն զգալ է տալիս, թե ես մի անձ եմ, ով պետք է մարդկանց բուժի: Դուք չարաչար սխալվում եք: Այդ Կուրալիսի արբանյակի կողմնակի արդյունքն է, որ դուք բուժվում եք: Ցավում եմ, որ դուք նման ընթանում ունեք, թե ես այստեղ եմ, որ մարդկանց բուժեմ: Ես պետք է հիվանդանոցում հիմնվեմ: Այլ գլխավոր բանն այն է, որ Կուրալիսին պետք է արբանյակ՝ ձեզ բուժելու համար: Կա՞մ: Եթե ձեր մայրը այստեղ լիներ, մենք դա կարող էինք գլուխ բերել: Բայց հիմնականը բան այն է, դուք պետք է հասկանալ, որ Աստված շատ ավելի առողջ միտք ունի, քան մենք, և Նա միայն հետաքրքրված է այնպիսի լույսերով, ինչպիսինքն մենք ենք, որոնք որ Իր գործը կաշխատեցնեն: Նրանք ովքեր, օրինակ, շատ հիվանդ են, ծայրահեղ հիվանդ, կարող են վայրկյանի ընթացքում բուժվել: Դուք կզարմանաք, ես ձեզ ասում եմ, Հնդկաստանի մեր նախագահը գնաց Ամերիկա իր բուժման համար, և դա ձախողվեց: Եվ նա ետ էր գնում Հնդկաստան: Եվ ես գնացի նրան ստանալու որպես Այսիսի տիկին: Բայց Բարձր հանձնակատարն նրան ասաց, որ ես Այսիսին եմ և նա լսել էր իմ անունը Հնդկաստանում: Նրա կինն ասաց. «Կբուժե՞ք իմ ամուսնուն»: և նա ուղղակի իր վերջին.. նրանք ամեն ինչ պատրաստել էին նրա վերջին ծեսերը Հնդկաստանում կատարելու համար: Ես պարզապես դրեցի իմ ձեռքը նրա մեջքին տաք թույլ, չեմ հավատա, նա ցավից մի քանի օր շարունակ չէր բերել: Նա ասաց. «Իմ ցավն անցավ, ես ուզում եմ բերել»: Եվ նա կանգնեց, նա կատարելապես լավ էր: Իջավ ներքև. մարդիկ պատգարակներ և այլ բաներ էին բերել: Նա ուղղակի ֆայլեց, իջավ ներքև: Նրանք չէին կարողանում հավատալ իրենց ջախջախին: Բայց սա պատահեց, որովհետև նա օգտագործվելու է Աստուծո աշխատանքի համար: Մեր աներում, եթե մենք այնպիսի լույսեր ունենեք, որոնք երբեք լույս չեն տալու, մենք չենք անհանգստանում դրանց մասին: Մենք դրանք որպես ջարդոն ենք վաճառում: Նույն կերպ, Աստվածայինը չի բուժում մարդկանց բույրին: Այն բուժում է շատ հազարների, բայց որոշ մարդկանց, ովքեր շատ հիվանդ են, Նա ասում է. «Լավ: Դու երկրորդ օրջանով անցիր: Կա՞մ: Ե՛ս արի մաքրված, հանգստացած»: Եվ հետո այն աշխատում է: Այնպես որ անպայման չէ, որ բոլորը բուժվեն, անպայման չէ: Բայց այնքան շատերը բուժվել են և դա աշխատել է: Բայց մեր հիմնական գործը չէ մարդկանց բուժում տալը: Ո՛չ: Մարդկանց գիտակցում տալն է և որպես կողմնակի արդյունք, ինչպես ասացիք, իհարկե, եթե նա ինքնագիտակցում ստանա, նրա խլությունը կանցի: Շատ մարդիկ են բուժել իրենց խլությունը: Ոչ միայն խլությունը, այլ նույնիսկ հազարները մազեր են ստացել: Նա մազեր չունի իր գլխին, երբ եկավ ինձ մոտ, բայց ես չեմ ասում, որ գիտակցումից հետո և գիտակցումից առաջ, այնքան հսկայական է, որ ավելի լավ է դուք լուսանկարվեք մինչև գիտակցումը և ստանե՞ք ձեզ, նետե՞ք երբեմն: Գիտակցումից հետո մարդիկ.. հասկանում եք, մինչև ինքնագիտակցումն արված լուսանկարները նրանք դեն են նետել: Դա ուրիշ բան է: Բայց հիմնական բանը բուժումը չէ, այլ Ինքնագիտակցումը: Դա է գլխավորը: Եվ տարիք խնդիր չէ: Երեկ կարծեմ Բիրմինգհեմում գիտակցում ավելցիմ մի մարդու, ով շատ, շատ ծեր էր: Այնպես որ տարիքը ոչ մի նշանակություն չունի, առողջությունը ոչ մի նշանակություն չունի, ոչ մի նման բան: Յուրաքանչյուրը այն կարող է ստանալ և պետք է փորձի ստանալ այն: Կա՞մ: Այնպես որ եթե դուք կարող եք բերել նրան, մենք կաշխատենք դրա վրա: Բայց ես ոչինչ չեմ խոստանում, և՛մ: Թող Աստված օրհնի ձեզ: Իհարկե, Ինքնագիտակցումը ես խոստանում եմ: Դա ես խոստանում եմ: Եթե դուք համբերատար եք ձեզ հետ, ինչպես որ ես եմ ձեզ հետ: Դուք պետք է համբերություն ունենաք: Ուրիշ որևէ հարցե՞ր, խնդրե՞ք: Հարց 2 : - Նա կրթավանդակի խնդիրներ ունի վերջին 4-5 տարվա ընթացքում: Ինչ-որ կերպ կարո՞ղ եք օգնել նրան: Երի Մատաջի: Իհարկե, դրան կարելի է օգնել: Այո, կրթավանդակի խնդիր, ինչպիսին շնչառության խնդիրն է, թե ինչպիսի՞: Ծնչառության խնդիր: Նա հնդի՞կ է: Ասում, Դուք հնդի՞կ եք: Աա, հնդիկները, գիտե՞ք, նրանք այնքան շատ են լուսանք ընդունում: Նրանք դեռ կարծում են, թե Հնդկաստանում են: Ամեն օր լուսանում առավոտյան և հետո դուրս գալիս: Այնպես չէ՞: Դա պետք չէ անել: Սա Անգլիան է: Մենք պետք է լուսանանք երեկոյան: Մենք պետք է ապրենք, ինչպես անգլիացիները: Նրանք մեծ լուսանք ընդունողներ են: Հնդիկները մեծ լուսանողներ են, հասկանում եք, նրանք պետք է ամեն օր լուսանան, էական չէ՞՞՞ զրո աստիճան է, թե միևնույն բան: Նրանք պետք է լուսանք ընդունեն, հասկանում եք, դա մի սովորություն ձևավորում է, որ իրենք ստացել են: Նրանք առանց լուսանի լավ չեն զգում, և ահա այդպես են ձեռք բերում: Բայց ամեն դեպքում մենք կբուժենք ձեր սարման: Կա՞մ: Դա այնքան էլ դժվար չէ: Բայց մարդ

ամեն ինչ անել և ահա այդպես ենք կորցրել այդ ունակությունը: Մեր իսկ հանդեպ վերաբերմունքը պետք է այնպիսին լինի, որ մենք պետք է փորձենք կատարելագործել մեզ: Դա բացարձակապես բունակալական է, ասում են ձեզ: Երբ ես փորձում էի կատարելագործել Սահաջա Յոզան, բունակալական էին ինձնա իմ հանդեպ: Այդչափ աշխատանքը, որ վերցնում էի իմ մարմնից, այդչափ ջանքերը, որ կարող էի ներդնել այս մարմնից, իմ ամբողջ համբերությունը ձգելը՝ մի հսկայական չափով, դա աշխատեցրեցի: Նկատի ունենա, սովորաբար, գիտեմ, մարդիկ պարզապես կծկվում են. «Օհ, Մա՛յր, սա չափազանց է: Մենք այդքանը չենք կարող տանել»: Դուք ինքներդ դա տեսել եք: Այլ դուք պետք է իսկապես բունակալական լինե՞ք՝ ձեզ կատարելագործելու համար: Այդ ձևով է, որ մենք պետք է դա գլուխ բերենք մեր նկատմամբ: Իսկ մյուսների նկատմամբ այն պետք է կատարյալ փոխհարաբերություն լինի: Ինչպես, օրինակ, հիմա դուք եղբայր ունե՞ք, նա ձեր եղբայրն է. պետք է կատարյալ եղբայր լինի: Եթե նա ձեր հայրն է, նա պետք է կատարյալ լինի: Բայց մի այսպիսի խառնաշփոթ: Որքան ավելի այսպես ասած «լուսավորված» եք դառնում, այնքան ավելի սավանդոդ եք դառնում: Խառնաշփոթն այն է, թե ով է ձեր բույրը, թե ով է ձեր մայրը, ով է ձեր հայրը: Ապա Սահաջա Յոզերի միջև փոխհարաբերությունը նույնպես խառնաշփոթի է վերածվում: Դուք Սահաջա Յոզեր եք, դուք բույրդ մարգարեներ եք, դուք պետք է հարգե՞ք մեկի մյուսին: Դուք բույրդ մարգարեներ եք, դուք միևնույն լեզուն եք խոսում: Պետք է սիրե՞ք միմյանց: Դա բանական չէ, դա պետք է պատահի ձեզ հետ, որովհետև փոխհարաբերությունը պետք է հաստատվի, այդ փոխհարաբերությունը, այդ կատարյալ փոխհարաբերությունը: Այնքան շատ մարդիկ հիմա, որոնց իմացել եք, գայրաճում են ինձ վրա. «Մա՛յր, դուք չափից շատ եք համբերատար Սահաջա Յոզերի հետ»: Բայց նրանք իմ երեխաներն են: Ես պետք է կատարելագործեմ ինձ, և նրանց հետ իմ փոխհարաբերությունը պետք է կատարյալ լինի: Ես պետք է ընդառաջ գնամ՝ հսկայական չափով ներելով, որպեսզի նրանք վեր ելնեն: Այսպիսով, մյուսների հետ փոխհարաբերությունը պետք է կատարյալ լինի: Արդյո՞՞ք դուք կատարյալ հայր եք: Արդյո՞՞ք կատարյալ մայր եք: Կատարյալ բու՛յր եք կամ կատարյալ եղբայր: Արդյո՞՞ք կատարյալ բաղաճից եք մյուսների հանդեպ: Բայց հասարակությունը պետք է պրագմատիկ լինի: Հասարակությունը պետք է գործնական ձևով դա աշխատեցնի: Եվ պրագմատիկ մեակումը գալիս է փոփոխելով: Ենթադրենք այսօր ես ասեմ, որ մեզ Հնդկաստանի համար բուսակերությունը պետք չէ, Անգլիայի համար մեզ պետք է բուսակերություն: Այս ամենը պրագմատիկ է: Հասարակությունը պետք է պրագմատիկ լինի: Այստեղ մենք պրագմատիկ ենք մեր հանդեպ, ոչ թե հասարակության հանդեպ, մենք ինքներս մեր հանդեպ ենք պրագմատիկ: Ամեն ինչ աշխատում է: «Ի՞նչն է սխալ»: Կինը, որը երեխաներ ունի, մեկ ուրիշ տղամարդու հետ կիսախօսելով՝ «Ի՞նչն է սխալ»: Կամ մի կինը, ով երեխաներ ունի, կարող է վաճառել երկիրը իր երեխաների համար: «Ի՞նչն է այն չէ»: Այսպիսով մեր ներսի այս շփոթությունը այս խնդիրն է ստեղծում, և ահա այդ պատճառով չգիտենք, թե ինչպես բացել ինքներս մեզ: Եթե մենք կարողանայինք ազատվել մեր խառնաշփոթից, դա կարող էր կարգավորվել: Դա կարելի է անել Սահաջա Յոզայի միջոցով: Բույր այս շփոթությունները ստեղծվել են տեսա մարդկանց կողմից, ես կասեի: Ինչպես, օրինակ, ոչ մի սխալ չունեն մարմնավորումները, մարգարեները, ոչ մի սխալ բա չկա նրանցում, նրանք կատարյալ մարդիկ են: Այն ինչ սխալ է մեր մեջ, մեր վերաբերմունքն է: Եվ եթե մենք կարողանանք տարբերակելով օգտագործել մեր վերաբերմունքը մեր իսկ հանդեպ, ուրիշների և հասարակության հանդեպ, ամեն ինչ գլուխ կգա: Ետ գեղեցիկ է լինելու: Այս շփոթության պատճառով մեր սիրտը փակ է: Մենք վախեցած ենք ուրիշներից: Ի՞նչ կա վախենալու: Փոխհարաբերությունը կատարյալ է: Ի՞նչ կարող ենք մենք անել: Ձեր փոխհարաբերությունը, ինչ վերաբերվում է նրանց, ձեր փոխհարաբերությունը, ձեր սիրտը կատարյալ է: Թե ինչ են նրանք անում, էական չէ: Այն ինչ էս են անում նրանց համար, պետք է կատարյալ լինի: Ես պետք է շարունակ սիրեմ նրանց: Ես պետք է անընդհատ հիանամ նրանցով, ոգևորեմ նրանց, նեցուկ լինեմ և տամ նրանց այն, ինչ պետք է տամ, ինչպես որ իմ փոխհարաբերությունը պետք է լինի: Օրինակ, ջրի այն աղբյուրը, որը Մայր Հողի տակ է, արդյո՞՞ք նա մտածում է, թե այդ ինչ տեսակ ծառ է, թե ինչ տեսակ բաներ է անում: Այն պարզապես տալիս է իր աղբյուրը, իր ջուրը: Նույն կերպ, քանի որ դուք աղբյուրն եք, ապա հարաբերությունը պետք է կատարյալ լինի: Այս շփոթությունները մեակվել են, և մենք բանակահարեմ ընդունել ենք բույր այդ շփոթությունները: Եվ սա մեզ ուղղորդել է դեպի այս տեսակ թակարդը, որ մեր սրտերը փակ են: Կա՞վ: Ն.Ս. Երի Մատաջի Նիրմալա Դևի

1983-0821, Mother Earth and Mahalakshmi Puja

[View online.](#)

Mother Earth and Mahalakshmi Puja, 21-08-1983 Այսօր մենք պետք է մի բան իմանանք Սահաջա Յոգայի և այս Մայր Հողի կապի մասին: Ես կարևոր է, որ մենք հասկանանք Մայր Հողի արժեքը: Նա շատ բարի է եղել ձեզ բոլորից հանդեպ: Նա ներթոյն է ձեր վիթխարիները: Նա մյուս կողմից նաև տվել է ձեզ ամենը, ինչ տեսնում եք ձեր շուրջը: Այսպիսով այսօր մենք պետք է հասկանանք Մայր Հողի հետ կապը և մեր մեջ Նրա սինվալիկ արտահայտումը: Ես նաև նախընտրում եմ ձեզ ասել, որ Կունդալինին, որը երբեք ու կես զարթոյվ է, տեղադրված է եռանկյունաձև ոսկրում: Այժմ, Կունդալինին այդ բնակավայրը կոչվում է Մուլադհարա և տիեզերքում արտահայտվում է որպես այս Մայր Հող: Կամ պուշայում այն ներկայացվում է որպես Կունբհա: Ես չգիտեմ, թե դուք Կունբհա պատրաստե՞լ եք, թե՞ ոչ: Այո՞, այո՞, Կունբհան այստեղ է: Մինչև այսօր, մեր գիտակցության շարժման մեջ մենք վարձում էինք հասկանալ Ամենագոր Աստուծան և մյուս բոլոր կից տարբերները, որ մենք կարևոր ենք կոչում: -Այդ ի՞նչ է: -Կարծում եմ բարձրախոսը չի աշխատում: Երբ Մատալի: Կամ: -Այդ ի՞նչ է: -Կարծում եմ բարձրախոսը չի աշխատում: Նաև գիտակցությունն էլ շարժվել է դեպի մյուս բոլոր չորս տարբերները հասկանալուն, բացի Մայր Հողից: Դա այդպես պետք է լիներ, որովհետև մինչև ու մինչև բոլոր այս մնացած չորս տարբերների հասկացումը ինչ-որ որոշակի աստիճանի չբերվի, Մայր Հողը չի կարող իրեն արտահայտել: Ինչպես որ երբ ձեր բոլոր չափաները, չորս չափաները բնկված են, դուք չեք կարող բարձրացնել Կունդալինին, դուք չեք կարող Ինքնագիտակցում տալ: Դուք չեք կարող զանգվածային էվոլյուցիոն գործընթաց իրականացնել: Դրա համար է, որ մենք ունենք Յոգաներ և չորս տարբերները արթնացնելու բոլոր մյուս մեթոդները: Նրանք երկրպագել են ջրին և երկրպագել են օդին, երկրին, երկնակամարին, լուսին: Եվ ահա այդպես ենք մենք հասել Քրիստոսի ժամանակներին, որում լույսն էր երկրպագվում: Բայց այսօր, երբ մենք այս ժամանակակից Սահաջա Յոգայում ենք, մենք իրականում Մայր Հողի մակարդակին ենք, որովհետև, ինչպես ասում են, Ջրոսի դարձաբանն է: Եվ ջրոսը նույնն է ինչ Կունբհան, Մայր Հողն է: Այսինքն մենք Մայր Հողի մակարդակին ենք: Կարող ենք տեսնել նաև մարդկային էակների գիտակցման մեջ: Ես ասում եմ ոչ միայն տղամարդկանց, այլև տղամարդկանց և նաև կանանց: Գիտակցությունը ավելի շատ շարժվում է դեպի կյանքի կանացի դասերում: Բայց այնպես կիսար, որ մարդկային էակներն են եղել, Ֆեմինիստները նույնպես շատ կիսար են եղել, որ պայքարում են բանակառայան, էկոնոմիկայի, ֆալսեպոսության, բոլոր անհաստ բաների մակարդակում: Եթե ընկղմվելու եք հավասարությանը բոլոր այս մակարդակներում, դուք դառնում եք տղամարդիկ, դառնում լրիվ տղամարդկանց նման: Եթե դուք վիճաբանող եք, բանակառայան, եթե խոսում եք տղամարդու նման, դա արական զարգացում է: Բայց մեր զարգացումը, կանացի զարգացումը, հավասարությունն չէ այն բանում, որում տղամարդիկ կիսար են եղել: Իմաստ չկա մրցելու տղամարդկանց հետ իրենց կիսարության մեջ: Արդեն ստեղծված կիսարության բանակը մեզ լրիվ բավարար է: Ամբողջ աշխարհն այսօր արտահայտում է այն անհերքությունը, որ իրենք ունենին՝ մրցակցությունը, ազդեցիկ, ճշունը: Այսպիսով կհնջ մյուս կողմը, որը կոչվել է իտիող կողմ, մութ կողմը, ճեղքված կողմ և այդ ամենը պետք է իրեն արտահայտի այլ ձևով, ամբողջ մոտեցումը, սեր պետք է փոխվի: Տեսե՛ք այժմ Քրիստոնեության մեջ պետք է հասկանալ, թե ինչու Քրիստոնեությունը, նույնիսկ Հուդայական, ցանկացած կրոն, նույնիսկ Հինդուիզմը և բոլորը, բայց ավելի շատ Քրիստոնեությունում, զարմանալիորեն իրենք տեղ չունենին Մարյամի համար: Եվ մահմեդականները նույնիսկ ավելի են ծաղիկեցրել այն՝ ամբողջությամբ չեղարկելով Յոգանային: Եվ այդ ամենի գազաբան դուք կտեսնեք, որ քրիստոնյաների մեջ, այդ ձեռնարկությունը, կամ ինչպես եք այն անվանում, չի տրվում սիկանց, կանանց, մինչդեռ Քրիստոսը տղամարդուց չէր ծնվել: Բայց դա ոչ մի դեպքում չի նշանակում, որ դուք մրցելու եք տղամարդկանց հետ իրենց կիսար ձեռնարկությունների մեջ, ինչով նրանք այս աշխարհը գործնականում այսպիսի ավերված վիճակի են բերել: Այսպիսով այսօր մենք պետք է հասկանանք, որ մայրական որակների զարգացման ժամանակն է: Նույնիսկ տղամարդը, մեծ մարդ է դառնում միայն երբ նա մայրական է դառնում: Ինչպես Քրիստոսը, երբ նա ուներ կարեկցանք, նա կոչվում էր մեծ մարդ: Այնպես որ կհնջ հատկությունը որպես մայր.. Աստվածուհին, միշտ մոր տեսքով է.. և Նա է Սահաջա Յոգան բացվածքում անհնարաբար ուժը: Եվ այսպես՝ ինչպե՞ս է Նա բացվառում: Ես կասեմ ձեզ: Ես ձեզ համեմատություն կբերեմ, բայց համեմատությունը պետք է շատ հեռու տանել: Որպես իմաստուն Սահաջա Յոգեր դուք չպետք է այն չափից դուրս հեռու հասցնեք: Օրինակ, կա գրք, այն իմաստ չունի: Նույն ձևով ԱՄՆԱՋՈՐ ԱՍՏՎԱԾՄ իմաստ չունի, քանի դեռ դուք չեք դրել ինչ-որ տեսակի մեկ կամ երկու դրանից առաջ: Այն գրք է: Նա ունի գոյություն, բայց ոչ մի ունակություն կամ ուժ չունի իրեն արտահայտելու: Այսպիսով այն գրք է: Դրա նման, մենք պետք է ասենք, որ արական սեր գրք է: Մեկ ուրիշ համեմատություն էս ձեզ կբերեմ այն հասկալանու համար: Եթե տեսնեք շատ բարձր լարման սակ լարեր, տեսնեք ձեր գլխի վերևով անցնող, նրանք բացարձակապես անվնաս են, ոչ մի անվտանգություն չկա: Դեղինում մի առաջարկ կար, որ մի շատ մեծ հողակտոր կար հասանելի, որով բարձր լարման լարեր էին անցնում և մենք կարող էինք այն անվտանգ վերցնել: Բայց ես հարցրեցի. «Ի՞նչն է խնդիրը»: Նրանք ասացին «Միայն եթե Հողը միանա դրան, այդ ժամանակ դուք խնդիրներ կունենաք»: Այսպիսով մինչև այս բարձր լարմանը իբր, ինչ էլ այն լինի, չկապվի երկրին, այն սրկից իմաստ չունի: Բայց Հողը շատ է տարբերվում այդ լարերի միջով հասող այդ դիմամիկ ուժից, որը գրք է, որը ոչինչ չի նշանակում: Նույն կերպ կհնջ ներսում, կհնջ արգանդը Կունդալինին է: Այժմ, ի՞նչ է արգանդը: Հիմա եթե այն Կունդալինին է, այն արտահայտում է Կունդալինին ֆիզիկական մակարդակի վրա, դա նշանակում է, որ Մայր Հողը նույնպես արգանքի նման է: Հիմա, ի՞նչ է անում արգանդը: Այն ստանում է սպերման, որը պարզապես տղամարդու թերևս միայն գործողություն է կամ կարող էք ասել պարզապես ազդեցիկ, և ապա Նա սնուցում է և հոգ է տանում դրան, ուղղում այն և բողբում, որ այն անի, ոչ թե ազդեցիկ ձևով, այլ շատ կարեկցող և իշխամիտ ձևով, մինչև որ այն դուրս է գալիս արգանքից, երբ արդեն հասուն է լինում: Այսպիսով արգանքի գաղտնիքն այն է, որ արտահայտումը պետք է այն կերպ լինի, որ այն չգերիշխի: Այն չի գերիշխում էմբրիոնի նկատմամբ: Եթե նա գերիշխի, այն ինչպե՞ս է կարողանալու անել: Այսպիսով նա սնուցում է այն և մեծացնում: Սա է հենց այսօրվա Սահաջա Յոգան: Որ այժմ Մայր Հողը նա է, ով ձեր ներսում խորհրդանշվում է որպես Մուլադհարա, որը խորհրդանշվում է որպես Ադի Ծակաի՝ այստեղ՝ ձեր առջև նստած ձեզ սնուցելու, ձեզ անցնելու դեպի նոր անձնավորությունների՝ հասուն անձնավորությունների: Այս գաղափարը մենք պետք է հասկանանք:

Այնպես որ արևմուտքի կանայք պետք է հասկանան, որ այն անխնայ մտերմ, որ իրենք վերցրել են տղամարդկանցից, պետք է ամբողջությամբ հեռացվեն, նրանք նախ պետք է կանայք դառնան: Այն կանայք, ովքեր պարզապես խոսում են տղամարդկանց հման, երբեք չեն կարող օգնել Սահաջ Յոգայում: Նրանք պետք է այս Մայր Հողի նման լինեն, ով բույլ է տալիս Իր հետ վարվել այնպես, ինչպես կուզեցին: Ես նկատի ունեմ՝ դուք՝ մարդկային էակներդ, այնքան հիմար եմ եղել Նրան առավելագույնս շահագործելով: Ոչ միայն դա, այլև Նա Իր վրա է կրում բազմաթիվ անհեթեթություններ: Բայց հետո ժամանակ հասնում է, երբ Նա պայքարում լինում է դառնում: Այդ ժամանակ Նա սկսում է մարդկանց Իր ներքը կլանել: Եվ երբ նա կլանում է մարդկանց, դուք տեսնում եմ երկրաբանները և երաժուները և այս և այն, բոլոր այդ բաները սկսում են գալ և մարդիկ կլանվում են այդ խնդիրներով, որոնց համար իրենք Մայր Հողին են մեղադրում: Այս խնդիրները, որ մարդկային էակները ագրեսիվ բնույթից են ստեղծել, նույնիսկ Մայր Հողի հանդեպ ագրեսիան, իրենք պետք է դիվիդենդներ վճարեն դրանց համար: Եվ նրանք վճարում են: Այժմ, կանգնեցնելու համար ագրեսիվության այս տեսակ շարժումը, որն ամեն տեսակ անհանգստություններ է բերում, պետք է ետ վերադառնալ և կարեկցանքի ամբողջականության գագաթն գագաթնակետ: Մինչև ու մինչև դուք չհասկանա՞մ ամբողջականությունը, հանրագումարը, լիակատարը, ամբողջը, այն արգանդն է, այն ձեր Մայրն է: Քանի դեռ դուք փորձում եմ անհատական լինել, դուք չեմ կարող լավ Սահաջ Յոգ լինել: Դուք պետք է մեկ դառնա՞մ ամբողջի հետ: Այժմ մենք պետք է ինքներս մեր առջև կանգնե՞մ դրանով, դա շատ կարևոր է: Հասկապես արևմուտքում, ես կասեի մենք շատ հստակ պետք է դիմագրավե՞մ ինքներս մեզ: Ի՞նչ եմ մենք պատրաստվում անել: Դա շատ կարևոր բան է: Նախևառաջ եկե՞մ տեսնե՞մ, թե որտեղ է մեր ուսադրությունը: Հա՛րց ավել: Մենք Սահաջ Յոգեր ենք և Սահաջ Յոգեր՝ մեր ներքում **within our fold** և ես երբեմն գարմանում եմ, որ նույնիսկ հիմա ուսադրությունը կարող է շատ ծիծաղելի լինել: Ինչպես, օրինակ, պարզ բան է, մենք կարող ենք մեր ուսադրությունը նյութական բաների վրա դնել. «ես իմն է, դա բռն է, թե ես պետք է ունենամ իմ անձնականը», Ապա դուք ընկնում եմ ագրեսիվության մեկ այլ թափվորությունը: Եթե դուք փորձում եմ ունենալ ձեր սեփական անձնականը, ապա դուք մյուսներից զրկում եմ իրենց անձնականից: Այդ նորմալ էր ձեր անձնականը ունենալը, երբ դուք Սահաջ Յոգեր չէիք, բանի որ այն ժամանակ դուք պետք է անեիք ձեր անձնականով: Բայց Սահաջ Յոգայից հետո դուք պետք է մեկ դառնա՞մ բոլոր մյուսների հետ: Դա շատ կարևոր է: Մինչև Սահաջ Յոգան դուք ուրիշ էիք և Սահաջ Յոգայից հետո դուք այլ մարդիկ եմ: Ամբողջ հասկացողությունը պետք է փոփոխ Սահաջ Յոգայից հետո, և այժմ դուք մեկ եմ դարձել Ամբողջի հետ և պետք է զգամ, որ դուք Մեկ եմ Ամբողջի հետ, պետք է փորձե՞մ թողնել ձեր բոլոր անհատականային վերաբերմունքները: Այժմ շատ սովորական է լսելը. «Այո՛, ինձ դա դուր է գալիս, ինձ այն դուր է գալիս»: Շատ տարածված է՝ «ինձ դա դուր է գալիս», շատ տարածված է, բայց Սահաջ Յոգին հարիր չէ նման բան ասելը: Հասկանո՞ւ եմ, ինչպե՞ս ես կարող եմ ասել, որ ինչ-որ բան ինձ դուր է գալիս: Մտածե՞մ մոր մասին, ով պետք է կրի երեխային, պետք է ծննդաբերի երեխային, պետք է հոգ տանի երեխայի մասին, երեխայի կարիքների մասին, պաշտպանի երեխային, կրթի երեխային: Ինչպե՞ս նա կարող է ասել «Ինձ դուր է գալիս սա և ինձ դուր է գալիս այն», որտե՞ղից այդ ժամանակը: Մտածել, թե ինչ եմ դուք սիրում, և ինչ չեմ սիրում. «Ինձ դուր է գալիս այս ուտելիքը, ինձ դուր է գալիս այն ուտելիքը»: Որտե՞ղ է այդ ժամանակը: Որտեղի՞ց է դրա համար էներգիա մնում: Որտե՞ղ է ուսադրությունը: Ուսադրությունը երեխայի դաստիարակության վրա է: Այժմ նույն կերպ, Սահաջ Յոգը պետք է իմանա, որ իր ներքում երեխա է ծնվել՝ Ոգին: Ոգին այն երեխան է, որ ծնվել է իր ներքում, այժմ նա պետք է սնուցի այն, Կուսակալի ինչի միջոցով: Նա պետք է ջրի այն: Նա պետք է հոգ տանի նրա մասին: Նա պետք է անեցնի այն: Հիմա որտե՞ղ է մնացած անխնայ բաների համար ժամանակը: Դուք ձեր ձեռքում երեխա ունե՞մ: Դուք բոլորը մայրեր եմ՝ հոգ տանող ձեր երեխայի մասին, որը ձեր Ոգին է: Այսպիսով որտե՞ղից եմ ժամանակ ունենում բոլոր այդ բաների համար: Ի՞նչպիսի ուսադրություն պետք է լինի. «Ի՞նչ կարող եմ ես անել այս երեխային երջանկացնելու համար, այս երեխային մեծացնելու համար, այնպես անելու, որ նա ամբողջությամբ դրսևորի ինձ»: Մայրը իրեն փոխարինում է հենց երեխան հասուն երեխա է դառնում: Այսպիսով ձեր մեջ, մայրությունը պետք է ավելի առաջ բարձրանա, բան թե հայրությունը, Ձեր հանդեպ մայրությունը: Վերաբերմունքը պետք է լինի այնպիսին, ինչպիսին մորն է իր երեխայի հանդեպ, ինչպիսին է նրա ուսադրությունը երեխայի հանդեպ: Դուք ամենօրյա կյանքում կարող եմ տեսնել, թե ինչպես ենք մենք վարվում: Ես տեսել եմ, որ մարդիկ նույնիսկ այժմ շատ հետաքրքրված են սննդով: Որտե՞ղ է այդ ժամանակը: Որտե՞ղ է ուսադրությունը: Ինչպե՞ս դուք կարող եմ այդքան անհանգստացած լինել ձեր սննդով: Անհանգստացած ձեր բնով, անհանգստացած ձեր առողջությունով, անհանգստացած սրանով, նրանով: Ես նկատի ունեմ, այստեղ ձեր անհանգստությունը ձեր երեխայի վերաբերյալ պետք է լինի, որին դուք ունե՞մ հիմա ձեր մեջ: Եվ հենց այդ պատճառով երեխան անտեսվում է և երբեմն դուք հայտնաբերում եմ, որ երեխան հիվանդացել է կամ կոմայի մեջ է ընկել կամ գուցե և մահանա: Այնպես որ այժմ Սահաջ Յոգերի համար իրավիճակը շատ տարբեր է, թե ինչպես վարվել ինքներդ ձեզ հետ: Նրանք, ովքեր դեռ վազում են ուտելիքի և բոլոր այդ անխնայ բաների ետևից: Նկատի ունեմ, տեսել եմ Սահաջ Յոգեր, նրանց ամբողջ ուսադրությունը անընդհատ սննդի վրա է: Ինչպե՞ս կարող է նվիրվածությունը գալ այն անձանց մոտ, ովքեր այդքան շատ նվիրված են սննդի սովորություններին: Ինչպես օրինակ, մենք տեսել ենք, հնարավոր է դուք էլ եմ տեսել՝ ձեզանից որոշները, Աջանտայի բարանձավներն էին կառուցվել: Տասը սերունդ նրանք կառուցում էին Աջանտա բարանձավները՝ տա՛սը սերունդ: Եվ նրանք այն կառուցեցին այնպիսի մի տեղում, որտեղ նախևառաջ հասանելի չուր անգամ չկար: Եվ ամեն Աստծո օր հազարավոր մարդիկ, առանց որևէ վճարում ստանալու, առանց որևէ բան ստանալու, կառուցեցին այն: Ոչ մի սնունդ, նման հարց անգամ չկար: Նրանք այստեղից ու այնտեղից ինչ-որ մրգեր էին ուտում: Բայց իրենց նվիրվածությունը իրենց ուժ ավելց այդ անելու: Սակայն այդպիսի նվիրվածություն կարող է միայն զարգանալ, եթե դուք գիտակցե՞մ, որ պետք է մայրություն անե՞մ ձեր երեխային: Այժմ երե մայրն այլևս չեմ, երեխան էլ այլևս չեմ կլինի, որովհետև այդ մայրն է արտահայտվում երեխայի մեջ: Լավ, նա չի գերիշխում երեխային, բայց նա անկասկած կարող է վաճաճել երեխայի պատկերը: Եվ հենց դա է պատճառը երբ մենք, Սահաջ Յոգերս, չենք էլ անհանգստանում հոգ տանել մեր Ոգու և մեր հոգևոր աճի մասին: Նույնիսկ հիմա, դուք կզարմանա՞մ, 50% մարդիկ Ինձ համակներ են գրում, թե. «Մա՛յր, ես դեռ դիվախարված եմ, ես շեփտեղ եմ կիսարճներով և չլիք պղպեղներով, ես սրա, նրա համար գալիս եմ Քեզ մոտ»: Դա շատ ցածր աստիճանի վարք է, կարծում եմ, նույնիսկ այսօր տարիներ հետո, եթե դուք դիվախարված եմ, ապա, կարծում եմ, պետք է ամեն օր ձեռք (շաբաթ) ձեզ հարյուր ութ անգամ: Դա շատ ցածր աստիճանի վարք է, ես անձամբ կարծում եմ, որ նրանից հետո, որ ձեր Մայրը այդքան շատ շեփտեղ է ձեր վրա, դուք դեռ նույնն եմ, նրանից ես եմ գալիս ձեր Մոր մոտ բոլոր տեսակի խնդիրներ բերելու սարսափելի մտքին: Դա հեռանկար է դուք չե՞մ խնամել ձեր երեխային: Այժմ Սահաջ Յոգայում, այն մի երեխա չեմ, որը

անհատական երեթա է, որի մասին դուք պետք է հոգ տանեք: Սա պետք է հասկանալ: Այստեղ է, որ մենք շատ բան բաց ենք թողնում, հատկապես ինտելեկտուալները: Նրանք կարծում են՝ այդ իրենց սեփական երեթան է, որ պետք է լավ լինի, էական չեն մյուսների երեթաները: Կամ էական չէ, քե դուք կապ ունեք մյուսների հետ, քե ոչ: Դա շատ տարածված է: Որովհետև, գիտե՞ք, բանակառնություն է իրենց այդ գագառնը տալիս: «Օ՛ր: Իմ Ոգու հետ ամեն ինչ կարգին է, իմ վիբրացիաները կարգին են, այնպես որ նորմալ է, եթե ես չեմ գնում պուշոյի, կամ եթե ես չեմ գնում ինչ-որ կալեկտիվ բանի կամ եթե ես չեմ աջակցում ինչ-որ կալեկտիվ աշխատանքի կամ եթե ես չեմ վերցնում Սահաջա Յոգայի հանդեպ որևէ պատասխանատվություն»: Որովհետև հենց դուք կալեկտիվ էք դառնում, դուք պատասխանատվություն վերցնում էք: Այսպիսով, դուք գերբավարարված եք ձեզանով, քե: «Այդ լավ է, որ ես կարիք չունեմ որևէ պատասխանատվություն վերցնելու: Բոլոր Սահաջա յոգերը վատն են, կամ նրանցից ոմանք վատն են: Ես ոչ մի կապ չունեմ նրանց հետ ու այդպես, այսպես ու այնպես»: Բայց Սահաջա Յոգայում, որպես այդպիսին, մայրությունը համընդհանուր է: Որովհետև եթե դուք, օրինակ, ֆիթն էք, ապա ուրիշը աչքն է. եթե դուք ախանջներն էք, ինչ-որ մեկը շքանակներն է: Այնպես որ ձեզ համար առանցքային է հասկանալն այն, որ ցանկացած մեկը, ով սահաջա Յոգ է, վտանգի մեջ է, դուք վտանգի մեջ եք: Դա սպառնալիք է ձեր անին: Դա սպառնալիք է ձեր անին, որովհետև այդ ամբողջն է, որ անում է: Իհարկե նրանք, ովքեր բացարձակապես անպետք են, աստիճանաբար դուրս կզարթովեն: Դա այն է ինչ Մայրն է անում: Նրանք կարող են դուրս շարժվել բացարձակապես, այնքան հեռու, որ երբեք չեն վերադառնում: Բայց դուք կարիք չունեք այդպիսի մարդկանց մասին անհանգստանալու, նրանք դուրս են շարժվելու: Նրանց որոշ հնարավորություններ են տրվելու, մի որոշ լրացուցուցիչ վստահություն, որոշ շնորհներ են տրվելու, բայց ի վերջո նրանք դուրս են շարժվելու: Այնպես, որ դուք պետք չէ անհանգստանալ: Բայց դուք պետք է անհանգստանալ ամբողջի մասին: Եվ դուք պետք է պատասխանություն վերցնեք: մի որոշ լրացուցուցիչ վստահություն, որոշ շնորհներ են տրվելու, բայց ի վերջո նրանք դուրս են շարժվելու: Այնպես, որ դուք պետք չէ անհանգստանալ: Բայց դուք պետք է անհանգստանալ ամբողջի մասին: Եվ դուք պետք է պատասխանություն վերցնեք: Նրանք, ովքեր պատասխանատվություն չեն վերցնում, այն մարդիկ են, ովքեր դեռ չեն հասունացրել իրենց երեթային, այն է՝ Ոգուն: Ամեն տեսակ պատասխանատվություններից, որ կարելի է վերցնել, մտածեք, քե ինչ պատասխանատվություն դուք կարող եք վերցնել: Ահա քե ինչու մեզանից շատերը վատ Վիբուսի ունեն, որովհետև մենք չենք վերցնում պատասխանատվություններ: Եվ ինչ պատասխանատվություն էլ որ մենք վերցնենք, պետք է շատ, շատ, շատ ավելի պատասխանատու լինենք, քան սովորական կառավարական ծառայողները: Երբեմն մենք մի ախանջով լսում ենք և դուրս շարժում նույն ախանջից՝ առանց նույնիսկ թույլ տալու այն գլխի մեջ մտնել: Այսպիսով պետք է հասկանալ, որ երեթան ձեր պատասխանատվությունն է, դուք պետք է հոգ տանեք երեթայի մասին: Եվ ամբողջը նույնպես ձեր պատասխանատվությունն է: Հիմա, ինչպե՞ս կապ հաստատել ձեր Ոգու հետ կամ կապ պահպանել Ոգու և արգանդի կամ Կունդալինիի միջև, դա ամենամեծ խնդիրն է, որին մենք բոլորս առնչվում ենք. մեր միացումները շատ թույլ են և այդ պատճառով այս Կունդալինիին չի կարողանում հոգ տանել Ոգու մասին: Ինձ հետաքրքրում է՝ դուք հասկացե՞լ էք մի բան Սահաջա Յոգայում, այն որ դուք կարող եք մտնել Կունդալինիով, բայց ոչ Ոգով: Դուք կարող եք բարձրացնել ձեր ձեռքը, Կունդալինիին կարծիք: Դուք կարող եք նրան մանկերել: Դուք կարող եք բանցիկան անել, այն կատարի, կատարի ու կատարի: Իսկ Ոգին: Դուք չեք կարող այն մտնել: Ընդամենը մի մանրա կա, որ կարող է արթնացնել Ոգին, այն իմաստով, որ նրան գոհացնելու համար, դուք պետք է ասեք, որ դուք Ոգի եք: Բայց դուք չեք կարող այն մտնել, դուք ստիպված եք բերել Կունդալինիին, որ նա հոգ տանի նրա մասին, դուք պետք է Կունդալինիին տանեք այնտեղ՝ դեպի սիրտ, որպեսզի այդ երեթան, որ այժմ վառք մանկիկ է, պետք է խնամավ գարգանա և հասունանա: Այսպիսով, երկու կողմում էլ՝ և՛ տղամարդկանց, և՛ կանանց, մենք պետք է հասկանանք, որ եթե դուք տղամարդ եք, և եթե իշխող մարդ եք, դա նորմալ է: Բայց եթե դուք կին եք և եթե դուք իշխող եք, ապա ձեզ բուժելը Սահաջա Յոգայի համար դժվար գործ է, որովհետև դուք կարգրել եք ձեր կին լինելու հատկությունը: Նախևառաջ դուք պետք է գտնեք կին լինել: Եթե դուք կին չեք անգամ, ապա ի՞նչ կարող եք դուք անել այդ երբորդ անձնավորության հետ, ով ոչ կին է, ոչ տղամարդ: Հիմա տղամարդիկ, երբ նրանք իշխում են, նրանք պետք է հասկանան, որ իրենք պետք է կարեկցող լինեն: Նրանք պետք է բարի լինեն, նրանք պետք է ուշադիր լինեն, բայց ոչ երբեք սարկաժիտ, ոչ երբեք սարկաժիտ: Սա պետք է հասկանալ, որ դուք չպետք է սարկաժիտ լինեք: Այժմ կանայք, ինչպիսին նրանք պետք է լինեն, պետք է լինեն մեծ, ընկալունակ, ընդունող և սնունդ: Այժմ այն մասին, քե ինչպես են երբեմն տղամարդկանց հետ խոսում արևմուտքում. ես ուղղակի ապա՛ծ եմ: Օրինակ ասեմ այսպես. «Պրն X X, դու չես արել սա: X, դու չես արել նա»: «Ինչպե՞ս ես դրել սա»: «Սա արա՛ սա, դա արա՛ դա, նա արա՛»: Սա կնոջ վարվելաձև չէ, բացարձակապես սխալ է այդպես անելը. Նրան ասելը ինչ-որ բանն անել: Դուք տղամարդկային եք դառնում: Եվ հետո մենք լիովին կարցնում ենք կնոջ՝ սիրտ սնունդը տալու այդ ուժը, որը կնոջ ուժն է, ինչը կանայք չեն հասկանում: Ես ձեզ մի պարզ օրինակ կպատմեմ: Իմ սեփական բռնակից ուզում է բորտուղեկցորդուհի դառնալ, անընդհատ ուզում է: Նա ասում է «Դու էլ պետք է որ մտածեիր բորտուղեկցորդուհի դառնալու մասին»: Ես հարցրեի, քե. «Ինչու՞: Ի՞նչ այդքան մեծ բան կա բորտուղեկցորդուհիների մեջ»: Նա ասում է. «Դա միակ ժամանակն է, որ կարելի է սնունդ տալ ինչ-որ մեկին»: Հասկանում եք, մոր բնական բնագրն է, որ «բոլոր տեսներն նրանց ուտելիս», հասկանո՞ւմ եք: Նրանք իրենք չեն ուտում, նրանք ուզում են ուրիշները ուտեն: Բայց ես ձեզ ասեմ, դա արևմտյան կանանց հասկացողությունն է չկա: Նրանք չեն կարող դա հասկանալ: «Ինչու՞: Ես սա արել եմ, այդ դեպքում ինչու՞ ինքը չի անում դա, նա»: Դա ձեր առավելությունն է այդ բաները ինչպես հարկն է անելը, պատճառ ձեռք: Բայց երբայրեք ինչ-որ մեկը շատ լավ մեթոդիկ է, կինը նույնպես կդառնա մեթոդիկ. «Ես կանեմ արևեստավորի գործերը»: Նա այնտեղ արևեստավորի գործերը անելու համար չէ: Նա այնտեղ գագառնակների արևեստավորության համար է: Ընդհանրապես, նա լրիվ հակառակ կողմում է: Օրինակ, տղամարդը սուռն է գալիս, նա սկսում է հրամայել նրան. «Դու պետք է դա հիշտ դնես: Ինչու՞ ես փչացրել իմ գորգը: Ինչու՞ ես անում դա: Մաքրի՛ր դա, վերցրո՛ւ սա, արա՛ դա»: Ամուսնու ողջ գագառնակների մեթոդիկան ավարտված է: Հենց իր գագառնակների մեթոդիկան ավարտվում է, նա արդեն անպետք է և դուք էլ անպետք եք որպես այդպիսին: Եվ տղամարդիկ նույնպես չպետք է նրանց աշխատանքը անեն: Թողե՛ք նրանք իրենց սեփական գործերն անեն: Կարծում եմ սա արևմուտքի այժմյան ամենամեծ խնդիրն է, որ տղամարդիկ տղամարդիկ չեն, և կանայք էլ կանայք չեն: Ինձ համար այդ հատկություններն այնքան արասպիտակ են, որ ես չգիտեմ ինչպես վարվել այդ խառնուրդների հետ: Դուք պետք է կյանքում հասկանալ այս շատ պարզ բանը, որ եթե դուք ինչ-որ հիբրիդային բան եք, դուք չե՛ք կարող Սահաջա Յոգի հատկությունն ունենալ: Եթե դուք դրանք իրար եք խառնում եք, շատ ծիծաղելի բան է լինում, այնպե՞ս չէ: Այնպես որ կինը պետք է փորձի կին լինել և

տղամարդը պետք է փորձի տղամարդ լինել: Այժմ տեսե՛ք, ո՞րն է տղամարդու դերը որպես գիտակցություն զարգացման արական ազդեցություն: Այսպիսով, տղամարդկության արտահայտման հետ, մենք զարգացրել ենք գիտությունը: Մենք զարգացրել ենք բոլոր այս գիտելիքները, բոլոր այս բաները, որ արտաֆինում են: Հիմա ամեն ինչ պատրաստ է: Այժմ կինը պետք է առաջ գա: Ես նկատի ունեմ, պարզապես շատ վերացական բաներով եմ ասում, մի մտածե՛ք կնոջ մասին, այլ իզականը, կանացի բնույթը պետք է այժմ բարձրանա: Հիմա ամեն ինչ պատրաստ է, այն պետք է միայն բռնկվի: Բոլոր չակրաները պատրաստ են, այժմ արթնացրե՛ք Կունդալինին: Կունդալինին այնքան կարևոր է, որքան մյուս չակրաներն են կարևոր: Այնպես որ արթնացրե՛ք հիմա Կունդալինին: Հիմա, Կունդալինին վարժեն ու գերծելաոճը շատ է տարբերվում չակրաների գործելաոճից: Եթե Կունդալինին դառնար չակրաներ և չակրաները դառնային Կունդալինի, ինչպե՞ս դուք գուցե կբերեիք Սահաջա Ցոգուն: Բայց մենք պետք է ընդունենք մեր սեփական բնույթը ամբողջ արժանապատվությամբ և ամբողջ հպարտությամբ՝ ոչ մի կերպ որևէ ձևով նվաստ չզգալով: Քանի որ տղամարդը ձի է հեծնում, կինն էլ է ուզում ձի հեծնել: Ի՞նչ կարիք կա ձի նստելու կնոջ համար: Ես չեմ կարող հասկանալ: Այստեղ բոլոր կանայք ձիերի վրա են նստում: Իրենք ձիու նման կրտսեր: Կարծում եմ արդեն ձեր քաղաքական ընտանիքի մի մասը ձիու նման է, այնպես չէ՞: Ես այդպես եմ կարծում: Նրանց դեմքերը ձիերի նման են: Հասկանում եմ, այնպես որ, կանայք կարիք չունեն անելու այդ բոլոր բաները, որ տղամարդիկ արդեն արել են: Օրինակ, ասեմք մի անձնավորություն կա արական սեռի, որը պետք է գա և ինչ-որ որոշակի գործ անի: Հիմա դուք եմ դա արել: Լավ, հիմա մեկ ուրիշ անձնավորություն պետք է այս գործն անի: Հիմա տեսե՛ք նաև Աստվածային իրադրությունը. հիմա մի ողջ խնկրվածություն է առաջ գալիս հենց այդպիսի բան է արվում. մեկ ուրիշը, որ գալիս է, ուզում է նույն բանն անել: Դուք ետևում եք իմ մտքին: Այսպիսով ամբողջ էներգիան ամբողջապես վատնվում է: Ամբողջ պատրաստությունն արվում էր այս ջրիսի դարձաբջջանի համար, որպեսզի այն առաջ բերի Կունդալինիի վեր բարձրացումը և ամբողջը այնպես աշխատեցնի, որ ձախն ու ջրը հանգիպեն և դուք բոլորը բացավազվեք, լուսավորվեք: Ամբողջ աշխատանքը ձիւտ ըմբռնմամբ կիսելը մեր էության հարցն էր: Հիմա տեսնե՛ք, թե ինչպես է Մայր Հողին ինքը ստեղծվել: Դա նույնպես շատ պարզ բան է: Նախ, էներգիայի շարժը սկսեց հասել: Հիմա սա միավորված էներգիա է, լավ: Հետո միավորված էներգիան այսպես պտտվեց, պտտվեց ու պտտվեց ու երբ այն համախմբվել էր, այդ մեծ պայթյունը եղավ: Երբ մեծ պայթյունը տեղի ունեցավ, հիմա, դա տղամարդկային աշխատանք է, ինչ-որ տեղ պետք է ասեմ տղամարդկային ոճ, որովհետև դեռ Մայր Հողը չի առաջացել: այսպես, ապա այդ փոքր կտորները նորից սկսեցին պտտվել ու պտտվել: Շարժման մոմենտից նրանք կլորացան դարձան: Դրանցից ընտրվեց Մայր Հողը՝ մի աշխատանքի համար՝ ոչինչ չանելու համար, այն հանգիստ էր մնում: Լավ: Ջրից Մայր Հողի վրա կյանք եկավ՝ առաջ եկավ ածխածինը: Այնտեղ բոլորը օգնեցին և ստեղծվեց մարդկային էակը: Ապա մարդիկ սկսեցին փորձել բարելավել իրենց հասարակությունները և ինչ էլ, որ արեցին դրա համար, ինչ էլ որ հնարավոր էր իրենց էգոյով արվեց, այժմ ավարտված է: Հիմա իրենք արել են իրենց գործը, հասկանում եմ: Հիմա կարող եմ ասել նրանք գործազուրկի բռնակին են: Այժմ արգանքը կամ կարող եմ ասել Կունդալինին, որը այս ամբողջ տարիների ընթացքում սպասում էր, հանգստանում, սպասում այդ ժամանակին, այնպես չէ՞: Այսպիսով մենք դա կոչում ենք «ձայլման ժամանակի այժմ եկել է»»: Այդ ժամանակ Կունդալինին պետք է բարձրանա և բացվառի այնպես, որ տեղի ունենա ողջ աշխատանքի ավարտը: Դա պարզ է, հիմա դուք հասկանո՞ւմ եք: Այսպիսով մրցույթ չկա տղամարդկանց և կանանց միջև, սակայն նրանց աշխատելու տարբեր է: Եթե դուք դա հասկանա՞ք, այդ դեպքում միայն այս տեսակի հեղափոխություն տեղի կունենա, այլ ոչ թե սպասամբություն: Իրականում կանայք ապաստանում են տղամարդկանց դեմ, և դա մի անհեթեթություն է, նկատի ունեմ, դա մի այնպիսի գլխացավման է, որ դուք մի բան եմ ասե՞ծում, թույլ տալիս, որ անի, և գալիս է մյուս խնկրվածությունը, որը պետք է ավարտի աշխատանքը, և սկսում է ապաստանել: Այսպիսով հեղափոխություն պետք է տեղի ունենա և հեղափոխությունը հնարավոր է միայն երբ հասկանում ենք, թե այժմ որ մասն է մնացել արվելու: Դուք ինձ լավ եմ ընթրում: Եվ այսպես, այդ մասը այժմ Ինքնագիտակցումն է՝ Կունդալինին արթնացնելը: Դրան ձեր իզական հասկություններն են օգնելու, ոչ թե արական հասկությունները: Այնպես որ ազդեցությունը պետք է թողնեն տղամարդիկ: Նաև, քանի որ իրենք այժմ Սահաջա Ցոգեր են, նրանք պետք է վերցնեն կանացի հասկություններ, այլ ոչ թե կալի: Եթե կանայք կալում են, նրանք կանայք չեն: Հասկանո՞ւմ եմ, կանանց ասում են, թե. «Դու անպետք ես, ոչ մի բանի պետք չես» և իրենք հիմա փորձում են ցույց տալ. «Ո՛չ, մենք էլ եմ լավը: Եթե դուք մեկ ազգով եմ ուտում, մենք կուտենք երե՛քը»: (Շրի Մատաջին ծիծաղում է): Հիմա, հասկացումն ու իմաստուն ընկալումն այսպիսին կլինեն. «հիմա ինչ մենք պետք է անենք՝ փոխելու մեր կյանքի ուժին ու ոճը: Ի՞նչն է սխալ այստեղ»: Շրջման կետը եկել է: Այժմ էվոլյուցիան ընդհանրապես ոչ մի դեպքում ապաստամբություն չէ: Դա սխալ կարծիք է, որ մարդիկ ունեն: Այն ապաստամբություն չէ, որ դու խփիր ինձ, ես էլ քեզ կխփեմ. շարունակ հարվածե՛ք միմյանց, դուք հոհանակի նման եմ շարժվում, տեսե՛ք էլ հոհանակի շարժումը: Այն պայթյունի նման չէ (It's not like a boom), այն, որ այսօր դուք ծնվել եք որպես մահմեդական, վաղը ծնվում եք որպես հրեա, հետո ծնվում եք որպես Հինգուս, ապա ծնվում որպես.. Դա հոհանակ չէ: Դա պարուրածն շարժում է: Այնպես որ ամեն անգամ դուք հասնում եք մի էվոլյուցիայի, որն ավելի բարձր մակարդակի վրա է, քան առաջ: Այսպիսով շարժումը պարուրածն է: Հասկանո՞ւմ եք ասածիս իմաստը: Հիմա մեր ողջ էության ավելի բարձր դիրքին հասնելու համար ի՞նչ պետք է անենք: Հասկանալ, որ մենք պետք է բարձրանանք այս կետից այն կետը: Պետք է բարձրանանք այն ձևով, որ ոչ թե հոհանակի նման լինի, այլ պարուրածն: Իսկ պարուրածն բարձրանալու համար դուք պետք է ուրիշ տեսակի ուժ օգտագործե՛ք: Ինչ էլ, որ օգտագործել եմ մինչ այժմ, պետք է օժովի մեկ ուրիշ տեսակի ուժով և դա կանացի հասկություններն են: Բայց որտե՞ղ են կանացի կանայք: Նրանք կհագնվեն կանանց նման, կփորձեն կանացի լինել և նման բաներ: Այդ կերպ չէ՛ ներսից, սրտից, կանացի սիրտ: Քրիստոսը ցույց է ավել դա Իր կյանքում. Նա ներել է: Միայն կինը կարող է ներել, տղամարդը չի կարող, որովհետև նա ազդեցիկ է: Ինչպե՞ս նա կարող է ներել: Կրիեան երբեք ոչ ոքի չի ներել: Նա սպանում էր: Լրիվ թագավորական ոճ «Դե լավ, եթե դու այդպիսին ես, լավ, վերջացած է»: Նա այդ աստիճան ներե՛ք՝ ցույց տալու, որ այժմ Նա պտտում է պարույրը և հիմա կանացի հասկությունը պետք է զարգանա մարդկային էակներում: Բայց դա չի նշանակում, որ դուք պետք է սկսե՛ք քայլել կնոջ նման կամ գոտկատեղի զարգացնել, որովհետև դա մեկ ուրիշ հիմարություն է, հասկանո՞ւմ եմ, այլ լինել մայրական, ոչ թե հայրական լինել, այլ լինել մայրական: Այդ բարությունը, այդ ֆինեությունը պետք է լինի միմյանց հանդեպ ձեր վերաբերմունքում: Իհարկե այդ ուժն էլ է ուզվում, երբեմն նույնիսկ նաև զայրանում է: Մայրն էլ երբեմն պետք է բարկանա, հատկապես այն մարդկանց վրա, ովքեր երբեք կարգին վարք չեն ունենում: Նա պետք է բոլորով լինի, պտտող և երբեմն նաև Նա ոչնչացնում է: Դա նորմալ է: Բայց դա երբեմն, ոչ ամբողջ ժամանակ: Այսպիսով հենց հիմա պետք է

ընդունել, որ Մայր Հողին ճան լինելու համար, մենք պետք է հանդուրժող լինենք՝ Դեարա: Դեարա երբեք ստորա: Նա ամեն ինչը պահողն է: Նա ամեն ինչ վերցնում է, վերբացիները կլանվում են: Եվ այժմ առաջին անգամ՝ Ինքնագիտակցումից հետո, դուք կարող եք Նրան ետ վերադարձնել, այն ինչ Իրենից է վերցրել: Դուք կարող եք վերբացիներ տալ Նրա ծառերին, որ ստեղծվել են, կարող նրանց գեղեցիկ դարձնել: Դուք կարող եք ծաղիկը վերափոխել ավելի գեղեցիկ ծաղիկ: Հիմա ինչ էլ որ ստացել եք Մայր Հողից, կարող եք տալ, որովհետև ձեր Մայր Հողը այժմ արթնացել է ձեր մեջ: Այնպես որ դուք ետ եք վերադարձնում Նրան ամեն ինչ, որ իրենից ստացել է և տալիս ուրիշներին՝ առատաձեռնությամբ, սրտի մեծությամբ, մեծահոգությամբ, ներում, սեր, բնություն, ամեն ինչ հանդուրժում սիրո համար: Եվ Մայրը երեխային փրկելու համար, ֆայցած կմնա, նա ամեն ինչ կանի իր երեխային փրկելու համար. անպատճառ նվիրում ունի նա իր երեխայի հանդեպ: Դա է իսկական Մայրը, ես նկատի ունեմ, որ այն տեսակ մայրերը, որ այս օրերին տեսնում եք, ո՛չ մայրեր են նրանք, ո՛չ էլ կանայք: Բայց ես ասում եմ այն, որ դա է մայր իսկական պատկերը, և դուք այդ պատկերը ունեք ձեր առջև: Այսպիսով, սա է ինչ պետք է զարգացնել այժմ. տղամարդ լինեք, թե կին, որպես Սահաջա Յոզեր դուք պետք է բնություն, սիրո և կարեկցանքի նոր գիտակցություն զարգացնեք: Բարկամալ, ցասման մեջ ընկնել, գոռալ մարդկանց վրա, հշալ մարդկանց վրա, այդ ամենը մեզ շատ չի օգնելու: Եթե դուք պետք է ամբողջին օգնեք, ամբողջի անին, փորձեք ձեզ ավելի փափուկ անձ դարձնել, զայրացեք ձեզ վրա, որ կորցնում եք ձեր ինքնատիրապետումը և բարի չեք մյուսների հանդեպ: Բուր խնդիրները եկել են տղամարդկայնության գերանից, գերանից: Դա մի որոշակի կետի է հասնում, հասկանում էք, դա մի այնպիսի խոհուկ կետի է հասել այժմ, որ այն պետք է ետ իջնի: Բայց կանացիությունն էլ է ցածր մակարդակի վրա, առանց Գիտակցման, այն կարող է շատ, շատ փոքրասիրտ լինել՝ հավի սիրտ ունենալ, կարող է ամբողջ ժամանակ իր սեփական երեխայի մասին անհանգստանալ: Դա այն է, ինչ պետք է փոխել. այն է՝ սեր ու բնական ունենալ յուրաքանչյուր Սահաջա Յոզի հանդեպ, յուրաքանչյուր անձի հանդեպ: Երբ բանը հասնում է միմյանց հետ կոմպլեքս, դուք բոլորը մեկ եք: Բայց միմյանց հետ դուք կարող եք հոգ տանել մեկ-մեկու մասին, սակ նրանց: Օրինակ, իմ բոն վրա այստեղ ինչ-որ բան ցավում է: Ես պարզապես կիրթնեմ այն տրորել, նույն ձևով: Բայց ես չեմ փորձի կարել իմ բոնը, այնպես չէ՞: Կամ էլ հարվածել իմ բոն, ես չեմ անի: Այսպիսով այն զգացումը, որ ուրիշը ես ինքն եմ, եղե՛ք բարի ու բնույթ, փորձե՛ք ավելի լավը դառնալ և այդ ձևով օգնել: Ես հուսով եմ դուք հասկացա՞ք ամբողջը: Միջուկում սա է. մենք պետք է փոխենք ամբողջ գործելանքը, արմատական փոփոխություն պետք է գա Սահաջա Յոզերի հասարակություն: Եթե ինչ-որ հարցեր կան ինձ հարցրե՛ք ֆանի դեռ չե՛նք սկսել պաշտոն: Հիմա ամուսնավուծության և այդ ամենի խնդիրը դուք կարող եք տեսնել դրանում: Զաթ Նաբիի խնդիրը կարելի է լուծել: -Ի՞նչ հարց է: - Նրանա՞լ է մարդկանց իրենց իսկ լավի համար խոցելը: Հասկանում էք, այդ խնդիրը առաջ է գալիս, երբ դուք ամբողջը չեք, լա՞վ: Հիմա ենթացրե՛ք, ինչպես ասացի ձեզ, երբ դուք ամբողջն եք, ո՞վ է ուրիշը: Ապա նույնիսկ եթե դուք ստիպված եք խոցել, ասե՛ք, օրինակ, եթե իմ բոնը արյուն է գալիս, ես այն ամուր սեղմում եմ՝ արյունը կանգնեցնելու համար: Դա կցավեցնի, բայց այն խորաքափանցությունն է պետք օգտագործել, որ ես իմ արյունն եմ կորցնում, որը թանկ է, շատ ավելի թանկ, քան այս փոքր ցավը: Բայց այդ խորաքափանցությունը պետք է հասնել: Հասկանում էք, Սահաջա Յոզայում դուք բոլորը ազատ եք՝ խորաքափանցության զգացում զարգացնելու: Եվ հենց ձեր այդ խորամուխության զգացումը զարգացնեք, աստիճանաբար կիմանա՞ք ինչ անել: Սկզբում կխոցեք, անկասկած, որովհետև դուք սովոր եք դրան: Ես այստեղ տեսել եմ մարդիկ պարզապես հաշոյ իրար վրա, հենց իրենք միմյանց տեսնում են, սկսում են հաչել: Գնացե՛ք ցանկացած տեղ ամբողջ երկրում, ցանկացած տեղ գնացե՛ք, նրանք սկսում են հաչել՝ ընդհանրապես առանց պատճառի: Ես ապառ ձեռն: Պուռայում, ես գնացի այնտեղ, այնտեղ նույնպես բոլորը միմյանց վրա հաչում են: Հարբած լինեն, թե հարբած չլինեն՝ ոչ մի տարբերություն, նույն վիճակով: Բայց Գիտակցումից հետո, դուք խոսում եք, որովհետև ձեզ հուզում է, դուք անհանգստանում եք: Բայց դուք ասում եք այն ձևով, որ արդյունքի էք հասնում: Հասկանում է՞ք իմ տեսակետը. չափանիւն, այն է, որ դուք պետք է հասնե՛ք արդյունքների: Բայց ենթացրե՛ք մի մարդ է կել առաջին անգամ, և դուք նրան ասե՛ք. «Դու բուր ես»: Ապա նա բնականաբար կվիբավորվի: Ետա տարածված է: Առաջին օրը ինչ-որ մեկը ներս է մտնում և դու ասում ես. «Դու բուր ես»: նկատի ունեմ, շնորհակալություն Աստուծուն, եթե նա չի հասկանում «բուր» բառի իմաստը, այդ դեպքում կարգին է: Բայց նախ մտածե՛ք բնույթ, հոսարիտ, բալասանոյ, ֆայր լինելու մասին: Եկե՛ք տեսնենք, եկե՛ք հանապարհներ և մերթվեք գտնենք: Ետա լավ ձև է երկնայան գրելը, թե ինչքան ֆայր բաներ են ես ասել այսօր: Ոչ այս տեսակ ֆայր բաները, որ ասում ենք. «Դու գեղեցիկ տես ունես» և նման բաներ: Ոչ մակերեսայինները, որոնք կարող են փեղ է գոն: Բայց այնքան ֆայր են որոշ բաներ, զիտե՞ք: Օրինակ, ասե՛ք շատ լավ բաներ կան, որ մարդիկ ասում են. «Բավարար տա՞ք է ինչ համար»: Հարց տալու շատ ֆայր ձև է: Հետո, դու շատ պարզ է, բայց դուք կարող եք ասել այդպես: Բայց մարդկանց համար, ես տեսել եմ, նույնիսկ դա ասելն է շատ դժվար: Հոգ տանելը մյուսների հարմարավետության մասին: Եթե ինչ-որ մեկը նստած է, նա ջուր է ուզում, նա անհարմար ձևով նստած է, դուք պարզապես նետվում-գնում եք և իրեն ջուր տալիս: «Օ՛, դու շատ մեծ անակնկալ էր», որ «Օ, Աստված իմ, դու ջուր տվեցիր»: «Ես նրա ծառան չեմ»: Անմիջապես գլխում այս հարցն է գալիս: Մի փոքր այստեղ ու այնտեղ ինչ-որ բաներ փորձել անել: Կամ երբեմն մտածում եք, գնում եք խանութ, ինչ-որ բան եք հայտնաբերում. «Օ, արի վերցնեմ սա նրա համար»: Երեխաներն այդպես անում են, տեսել եմ, անընդհատ մտածում են իրենց ընկերների մասին, թե ինչ կարող են իրենք գնել ուրիշների համար. «Սա լավ կլինի ընկերքս համար, սա լավ է մյուսի համար ... նա շատ է սիրում այս բաները, նրան դուր է գալիս...»: Բուր այս փոքր, փոքր բաները, հասկանում էք: Երբեմն նույնիսկ մի փոքր բանը, օրինակ դուք արթնանում եք վաղ առավոտյան, հայտնաբերում, որ մեկ ուրիշ անձը բնած է մի կողմի վրա, իր վերնակը մեկ ուրիշ կողմում է, իսկ նրա բարձր լրիվ ուրիշ կողմում: Եվ դուք պարզապես դնում եք նրա գլուխը բարձր վրա և ծածկում նրան վերնակով: Դա Մոր աշխատանքն է: Ոչ թե վախից, այլ մտուր սիրուց դրված: Ինչպես օրինակ, եթե ցուրտ է և կոհակները կոհակված չեն, կարող եք կոհակել այդ անձին, նրան դա դուր կգա: Հասկանում էք, փոքր, փոքր բաներ են: Կանայք շատ փոքր ֆայր բաներ ունեն, որ անում են, որոնք տղամարդկանց շատ երջանիկ են դարձնում: Սովորյալ կիսա կանայք կորցրել են այդ զգացումը: Ոչ թե կովելը, այլ մտածելը, թե ինչ ֆայր բան կարող եք դուք անել նրանց համար: Եվ նաև, երբեմն, կատակով բարկացնելն է նորմալ: Երբեմն խուտուտ տալն է նորմալ: Այլ մի տեսակ ֆայրություն, հասկանում եք, փոխաբարաբարություն միմյանց միջև, նույնիսկ այն զգացումը, որ մենք կարող ենք անել դա. դա վարպետի գործ է: Հասկանում է՞ք, դա վարպետի գործ է: Նա, ով վարպետ է, կարող է անել դա, ովքեր՝ ոչ, չեն կարողանա դա այդպես անել: Նրանք նորից ետ կգան՝ խոցելու: Ի վերջո, նրանք կհասնեն խոցելուն ու կովելուն կամ պարփակուն: Բայց նրանք, ովքեր վարպետներ են, այնքան գեղեցիկ ձևով կանեն այդ այդ աշխատանքը, որ մի շատ ֆայր տեսակի

հարաբերություն է, այն կոչվում է «մադիուրյա», առանց որևէ կրֆի, առանց որևէ փողային գործերի, այդքան ֆազցր հարաբերություն: Եվ ուրախությունը ցայտկլտելու է: Բուր այդ ալասերունները և բուր այդ բաները կընկեն, բացի այդ ֆազցր հարաբերությունից: Կա՞վ: Նույնիսկ ասելը, որ դուք երջանիկ եք զգում:

1983-1106, Diwali Puja, Become The Ideals

[View online.](#)

Diwali Puja, "Becoming the ideals". "Temple of all faiths", Hampstead, London (UK), 6 November 1983. Վիքիբազմալեզուի դուր կարող եմ տեսնել, որ երբ դուր պատրաստված եմ պուշայի համար, որքան շատ եմ ստանում: Այսօր դուր կարող եմ գգալ դա: Այնպես որ Աստվածայինը շատ անհամբեր է գործելու, միայն թե դուր պետք է պատրաստեմ ձեզ: Եվ բոլոր այս պատրաստությունները ձեզ անչափ օգնելու են: Քանի որ հիմա մենք Սահաջա Յոգեր ենք, մենք պետք է խմանանք, որ մենք ինչ-որ այլ բան ենք դարձել, քան առաջ էինք: Մենք Յոգեր ենք, մենք ավելի բարձր մարդիկ ենք, քան մյուսները: Եվ որպես այդպիսին, մենք պետք է մի բան հասկանանք, որ մենք հման չենք այլ մարդկային էակներին, ովքեր մի բան ասում են, այլ բան անում, ովքեր կարող են կեղծավորությամբ ապրել: Այդ պատճառով են այդ բոլոր խնդիրները ծագել բոլոր կրոններից: Այն անձը, ով ասում է թե ինքը բրիտանյա է, Այդ պատճառով են այդ բոլոր խնդիրները ծագել բոլոր կրոններից: Այն անձը, ով ասում է թե ինքը բրիտանյա է, բացարձակապես հակառակ է Քրիստոսին, ով ասում է, թե մահմեդական է, բացարձակապես հակառակ է Մուսուլմանին, ով է ասում, թե Հինգուս է, բացարձակապես հակառակ է Շրի Կրիշնային: Սա է գլխավոր պատճառը, թե ինչու են բոլոր կրոնները մինչ այսօր ձախողվել, որովհետև մարդկային էակները մեծ-մեծ խոստում են իրենցից: Նրանք բոլորն ասում են, որ մենք ունենք այս իրավունք, այն իրավունք, բայց իրենք այդ իրավունքը չեն, նրանք չեն կարող ապրել այդ իրավունքով: Բայց նրանք շարունակում են առել, որ սրանք մեր իրավունքն են, նրանք մուլեանդ են դառնում, բայց իրենք այդ իրավունքը չեն: Սահաջա Յոգայով դուր հիմա ունեմ մի մեթոդ, ունեմ հնարավորություն, որ դուր կարող եմ դառնալ այդ իրավունք: Իրավունք, նախ, պետք է հասկացվի ձեր ուղեղի միջոցով, հասկացվես արևմուտքում: Որո՞նք են այն իրավունքները, որոնք մենք դարձել ենք կամ պետք է դառնանք, ինչի՞նչ կարող եմ հասնել, այս գաղափարը դուր պետք է ունենամ: Եվ երկրորդը՝ դուր պետք է ունակություն ունենամ խորացնելու ձեր մեղիտատիվ ուժը, այնպես որ այս իրավունքը գնան և հաստատվեն ձեր սրտի մեջ որպես ձեր էություն մի անբաժանելի մաս, առանց որոնց դուր չեմ կարող ապրել: Կարող եմ վերցնել, օրինակ, Քրիստոսին: Քրիստոսի համար Ինքը և Իր իրավունքները նույնն էին, ոչ մի տարբերություն չկա նրանց միջև: Նա չի խոսել մի բանից, արել ուրիշ բան և հետևել մեկ այլ բանի: Սա կլինի Սահաջա Յոգերի և ոչ Սահաջա Յոգերի միջև տարբերությունը, որ որոնք էլ որ լինեն ձեր իրավունքները, դրանք պետք է արտահայտվեն ձեր կյանքում, ամեն վայրկյանում, որովհետև դուր դա եմ: Եթե դուր ունի եմ, ապա ունիմ ունի է անընդհատ: Այն երբեմն ունի չէ, երբեմն երկար և երբեմն ցեխ, այն ամբողջ ժամանակ ունի է: Միայն մարդկային էակներն են այդպիսին, որ երբեմն կարող են լինել օձեր, առյուծներ և կարող են աղվեսներ լինել նաև: Բայց որպես Սահաջա Յոգեր, դուր դառնում եմ մաքուր մարդկային էակներ և սա է որ մենք պետք է խմանանք: Դժվար չէ դրան ձգտելը, որովհետև հիմա դուր ունեմ ուժ խորացնելու ձեր արմատները դեպի ձեր սիրտը: Այսպիսով ուղեղը պետք է օգտագործել հստակ հասկանալու, թե որոնք են Սահաջա Յոգի իրավունքները: Որո՞նք են այն բաները, որոնք պետք է անի Սահաջա Յոգը, ինչպե՞ս նա պետք է վարվի կյանքում, ի՞նչ մեթոդների նա պետք է հետևի: Եվ հետո նա պետք է դա բերի իր սրտի մեջ մեղիտատիվ գործընթացների միջոցով, հանձնվելու միջոցով: Թե ինչպես եմ ես ձեզ երկրորդ ծնունդ տվել, դուր շատ լավ գիտեմ: Ես ձեզ ստեղծել եմ Իմ սրտում, այլապես ես դա չեմ կարողանա անել: Որովհետև Իմ սիրտը այնքան մաքուր է, այն մաքուր է ձեզ. կարեկցանքի միջոցով իմ սիրտը մաքուր է ձեզ և այնուհետև ես ձեզ կարող եմ դուր բերել Իմ Սահասարաբայից, այլապես ինչպե՞ս եմ ես դա անելու: Եվ երբ դա պատահում է դուր նոր անձնավորություն եմ դառնում: Այսպիսով դուր շատ տարբերվում եմ բոլոր մյուսներից, որովհետև Ոգի է ծնունդ է տվել ձեր Ոգուն: Դուր մաքրվել եմ Ոգու կազմից: Այդպիսով դուր չեմ կարող այնպես ապրել, ինչպես բոլոր մյուս մարդկային էակներն են ապրում: Բոլոր բախումները, մարդկային էակների բոլոր խնդիրները նրանից են, որ իրենք այն չեն, ինչ խոսում են, իրավունքները դրոսում են, իրենց կյանքից դուրս են: Ահա թե ինչպես է Սահաջա Յոգը իրեն ցույց տալիս ցանկացած ուրիշի համեմատ: Վերցնենք, օրինակ, Աբրահամ Լինկոլնին, լ՞ավ: Աբրահամ Լինկոլնը հավատում էր, որ յուրաքանչյուրը պետք է ազատություն ունենա, և կառավարությունը պետք է ժողովրդի համար լինի, մարդկանց համար: Ինչ էլ, որ Նա առել է, Նա գործնականում արել է դա: Ինչին էլ, որ Նա հավատում էր, Նա դա գլուխ է բերել և իր կյանքը տվել դրա համար, այդ պատճառով է Նա մեծ մարդ: Մտածեմ Մահաթմա Գանդիի մասին, Նրանք Հիուսի նման չէին՝ մարևավայրումներ չէին: Մտածեմ ցանկացած մեծ մարդու մասին, մտածեմ Շիվաջի Մահարաջի մասին, սրբերից ցանկացածի մասին. նրանք մարդկային էակներ էին: Բայց հենց նրանք խմանում են, որ սա է այն սկզբունքը, որով մենք պետք է ապրենք, նրանք մեկ են դառնում այդ սկզբունքի հետ, նրանք զիջումների չեն գնում: Այսպիսով Սահաջա Յոգը դա պետք է լինի, մենք պետք է հասկանանք: Սահաջա Յոգը մի անձ է, ով Կուսկալինի միջոցով Գիտակցում է ստացել, և Կուսկալինին մայրությունն է իր մեջ, հոգատարությունն է, սնուցող ուժը նրա մեջ: Բայց մայրը երբեք զիջումների չի գնա որդու հետ. եթե նա ուզում է ինչ-որ մեկի սպանել, նա կասի՝ ոչ: Նկատի ունեմ իսկական մայրը: Նա նույնիսկ կիրակի այն որդուն, ով փորձում է սխալ բաներ անել: Նույն կերպ, եթե դուր ձեր մայրը դառնամ, ապա դուր պետք է հոգ տանեմ ձեր մասին, այն նույն ձևով, որ դուր սնուցում եմ ձեզ և նաև բոլոր մյուսներին, դուր պետք է սնուցեմ նրանց, հոգամ նրանց մասին և զիջումների չգնամ սխալ արարքների, անարդար բաների, անհեթեթ բաների նկատմամբ: Հիմա, երբ ես ձեզ սա ասում եմ, կարիք չկա մեղավոր գգալու: Մենք պետք է առաջ նայենք: Նրանք, ովքեր նույնիսկ ամենացածր աստիճանին են կանգնած, եթե նրանք առաջ են նայում, նրանք կարգին են, բայց նրանք, ովքեր ավելի բարձր աստիճաններին են կանգնած և ներքև են նայում, ներքև կգնան: Այնպես որ առաջ նայեմ: Ի՞նչ մենք պետք է անենք մեր առօրյա կյանքում պարզ փոխարաբերություններում՝ նույնիսկ ամուսին, կին, երեխաներ, ծնողներ. արդյո՞ք դուր ձեր ներսում լուռ եմ դառնում: Արդյո՞ք դուր սնուցում եմ այն ձեր լուսնային, ձեր կարեկցանքով, թե՞ դուր աջակցում եմ մի բանի, որը բացարձակապես հակաստվածային է: Եթե դուր այդ իրավունքները դառնամ, հենց այդ իրավունքները ուժը այնքան դիմանալի ձեզ կդարձնի, որ դուր կարիք չեմ ունենա ինչ-որ մեկի հետ խորհրդակցելու, դուր դառնում եմ իրավունք: Դրանք նրազների նման են: Ձեր իրավունքներն իրենք կլուսավորվեն: Այսպիսով առաջին մտտեցումը պետք է լինի. «Ինչպե՞ս եմ մենք խորացնում մեզ»: Դա պետք է առաջին մտտեցումը լինի: Հիմա, օրինակ, ամուսինն ու կինը առավտոից երեկո կտվում են, նրանք չեն կարող Սահաջա Յոգեր լինել: Անհեթեթություններ: Եթե նրանք կտվում են, նրանք Սահաջա Յոգեր չեն, հաստատ խմացեմ դա: Հիմա, ի՞նչ դուր պետք է անեմ,

երէ երկու անձ կուլան են: Նա, ով Սահաջա Յոգ է, կլի այդ կնոջը. «Ես ոչ մի ընդհանուր բան չունեն կնոջս հետ, ես ոչ մի կիս չունեն»: Հետո մնացեք, ներսիք լիովին կտրվեք: Պարզապես մի խոսեք ձեր այդ կնոջ հետ: Մի բնորոշեք, այդ մասին մի անհանգստացեք, պարզապես կտրվեք: Եթէ որչի՞ն է այդպիսին, պարզապես կտրվեք ինչ-որ չափով, բայց ոչ մի վեճ, ոչ մի փաստարկ, ոչ մի բան: Կատարյալ լուռլուռ, լուռ բողբոջ է պետք մտակել: Բայց այդ լուռլուռ մեջ դուք չպետք է վախկոտ անձնավորություն լինեք: Այնքան մարդիկ են վախկոտներ, և նրանք կարծում են, թէ այդ վախկոտությունը, իրենց լուռ բողբոջ է: Նա, ով իբրև ուժեղ է, ես չի կանգնի, ագրեսիվ չի լինի, բայց նաև չի ընդունի ագրեսիան: Այսպիսով ձեր մեղիտացիայի ժամանակ դուք պետք է նստեք: Հիմա, ի՞նչ էք ասում ձեր մեղիտացիայի ժամանակ: Փորձե՛ք տեսնել բոլոր չափանիշները: Ո՞ր չափանիշներ են բովանդակում, առեքնավե՛ք: Դրանք կարող են ձեր անցյալ կյանքից լինել: Որո՞ւ չափանիշներ թույլ են: Փորձե՛ք դրանք կարգավորել, փորձե՛ք ուժեղացնել դրանք: Գործիքը պետք է կարգին վիճակում լինի, Քանի որ իդեալները պետք է աշխատեցվեն: Եթէ գործիքը խեղափոխ է, ինչպե՞ս էք դուք անելու: Այնպես որ նախապես դուք պետք է ինչպես հարկն է մտակե՛ք ձեր գործիքը, այն պետք է հավասարակշռված լինի, հզոր, ոչ թէ վախկոտ: Մարդիկ պետք է զգան ձեր ուժը: Իհարկե դա սիրո ուժ է, բայց սեր չի նշանակում, որ դուք փոխզինումների եք գնալու բոլոր անհեթեթ բաների նկատմամբ: Պետք է ընդհանրապես ոչ մի գիշում չլինի: Դա շատ ինքնաբերական լինել է: Մենք չենք կարող ստել երբ է այդպես, մենք պարզապես չենք կարող ստել: Վիճակն ինքը կպնդի, որ ես լավ եմ հիմա, ես հասել եմ այդ վիճակին: Մենք չենք կարող ստել հինգ ժամ, երբ բողբոջ և երկու վայրկյան հետո դուք կդառնաք այդպիսին: Դուք պարզապես հասունանում եք և տեսնում ձեր մեջ այդ հասունությունը: Մինչև դուք չհասկանաք, որ մինչև ու մինչև դուք չեք դառնում ձեր իդեալները, դուք Սահաջա Յոգ չեք: Բոլորն իրենց կարող են Սահաջա Յոգ կոչել, դա երգմանակալություն չէ, մենք չունենք որևէ տեսակ երգմանակալություն համալսարանում, ուր մարդիկ կարող են գալ և ստանալ իրենք աստիճանները ու դիպլոմները: «Շատ լավ, դուք կրկնակի ծնված եք հավաստագրվում»: Ունե՞ք մի բանի անգամ են կրկնակի ծնվում: Նրանք այսօր կրկնակի ծնվում են, վաղը նրանք այդպիսին չեն, ապա նորից նրանք գալիս են կրկնակի ծնվում և նորից կրկնակի ծնված են: Նրանցից ոմանք կարող են հարյուր ութ անգամ նորից ծնվել Սահաջա Յոգում: Եվ նույնիսկ դրանից հետո նրանք չեն հավաստագրվում: Այնպես որ դուք պետք է ձեզ հավաստագիր տա՛ք: Այդպիսի համալսարան չկա, որը դա անում է: Դուք ինքներդ պետք է հասկանաք, թէ որքան են ձեր խնդիրները, թէ ինչու եք դուք այդպես վարվում: Դուք ձեզ հետ երեխայի պես վարվե՛ք: Անհրաժեշտության դեպքում դուք պետք է նկատություն անե՛ք ձեզ: Երբ պետք է գովել, դուք պետք է գովե՛ք ձեզ: Այսպիսով, հիմա դուք ասանձանում եք: Դուք դառնում եք մայրը, Ոգին է մայրը, իսկ դուք՝ այն, ինչը որ պետք է անի՝ երեխան: Մայրը իդեալն է, նա ոգեւորումն է, նա ուժն է, իսկ երեխան ստացողն է: Եթէ երեխան համառ է, ապա դուք այդ դեպքում ոչինչ չե՛ք կարող անել: Նույնպես հետե՛ք, հնարավոր է դուք էլ նրանցից մեկն եք: Ես գիտեմ ովքեր են նրանք, ովքեր են այդպիսին: Շատերը կան, և դուք կարող եք շատ կարճ ժամանակում հայտնաբերել նրանց: Համառ մարդիկ, եթէ նրանք ապրում են սառը մարդկանց հետ, մենք հանկարծ նրանց գոյություն մասին լուրեր ենք լսում: Նրանք շատ պերճախոս են, նույնիսկ եթէ նրանք բառ անգամ չեն արտասանում, մարդիկ ձեզ կարող են ստել. «Ես վեճ եմ ունեցել այսպիսի, այնպիսիին հետ»: Այդ անձը այսպիսի ու այնպիսի բաներ ասաց ինձ, այդ անձը այնքան դաժան էր իմ հանդեպ, այդ անձը սա էր պահանջում»: Դուք գիտե՛ք դա որ անձն է և որտեղ: Հասկանում եք, ինչպես պահանջ կարող է առաջանալ, այնպես էլ փեք կարող են առաջանալ, ամեն անգամ երբ դուք նրան մոտենում եք, բոլորին առանց բացատրության, այն կիսաթիթ բոլորին: Այն չի պատրաստվում խնայել, այն փուռ է: Այսպիսով փուռը պետք է փուռ լինի: Բայց եթէ դուք Սահաջա Յոգ եք, դուք պետք է ծաղիկ լինե՛ք ու ուժեղ ծաղիկ և հավերժական ծաղիկ, որը միշտ աճում է, չի բառանում: Միշտ աճող, երբեք չբառանող, այդպիսի ծաղիկ դուք պետք է լինե՛ք, հետո դուք կզարմանաք, որ դուք էգոյի թակարդը չե՛ք ընկնում և ոչ էլ ընկնում եք սուպերէգոյի կատարյալ ձախողման մեջ: Այնքան բան դուք գիտե՛ք, որ կարող եմ ձեզ ստել, որ ձեզանից յարգամանջուրը կարող է գիտուն կոչվել: Նկատի ունե՛մ, այնքան անգամներ են մարդիկ Ինձ հարցրել. «Նրանք բոլորը գիտուննե՞ր են, Ջեր այդ աշակերտները, որ Դուք ունե՛ք»: Դուք այնքան բան գիտե՛ք, շատ ավելի շատ, քան որևէ սուրբ երբևիցե իմացել է, Ես կարող եմ երաշխավորել ձեզ: Բայց դուք միայն ձեր ուղեղում գիտե՛ք՝ դրսում: Այդ ամենը բլա բլա է: Այն գալիս է ուղեղ, դուք այն օգտագործում եք միայն մյուսների մոտ ձեզ ցույց տալու համար և վերջ: Այն նույնիսկ այդպես չի մնում, ապա ինչպե՞ս է այն դեպի սիրտը գնալու: Այնպես որ բոլորը մեծ-մեծ խոսում են, նրանք կարող են տպավորել մարդկանց: Ուզում եմ ստել, եթէ այստեղ ինչ-որ լրագրողներ գան, նրանք այնքան տպավորված կլինեն Սահաջա Յոգերով. այսօր՝ շատ իմաստուն մարդիկ են նստած այստեղ՝ Անգլիայում: Բայց դուք ծիծաղում եք ձեզ վրա. դուք այս ամենը իմացել եք, որովհետև ես չափից շատ էի խոսում: Նաև Ոգին է շողում: Թո՛ղ ձեր Ոգին այնպես շողա, որ մարդիկ իմանան, որ սա մի մարդ է, ով ամբողջությամբ ինտեգրված է՝ Ոգին, խոսքը, վարքը, կյանքը ամբողջությամբ ինտեգրված են և դա է Սահաստարան: Այնպես որ եթէ ինտեգրում չկա, դուք չե՛ք հասել ձեր Սահաստարային: Կարիք չի լինի ձեր ակնաօգները փակել: Կգա այն օրը, երբ դուք մեծ հպարտությամբ և փառքով կբորձրացնե՛ք ձեր գլուխները, որովհետև ձեր իդեալները գարգիրի պես կառուցվեն: Ես ուզում եմ տեսնել այն օրերը, երբ բոլոր նրանք, ովքեր պնդում են, որ Սահաջա Յոգ են, կդառնան այդպիսին: Դա անհնարաբար բանն է, մնացած բոլոր բաներն անիմաստ են: Աբրամ ձեռք բերել, սա ստանալ, նա անել՝ մտացե՛ք դա: Այն ինչ դուք պետք է գլուխ բերե՛ք, այս երեխան է, որը պետք է անի, ով դեռ երբեմն չարանքի է, փորձում է իրեն վտար պահել: Այժմ կարգավորե՛ք նրան: Անուն տվե՛ք նրան: Դուք ձեզ կոչե՛ք Սահաջա Յոգ, իսկ այդ երեխային որպես պրն. X, պրն. Y, ինչևէ որ ձեր անունն էր և միշտ փորձե՛ք ստել. «Հիմա նորմալ կպահե՞ս քեզ»: Վեր կացե՛ք առավոտյան, լուրացե՛ք, նստե՛ք մեղիտացիայի. «Ես ալարում եմ,- երեխան ասում է,- ես չեմ կարող»: Հետո դուք ընդունում եք երեխային, այդ ժամանակ երեխան կդառնա մայրը և դուք կկորցնե՛ք ձեր ուժերը՝ արդարացումներ: Երեխան գիտի, շատ խելացի է, այն շատ խելացի երեխա է, չափազանց խելացի, գիտի, թէ ինչպես խաբել ձեզ: Բայց երեխան նաև ի ձեռք գիտի, թէ ինչի կարիքն ինքն ունի: Եթէ այն սկսում է իմանալ, որ ձեր միջի մայրը գարգայրել է այդ անձնավորությունը, ապա այն ընդունում է մոր անձնավորությունը: Բայց եթէ երեխան գիտի, որ մայրն ինքը թույլ է, ապա սկսում է օգտվել դրանից: Այսպիսով դուք պետք է ոչ թէ կովե՛ք ձեզ հետ, այլ ընտելացնե՛ք և դա շատ հեշտ է: Դուք կսկսե՛ք վայելել դա, նայելով ձեզ. «Օ՛, պրն. այսպիսին և այսպիսին»: Եվ ապա դուք չե՛ք բարկանա: «Ես գիտեմ, թէ ինչպես վարվեմ քեզ հետ, դու թախկնում ես այնտեղ, շատ լավ, արդարացումներ տալիս»: Եվ երեխան մեծանում է, այնքան է մեծանում, որ մայրը տեսնում է դա և զարմանում: Ինչպես Երի Կրիեանյի մանկության ժամանակ, Մայրը Եռոզան էր, իսկ երեխան՝ Երի Կրիեան: Սա շատ խորհրդաբանական է: Եվ Նա սովոր էր շատ չարամբնի խաղեր խաղալ և Մայրն ասաց. «Դու գնացիր և այն ցեխը կերար այնտեղից: Ես գիտեմ՝ դու կերել ես»: Երեխան ասաց. «Ինչպե՞ս ես կարող եմ ուտել, ինչպե՞ս»

կարող եմ, ես նույնիսկ տանից չեմ կարողանում դուրս գալ: Ես այստեղ նստած եմ: Որտե՞ղ է ցեխը: Ինչպե՞ս ես կարող եմ ուտել»: «Դու կերել ես, ես գիտեմ՝ դու կերել ես, այնպես որ ավելի լավ է ինձ ցույց տուր քո բերանը»: Նա ասաց.«Իսկապե՞ս»: և հետո բերանը բացվում է և ամբողջական Վիզվա Սվարուպը, ողջ Վիզվայի ամբողջական պատկերը Մայրը տեսնում է և ընկնում է Նրա Ոտքերի առջև: Այսպես դա պետք է լինի: Այս մայրը պետք է ընկնի այն երեխայի ոտքերի առջև, որը մեծացել է: Եստ խորհրդանշական է: Ահա թե ինչպես դուք պետք է անեք, մինչ այդ Վիզվա Սվարուպը: Դառնալով այդ Կուլեկտիվ Էսկը, այդ Վիրատան: Արջունան և Երի Կրիեանն մեկ այլ շատ խորհրդանշական պատմություն են: Արջունան այն ընկերն էր, ով Երի Կրիեանյի հետ շատ ազատ էր: Երի Կրիեանն փարձեց նրան Գլխայի և բոլոր այդ բաների մասին պատմել: Բայց այնուամենայնիվ դեռ Կրիեանն չէր կարողանում նրան համոզել դրանում: Այդ ամենը միայն դրոսում էին «բլա, բլա, բլաներ»՝ ինչպես Մոր խոսքերն են: Մոր խոսքերը շատ հետաքրքրաշարժ են, գիտեք, շատ հումորով, հանելի է լսել դրանք, ինչ-որ երաժշտություն լսելու փոխարեն, ավելի լավ է Մոր խոսքերը լսել: Եվ ապա մարդիկ կարծում են, որ եթե իրենք լսում են Մորը, իրենք արդեն Մայր են դարձել: Դա էր պատահել նաև Արջունային, բայց Արջունան դեռ պարզում էր, որ ինչ-որ բան պակասում է իր մեջ, որ ինքը չի դարձել այդ իդեալը: Դեռ իր ուսուցիչությունը այնտեղ չէ, ինչպես որ պետք է լինի: Այդպիսով նա հարցրեց Երի Կրիեանյին. «Կարծում եմ, ես կտեսնեմ քո մեծ պատկերը»: Կրիեանն ասաց. «Եստ լավ, դու պարտա՞ստ ես»: Նա ասաց. «Այո՛, ես պարտաստ եմ»: Եվ ապա Նա դարձավ Վիրատան, Վիրատայի պատկերը, և երբ նա տեսավ դա, ասաց. «Դադարեցրու՛ դա, դա չափազանց է ինձ համար»: Ահա թե ինչ պետք է պատահի ձեր ընկերոջը, որ ձեր երեխան է: Այն որ, նա պետք է դառնա այդ Վիրատան և երբ դուք տեսնեք դա, զարմացած կլինեք ձեր վրա. «Օ՛, Աստված իմ, ես այսօր մեծացել եմ»: Ճիշտ այնպես, ինչպես Եռօրյան ընկավ փոքր երեխայի ոտքերին, դուք պետք է ընկնեք այն երեխայի ոտքերի առջև, որը ձեր ներսում է: Ես համոզված եմ՝ դա կպատահի այժմ: Այնպես որ կիսեք, որ ոչ մի փաստարկ, ոչ մի բացատրություն: Մայրը ներող է: Նա ձեզ կհերի ամեն ինչ, դուք գիտեք դա: Ինչ էլ որ դուք անեք, ես կհերքեմ ձեզ, երե նույնիսկ սպանեմ Ինձ, ես կհերքեմ ձեզ, բայց դուք չեմ կարողանա ներել ձեզ: Այնպես որ բույլ ավել այդ երեխային անել, ամբողջությամբ անել: Երի Մատաջի: Ո՞վ է, ինչու՞ են բոլոր երեխաները այդպես լացում: Երի Մատաջի: Ինչու՞ է նա լալիս: Ո՞ր երեխան է: Սահաջա Յոզ: Աստիկին: Երի Մատաջի: Հըն: Աստիկին խնդիր ունի: Դուրս տարեք Աստիկին, դուք պետք է մտքեք նրան, Նա այսօր օրեր շարունակ խնդիրներ ունի: Դուք պետք է մտքեք այդ երեխային: Որքե ժամանակով դուրս տարեք: Դեռ գտնում է, ավելի լավ է նրան դուրս տարեք: Դուք պետք է հոգ տանեք նրանց մասին և պարզեք, թե ինչն այն չէ ձեր երեխաների հետ, երե նրանք լացում են: Ես գիտեմ, որոնք են այն երեխաները, որոնք դեռ կարգին չեն: Միայն թե մի փեք նրանց էգոն: Աշխատեք դրա վրա: Մտքեք նրանց: Դա կարևոր է: Ձեռ ուզում, որ բուրքերով լինեն: Իրենց ողջ կյանքը նրանք այդպես բուրքերով կլինեն: Ես շատ այդպիսի երեխաներ եմ տեսել: Նրանք տեսնում են Ինձ, ճշում, լացում, գոռում: Դա առողջ երեխայի նշան չէ: Ռաջեթի որդին դեռ Ինձ չհայած, ճշում էր ու գոռում: Այժմ նայեք նրան, որքան լավն է նա դարձել: Այնպես որ ցանկացած երեխա, որ այդպիսին է, դուք մի ասեք, մի խուսափեք այդ խնդրից: Հոգ տարեք այդ երեխայի հանդեպ, կարգավորեք նրան: Դուք պետք է տեսնեք, որ երեխան կարգին է: Ինչպես որ դուք պետք է ձեր երեխային կարգավորեք, այնպես էլ կարգավորեք այն երեխային, որը իսկապես ձեր որդին է և մի ապրեք այդ տեսակ ընտանիքում: Երե երեխան այդպես լացում է, ինչ-որ սխալ բան կա այդ երեխայի մեջ: Նրանց հատուկ ուսուցիչություն է պետք: Երե դուք հայտնաբերում եք, որ ձեր ուսուցիչությունը այս ու այն կողմ է գնում, երե դուք ուսուցիչ չեք գրույցների ժամանակ, ուրեմն ձեր մեջ նույնպես ինչ-որ սխալ բան կա: Երե դուք քննեք մեջ ընկնում ուրեմն ինչ-որ շատ լուրջ սխալ բան կա ձեր մեջ: Երե այդ ժամանակ դուք ինչ-որ այլ բաների մասին եք մտածում, ուրեմն ինչ-որ սխալ բան կա ձեր մեջ: Ձեզ մտ գլխացավեր են սկսվում. ինչ-որ սխալ բան կա ձեր մեջ: Դուք եք ձեզ, մտքեք, դուք պետք է մտքեք, դա շատ կարևոր է: Երե դուք դեռ գայրույթի, գրգռվածության, բարկության մեջ եմք ընկնում, ձեր մեջ ոչ մի հավասարակշռություն չի եկել, ինչ-որ սխալ բան կա ձեր մեջ: Երե դուք գիտեք, թե ինչպես վերահսկեք ձեր գայրույթը, ապա ամեն ինչ կարգին է: Դուք կպարզեք, թե ինչպես է ամեն տեղ բացասականը աշխատում փոքր բաների վրա: Բոլորը կատարելագործվում են, բայց դա չափազանց դանդաղ է: Դա կարող է շատ արագ լինել, երե դուք մեղիադատեք անեք, դա շատ կարևոր է: Դուք պետք է խնամեք, թե ինչպես կարգավորեք ձեր չափաները: Ձեր մանրամասները պետք է սիրահարներ լինեն: Մանրամասները պետք է այնպիսին լինեն, որ չլինեն մեխանիկական՝ պարզապես մեխանիկարեն ինչ-որ բան ասել: Դուք պետք է այն ձեր սրտից ասեք: Նորից, երե դուք մանրամասները ձեր սրտի միջոցով չեք ասում, մանրամաս սիրտից չէ, նշանակում է, որ դուք կարող եք և շարունակել ասել հարյուր ութ անգամ, այն ոչ մի արդյունք չի ունենա: Սիրտից մանրամաս այն է, որը դուք ասում եք և այն ազդեցություն է ունենում, աշխատում է: Երե այն չի աշխատում, ուրեմն ձեր մանրամաս իմաստ չունի: Այսպիսով գարգացումը պետք է ներսից և դրսից լինի և դուք պետք է հավաստագրեք ձեզ: Ուրիշ ոչ ոք չի հավաստագրելու ձեզ: Երե դուք ուզում եք ձեզ կեղծ հավաստագիր տալ, շարունակեք: Երե դուք ուզում եք խաբել ձեզ, խնդրեմ, շարունակեք: Դա ոչ ոքի չի օգնելու: Բայց երե դուք իսկապես ուզում եք Երկնային Հոր Երևույթի ու օրհնությունն ունենալ, ապա դուրս եկեք դրանից: Եստ ընտանիքում ձեր կամայականորեն կան այդտեղ, որոնք պետք է բողբոջ այդ գեղեցկությունը վայելելու համար: Այսօր այնպիսի մեծ օր է տեսնել ձեզ բուրքից: Այսօր մի օր է, որը մեզնեց նույն եմք Հնդկաստանում, որի ժամանակ եղբայրների և քույրերի միջև փոխարարություններ պետք է հաստատվեն: Դրանք շատ մաքուր են: Քրոջ և եղբոր փոխարարությունները առանց որևէ կրքի կամ ագահության են: Դա մաքուր հարաբերություն է, որտեղ բույրը աղոթում է եղբոր պաշտպանության համար, իսկ եղբայրը աղոթում է քեռնայի ինքնաբերականության համար՝ քրոջ բարօրության համար: Այսպիսով այս ժամանակ դուք պետք է մտածեք ձեր մյուս Սահաջա Յոզերի և Սահաջա Յոզիների մասին, ովքեր ձեր եղբայրների և քույրերի պես են: Դուք պետք է այդպես մտածեք: Մտքեք ձեր սրտերը: Ինչ-որ ծիծաղելի բան է այս երկրներում, դուք գիտեք, ոչ մի նման փոխարարություն գոյություն չունի: Այսօր մտքեք ձեր միտքն այդ ուղղությամբ, որ յուրաքանչյուր մյուսը իմ եղբայրն է կամ քույրը: Երե դուք ամուսնացած եք, լավ է: Բայց նայեք բուրքին, փարձեք նայել բուրքին ինչպես եղբայր և քույր: Երկու փոխարարություններն էլ գոյություն չունեն, և սա ծիծաղելի երկիր է, որտեղ չկան որևէ հարաբերություններ, որոնք մաքուր են: Դա մի այնպիսի կեղտ է, ասում եմ ձեզ: Երե դուք կարգավորեք նրանց, դուք չեք կարողանա հավաստալ, այնպիսի այլասերում: Հասկապես երեխաների նման անմեղ մարդիկ են գրեցվում: Մտածեք նրանց մասին, որպես կույսերի: Զգույշ եղեք: Երե նրանք ազաների հետ են դուրս գալիս և նրանք Սահաջա Յոզեր են, ուրեմն նրանք այդպիսին չեն: Սահաջա Յոզիները պետք է պարկեռա կանայք լինեն, հզոր, պարկեռությունը նրանց ուժն է և տղամարդիկ նույնպես: Սահաջա Յոզայից հետո աղամարդիկ պետք է գիտակցեն իրենց պարկեռությունը, դա նաև նրանց ուժն է: Հասկանում եք այդ փոխարարություններն էին, երբ

տղամարդիկ գնում էին որսորդության, իսկ կանայք հազ էին եփում տանը: Տղամարդիկ սպասվում էր, որ հինգ կին են ունենալու: Երանք հռչակը ցեղեր էին, հետո երանք փորձով իմաստացան: Ապա միակնությունը սկսվեց, որը հասավ որոշակի կետին: Հետո նորից այդ տեսակի բարձրորակ կյանք սկսվեց: Սա հռչակը կյանք է: Հիմա կանայք հուշակետ հռչակը են դարձել: Կանայք և տղամարդիկ բոլորն էլ հռչակը են և պրիմիտիվ: Իմաստություն ձեռք բերելուց հետո երանք նորից պարզունակ են դարձել, սա է խնդիրը: Բայց հիմա դուք պետք է ավելի բարձր էակներ, որտեղ մաքուր հարաբերություններ են: Ցանկացած հարաբերություն, ենթացիկ ինչ-որ բան կար Ին և այս գործիքի միջև, մենք չենք կարող այն օգտագործել: Ցանկացած կապ կարող է կարվել, եթե ինչ-որ բան կա նրանց մեջտեղում: Լավագույն կապը ունենալը մաքուր հարաբերություն ունենալն է և դա պետք է խոհեմաբար լինի: Մայրը մայր է, հայրը հայր է, հույրը՝ հույրը, եղբայրը՝ եղբայր, այս բոլորը տարբեր են, տարբեր տեսակի հարաբերությունները պետք է հասկանալ: Կանայք պետք է հասկանան, որ իրենք կանայք են և տղամարդիկ պետք է հասկանան, որ իրենք տղամարդիկ են: Նաև ձեռք բերելու փոխհարաբերությունն է շատ կարևոր: Կանայք չպետք է փորձեն տղամարդիկ լինել: մենք չենք կարող, իսկ տղամարդիկ չպետք է փորձեն կանայք լինել: Սխալ է: Որովհետև ըստ էության երանք տարբեր մարդիկ են: Նրանք տարբեր են ծնվել: Ո՞րն է տարբերությունը: Տղամարդը ավելի բծախնդիր է, հեզգրիտ, նա ավելի շատ գիտի սարքերի մասին, դրանց մանրամասների մասին: Կինը կտեսնի նախքան: Կինը ավելի շատ մեղեդին կլսի, տղամարդը կտեսնի գործիքները: Դա այն բնույթը, որով Աստված ստեղծել է ձեզ: Ի վերջո ինչ-որ մեկը պետք է տեսնի սա, իսկ ինչ-որ մեկը պետք է տեսնի նա, երկուսն էլ գեղեցիկ են: Ոչ ոք ավելի բարձր կամ ցածր չէ, բայց վայելեք ձեր՝ կին լինելը, վայելեք ձեր՝ տղամարդ լինելը: Բայց տղամարդ չի նշանակում, որ դուք հարձակողական եք լինելու կամ հանցանք հանդեպ, հիմաբար մտածելով, թե դուք ավելի բարձր եք, քան կանայք՝ էվոլյուցիայով: Կամ կանայք իշխեն տղամարդկանց՝ կարծելով, թե իշխելով նրանց, իրենք կարող կարգավորել նրանց: Նրանք երբեք նրանց այդ ձևով չեն կարգավորել: Նրանք բացարձակապես կադամբներ են դարձել, տղամարդիկ կադամբներ են դարձել: Որտեղ կանայք իշխում են, տղամարդիկ կադամբ են դառնում: Նրանք նրանց չեն կարգավորել: Այսպիսով երկու հատկություններն էլ պետք է սնուցվեն ու զարգացվեն, և տղամարդու ու կնոջ միջև փոխհարաբերությունը պետք է մաքուր սիրո լինի, մաքուր սեր: Հենց դուք սկսեք մաքրել ձեզ, այս բաները ինքնուրույն կլուծվեն, և դուք կհարգեք միմյանց: Իրականում դուք բոլորը Յոզեր եք: Ես պետք է հարգեմ ձեզ, և դուք պետք է հարգեք միմյանց: Հակառակը, ես պարզում եմ, որ չկա հարգանք: Դուք բոլորը մեծ սրբեր եք: Այո՞, այդպես է: Հարգե՛ք, հարգե՛ք միմյանց: Դուք չպետք է կապիտ խոսեք որևէ մեկի հետ, անհանգստացնեք որևէ մեկին: Փորձե՛ք հնարավորինս շատ բան անել մյուսների համար: Հենց այս ձևով մենք պետք է փոխվենք: Սա ոչ մի մեթոդի որևէ ապրանքանշան չունի, այդ Աստծո մեթոդի մասին եմք մենք խոսում, Նրա Արքայության մեթոդի, որտեղ մենք տալիս ենք ուրիշներին, վայելում տալը, ուրիշների համար անելը, ուրիշներին սիրելը, ուրիշների մասին հագուլը՝ առանց որևէ ակնկալի: Եթե դուք մի քիչ ձեզ օգնեք, Աստվածային շատ անհամբեր է: Դուք տեսաք այսօր, որ վերաբացվածներն այնքան շատ են, որ ես իսկապես ինձ համար դժվար է հուշիկի խոսել ձեզ հետ, շարունակ կլանում է գնում: Միայն մի փոքր բան եք արել երեկ կամ այս առավոտյան: Հսկայական վերաբացումներ, և դուք կհայտնվեք դրա մեջ, դուք կծաղկեք ինչ-որ բանի: Միայն ուսուցողություն դարձրեք ձեզ վրա և առաջին և անհնարաբար բանը՝ հարգեք ձեզ, որովհետև դուք յոգ եք: Դուք չեք կարող հարգված չլինել, դուք չեք կարող հիմար լինել, դուք չեք կարող հմտան լինել, դուք չեք կարող անագնիվ լինել: Դուք պետք է հաղթը լինեք, հասուն անձնավորություն, որովհետև դուք յոգ եք: Նկատի ունեն, դուք ձեզ պետք է կոչեք X,Y,Z Յոգ: Պետք է, դուք այդ եք, բայց Յոգ կոչել և կովել և իրար մագերեք բառեր, ապա ես կասեի ավելի լավ է չկոչեք: Փորձեք ազատվել ձեր խնդիրներից, որոնք շատ պարզ են: Եթե չեք կարող, ապա Ինձ ասեք: Ես ձեզ կասեմ, թե ինչպես դրանցից ազատվեք: Ասեք ավելի դրանց հետ: Թո՛ղ Աստված օրհնի ձեզ բոլորիդ: Հիմա այսօր մենք չենք ունենա ոչ մի հավան, որ որոշել է ինք, որովհետև Դիվալի ժամանակ որևէ հավանի կարիք չկա, բայց միայն պուշո կանենք: Հիմա այսօր պուշո է: Ինչպես գիտեք, հինգ օր են հեռու Դիվալի ժամանակ: Առաջին օրը տասներեքերորդ օրն է, որը Գրուհալակաձի օրն է, դա Գրուհալակաձի երկրպագության օրն է: Բայց գրուհալակաձին պետք է երկրպագությանը արժանի լինի, և ապա ինչ-որ խոհանոցի պարագա է տրվում գրուհալակաձին: Ինչ-որ տեսակի խոհանոցային պարագա է տրվում գրուհալակաձին որպես նվեր: Դա այն օրն է, երբ ծնվել է Լակաձին: Լակաձին Մայր Հողից է ծնվել: Պետք է ասենք Մայր Հողից, բայց Նա ծովից է դուրս եկել ալեկոնությունից հետո, այնպես որ դա է Լակաձին ծնունդը: Նա է հարստություն տվողը, հարստությունը, որը հյուրական է և նաև հոգևոր: Կինը, ով ասում է. «Լավ, խնայիր ամբողջ փողը», երեխաներին եսսիրություն է սովորեցնում և ամուսնուն էլ է եսսիրություն սովորեցնում, ամբողջ փողը բանկում պահելը և առատաձեռն չլինելը Լակաձին չէ: Նա է, որ ձեզ սովորեցնում է, թե ինչպես առատաձեռն լինել, ինչպես տալ ուրիշներին: Այն կինը, ով շատ հանգամանակից է իր փողերի և բանկային հաշիվներին հանդեպ ընդհանրապես Լակաձին չէ: Նա պետք է ծախի: Նա այդտեղ է ծախելու համար: Տղամարդը պետք է պահպանի իր փողը, բայց կինը պետք է ծախի: Տղամարդը պետք է աշխատի, որովհետև կինը պետք է ծախի, բայց հիշո՛ւ ձեզ, ծախի հիշո՛ւ ձեզ, ոչ միայն իր համար, այլև ընտանիքի, ամուսնու համար: Նա մտածում է. «Ի՞նչ գնեմ ամուսնու համար, երեխաների համար, մյուս Սահաջա Յոգերի համար, մյուս մարդկանց համար»: ամենը իր աշխատանքն է: Տղամարդը աշխատում է և տալիս է այն նրան և նա անում է դա: Կարծում եմ դա շատ հաղթը բառերն է: Այսպիսով դա է Գրուհալակաձին օրը, երբ Նա ծնվել է: Նա պետք է, որ այս հատկություններն ունենա: Եթե նա ժլատ է, հաշիվարկի սիպի կին է, նա կին չէ ընդհանրապես, սկսեմք դրանից: Եթե նա անհանգստանում է իր հագուստի և իր սեփական հարմարավետության և իր իրերի մասին, ապա նա Գրուհալակաձին չէ: Նա աշխատեցնում է մյուսներին, իսկ ինքը նստում և հրամաններ տալիս: նա առհասարակ Գրուհալակաձին չէ: Նա պետք է աշխատի ուրիշների համար, նա պետք է անի ուրիշների համար, նա պետք է հոգ տանի: Դա է տասներեքերորդ օրը: Այնուհետև տասներեքերորդ օրը այն օրն է, երբ սպանվել է Նարակաստրան: Դուք գիտեք, Նարակաստրան ծնվել է և նա պետք է սպանվի: Սահաջա Յոգերն են նրան սպանելու: Դուք պետք է հասնեք որոշակի կետի և անհասկած նա կարող է սպանվել: Երբ Կարաիկեան ձեզ մեջ ապրեցնում է, նա կարող է սպանվել: Բայց դրա համար դուք պետք է հիծա ոսկու նման լինե՛ք՝ չաղտոտվող: Այդ անելու համար ուժեղ մարդիկ են ձեզ պետք: Այն բոլորը, որը կարող է նրան սպանել, պետք է ձեր մետաղներից լինի, այդ ժամանակ Նարակաստրան կսպանվի: Նա հնարավոր ամենավատ ատուրաներից է: Դա տասներեքերորդ օրն է: Երբ նա սպանվել էր դժոխքի դուրսը բացվել էին և բոլոր նրանք, ովքեր նրա աշակերտներն էին կամ **followers or satanic people were put**. հետևորդները կամ աստանայական մարդիկ, մոցվել էին այնտեղ: Դա միակ օրն է, երբ դուք կարող եք ուշ գնել, և լավ լուր ձեզ համար: Այնուհետև տասներեքերորդ օրը ամենամութ գիշերն է, որը մենք ունեցել ենք, ամենամութ գիշերը: Դա այն գիշերն է, երբ դուք լույսերը վառ եք պահում, քանի որ դա

ամենամուր զիւերն է, բացասական ուժերը կարող են ներս մտնել: Այսպիսով լույսեր են դրվում, որովհետև Լակեմին կարող է ներս գալ: Դուք կգործանաք, թե ինչպիսին է Լակեմիջին, որ եթե մի ծայրից գիտնու շիւն է մտնում, մյուսից Նա է անհետանում: Եթե այդ ընտանիքում մի կին կա, ով բնութեբով է, նրանք երբեք կարող են չունենալ Լակեմի ուրախությունը: Լակեմին փախչում է նրանցից: Նրանք կարող են փայ ունենալ, բայց նրանք չեն կարող վայելել: Լակեմիջին կիսախոյ: Այդպիսի անձը այնքան անբարեկեցող կլինի, ասում են ձեզ: Ենթացիկ դուք ուզում եք, ասեմք, ինչ-որ բան գնել և այդպիսի բնութեբով անձը զանգահարում է ձեզ. դուք չեք կարող դա ստանալ, վերջ: Նախևառաջ ձեր տկանջները կիսափանցիկ այդ բույնով, և ապա ինչ գործ էլ որ դուք անում եք, երբեք հաջողակ չեք լինի: Այժմ այս երկիրը այնքան լի է այդ տեսակ բնութեբով լի կանոնով՝ ալակեմիներով, որ ես չգիտեմ, թե ինչպես են նրանք կարգավորվելու: Կանայք պետք է որոշում կայացնեն ազատվել իրենց բնութեբից և չարաբնակել դրանք իրենց հետ կրել: Նրանք պետք է մեղիտացիա անեն, նրանք պետք է փորձեն, եթե նրանց բույնը տանում է, նրանք պետք է գնան և լույսանան, գնան երկու, երեք անգամ, երբեմն այրեն իրենց մի փոքր, նեանակություն չունի: Տեսեք, որ բնի և երազների մեջ չեք ընկնում: Եթե դուք բնությունը երազկոտ եք, ապա դուք բնութեբ ունեք: Դա կնոջ պատասխանատվությունն է Լակեմին անձեռնմխելի պահելը: Այսպիսով դա Լակեմի Օրն է, երբ մենք ասում ենք, որ Լակեմի Պաշտն է տեղի ունենում, որովհետև դա է այն օրը, երբ դուք ներս եք հրավիրում Լակեմիին, Ռաջալակեմիին, այն Լակեմին, որի միջոցով դուք ընտանիքի արքան եք դառնում, կամ արքայական բարոյակամությունը, կարող եք անվանել, արքայական զգացումը ընտանիքում՝ դա է օրը: Ապա հաջորդը գալիս է այն օրը, որը ամսվա առաջին օրն է... Դա Իմ նախահայրերի օրացույցն է, բանի որ դուք բոլորդ Իմ երեխաներն եք, դուք նույնպես պետք է նույն օրացույցն օգտագործեք՝ Եղիպտականների օրացույցը և դա Եղիպտականների օրացույցի առաջին օրն է: Եվ ի՞նչ են անում նրանք առավոտյան ժամին այն տունը ու համար: Նրանք վերցնում են այդ բանակներից մեկը, Ակվարիումը և շուրջ դնում դրա հետ և դա դրվում է որպես դրո՞ ներկայացնող Ակվարիումը և Մոր շուրջ: Այդ պատճառով էլ նրանք կոչվում են Եղիպտական՝ նրանք, ովքեր կրում են Մոր շուրջ, «Մոր շուրջ կրողներ»: Ահա թե ինչպես են նրանք դա դնում: Եղիպտականների գազարին: Սա իրականում պետք է Սահաջա Յուզերի դրո՞ք լինի, որը դուք դարձնում եք Ակվարիում կամ կարող եք ասել բանկա [Ինչպե՞ս է դա անվանում: Սափո՞ք: Կամ սափոր չէ, այլ այս լարայի պես, ի՞նչպես է դուք անվանում, այստեղ ոչ մի այդպիսի բան չի օգտագործվում: Դա կունքիս է, մենք կարող ենք այն կունքիս կոչել և շուրջ այնտեղ է, այդպիսով նրանք դա նրա վերևում դրեցին: Այդ պատճառով նրանք] կոչեցին Գուդի Պաղվա: Պաղվա նեանակում է լուսնի առաջին օրը Պաղվան է, և Գուդի նեանակում է «սա»: Այսպիսով նրանք դրանք իրար վրա դրեցին և ահա թե ինչպես է, որ այսօր Եղիպտականների համար Նոր Տարվա օրն է: Եղիպտականները ձեր Մորը ծածկակոչ է, որը Նրան իր ջերմություն է տալիս և նաև ծածկում Նրա համեստությունը: Եղիպտականության, համեստության և պարկեռության նեան է: Այդպիսով դուք կանգնում եք Ձեր Մոր այդ արժեքների համար: Դուք պատասխանում եք դա, ինչպես Գանեթան է անում: Միայն մի դեպքում է նա բարկանում, երբ ինչ-որ մեկ որ դեմ ինչ-որ բան է ասում կամ անում, այդ ժամանակ Նա իջնում է: Այդ պատճառով է Քրիստոսը ասել. «Իմ դեմ ցանկացած բան ես կհանդուրժեմ, բայց Սուրբ Ոգու դեմ ոչ մի բան չի ներվելու»: Դա Որդին է խոսում Մոր մասին, ահա թե ինչ է պատահում: Այսպիսով այսօր երկրորդ օրն է: Երկրորդ օրը Բիջան է, ինչպես կոչում են, Բիավ-բիջան այն օրն է, երբ եղբայրը և քույրը, ովքեր մի ծառի սերմերն են, ունենում են ֆեթեմի այդ մտքոր փոխանակությունը: Քույրը եղբոր արարին է անում, նրա վրա սիկա դնում և ապա եղբայրը նրան ինչ-որ բան է նվիրում՝ որպես իր սիրտ խորհրդանշան: Բռնություն մենք սկսել ենք դա, և նրանք բույրեր և եղբայրներ են կազմել: Ես կուզեմայի դուք նույնպես կարողանայիք գտնել ինչ-որ մեկին որպես լավ եղբայր: Բայց ես պարզեցի, որ այս հարաբերությունները այնքան գեղեցիկ ձևով են հաստատվել Հնդկաստանում, որ եթե դրանք կարողանային այստեղ կարգավորվել, սա իսկապես կրճվամի մեծ օր կլինի Ինձ համար, որովհետև դա նեանակում է՝ դուք հարաբերել եք անբարոյակամության դեմ: Մաքրություն, ամբողջությամբ հանել կիրքն ու ազատությունը ձեր մտքից և այդ ֆեթեմիք պարզել մեկին, ով ձեր քույրն է: Ես տարածված է Հնդկաստանում, բոլորը այնտեղ բույր ունեն. բոլոր Սահաջա Յուզերը բույր ունեն և նրանք այդ ձևով հոգ են տանում իրենց բրոջ մասին: Ես տարածված գգացում է, և բրոջ հետ վարվում են ինչպես Ռաուլբայի հետ, ով Դուստի բույրն է, կարող եք պատկերացնել, և իր բրոջ հետ վարվում են նույն վայելչագեղությունը, ինչպես որ պետք է սեփական բրոջ հետ լինի՝ բոլոր փոխհարաբերություններով և ամեն ինչով: Այսպիսով սա կիրգերորդ օրն է՝ Դիլիջան: Այդպիսով ասաներեկերորդից օրվանից կիրգերորդ օրը նրանք տանում են Դիլիջան: Մեզ համար Դիլիջան շատ մեծ նեանակություն ունի: Այն է՝ մեկ լույսից շատ լույսեր են արթնանում և դրանք մեկ գծով են դրվում, այդպիսով նրանք Դիլիջան են կոչվում, նեանակում է «գծով շարված լույսեր»: Այնպես որ երբ դուք բռնում եք Իմ Ձեռները՝ մենք բոլորս միասնաբար, դրա միջոցով այդ կներգիան փոխանցվում է և լուսավորյալ ուսաս է կիսնվում, և ամբողջ աշխարհը պետք է դառնա ձեր Մոր այդ գեղեցիկ կայսրությունը, որտեղ չկա ոչինչ, բացի ձեր Հոր օրհանգից և այն վայելումից, երբ Նա տեսնում է, որ Իր Սեփական Ստեղծածը պարուն է Օրհնանքի այդ Օվկիանոսի մեջ: Թո՛ղ Աստված օրհնի ձեզ:

1984-0213, Դեվի Պուշա: Ի՞նչ է սպասվում Սահաջա յոգերից և որտե՞ղ ենք մենք: Խորհուրդ հարսնացուներին:

[View online.](#)

Բորդի (Հնդկաստան), 13 փետրվարի, 1984թ. Բորդի (Հնդկաստան), 13 փետրվարի, 1984թ. Մի Սահաջա Յոգ կարդում է Գյանեշվարա սրբի կողմից գրված «Պասայայան» մանորան և Երի Մատաջին բարգմանում է այն: Այդ «Գյանեշվարի (կամ Դեյանեշվարի) վերջին տունն է (Օվի), որը սուրբ Գյանեշվարայի (կամ Դեյանեշվարայի) մարտիրոսի գրված Բհագավատ Գիտայի մեկնաբանությունն է: [Տեսագրությունն ու ձայնագրությունը սկսվում են այստեղից] Սահաջա Յոգ: “*Ata vishwatmaké dévé yéne vAGnyajné toshave*” Երի Մատաջի: Հիմա, ասվում է, որ դուք բոլորը, ովքեր մեկ եք ձեր Ոգում (այս բոլորը այսօր Սահաջա Յոգայի նկարագրությունն է, ապագան է, ներկան) կստանաք դա, այդ ժամանակ ինչ է պատահելու: Դա այնպես գեղեցիկ ձևով է ցույց տրվել, դու կգարնանա, որ դուք բոլորը մեկ ամբողջ կդառնաք տիեզերքում: Տիեզերքի Ոգին կբավարարվի այն Յագնյաներով, որ իրենք պատրաստվում են անել, կրակի արարություններով, որ դուք անելու ենք: Ինչպե՞ս է դա համապատասխանեցվել: Նա դա 3 հարյուր տարի մեզանից առաջ է ասել: Սահաջա Յոգ: “*Toshoni maza dyavé pasayadana he.*” Երի Մատաջի: Եվ ապա դու պետք է տաս մեզ քաղցր օրհնանքների կարը՝ մեզանից լիովին բավարարվածություն ստանալով: Սահաջա Յոգ: “*Zé khalanchi vyankati sando*” Երի Մատաջի: Այդ ժամանակ բոլոր սարսափելի չար մարդիկ կկործանվեն և իրենց ծրագրերը կփչանան: Սահաջա Յոգ: “*taya satkarmi rati wadho*” Երի Մատաջի: Եվ մարդիկ կգնան դեպի արդարացիություն: Սա է ⁰⁰⁰ Գուպտա նկարագրությունը Սահաջա Յոգ: “*Bhuta parasparé pado maitra jivantché.*” Երի Մատաջի: Այդ ժամանակ Ոգու հսկայական ընկերություն կլինի մարդկանց միջև: Սահաջա Յոգ: *Duritanché timira zawo* Երի Մատաջի: Նրանք, ովքեր ազատության մեջ են, լույս կստանան: Սահաջա Յոգ: ‘*Vishwa swadharma surye paho*’: Երի Մատաջի: Ամբողջ տիեզերքը կտեսնի լույսը՝ Մեկ Համընդհանուր Կրոնի արևը: Սահաջա Յոգ: ‘*Jo je vanchita to te laho*’: Երի Մատաջի: Ինչ էլ, որ դուք ցանկանաք, ինչ էլ, որ հրանք ցանկանան, կստանան դա: Սահաջա Յոգ: ‘*Pranijata*’.. Երի Մատաջի: Բոլոր մարդկային էակները: Սահաջա Յոգ: ‘*Varshata sakala mangali Ishwarnishthanchi mandiyali Anavarata bhumandala bhetatu. bhuta.*’: Երի Մատաջի: Երբ դուք հանդիպեք մեզ, օրհնանքների ցնցուղ կլինի, և իհարկե, Չախանյայի, երբ դուք հանդիպեք մեզ՝ այդ Ես եմ, հա [Միծաղում է] Սահաջա Յոգ: ‘*Chala Kalpatarunché arava* ‘ Երի Մատաջի: Սա Սահաջա Յոգերի նկարագրությունն է, դուք պետք է լսեք դա: Որ իրենք կլինեն անտաներ, անտաների նման, նեանկում է շատ հազարավոր՝ ինչպես հսկայական ծառերի շարժվող անտաներ՝ օրհնանքներ տվող և այն կարող է տալ հոս Կալպատարու, այն ծառն է, որը ձեզ տալիս է այն ամենը, ինչ ուզում եք: Եվ այսպես հրանք կլինեն շարժվող անտաների պես, նեանկում է դուք բոլորը կլինեք այդպիսին՝ մեծ: Որ դուք կլինեք մեծ ծառերի նման, որքան որ մեծ են այս ծառերը, որ շարժվում են, բայց որոնք օրհնանքներ են բաշխում մյուսներին՝ տալով այն, ինչ իրենք ուզում են, Կալպատարու Սահաջա Յոգ: ‘*Bolaté jé arnava piyushanché* ‘ Երի Մատաջի: Նրանք հիմա դուք կլինեք՝ մարդիկ: Նրանք կլինեն օվկիանոս խոտոյ, խոտոյ կամ ցայտկլտոյ ամբուտայի օվկիանոսներ: Ամբուտան նեկտարն է, կյանքի նեկտարը: Դուք կլինեք ցայտկլտոյ նեկտարի օվկիանոսներ, որոնք խոտում են: Ինչպես այստեղի այս օվկիանոսը, տեսեք ծառերը և օվկիանոսը: Օվկիանոս, որ այնպես է խոտում, որ հառազում է միայն նեկտար, Օրհնանքի նեկտարը: Այդ դուք եք՝ մարդիկ: Սահաջա Յոգ: ‘*Chandramé jé alanchana*’: Երի Մատաջի: Նրանք կլինեն Լուսնի նման՝ իրենց վրա առանց որևէ բժի՝ անբախիր լուսին, որը չունի բժեր, ոչ մի թերություն, առանց որևէ թերության: Սահաջա Յոգ: ‘*Martanda jé tapahina*’: Երի Մատաջի: Ինչպես Արև, որը ոչ մի սափություն չունի իր մեջ. այդ դուք եք: Սահաջա Յոգ: ‘*Té sarvahi sada sajjana soyaré hotu*’: Երի Մատաջի: Բոլոր այդպիսի մարդիկ, ովքեր արդարացի կլինեն, ովքեր կկանգնեն արդարության կողմը, նեանկության կողմը, կապվելու են միմյանց հետ, կապվելու են ամբողջ աշխարհով մեկ: Հիմա, այս առաջաբանից մենք հասկանում ենք, որ Մահարաշտրայի մեծ սրբերից, այդ ժամանակ ամենամեծը Գյանեշվարան էր: Որովհետև հա տեսավ ապագան, որ գալու է: Եվ հա մարդկանց առաջ ձեր մասին, առաջ որ Աստծու մարդիկ կդառնան մարգարեներ և հրանք ուժ կունենան մյուսներին մարգարե դարձնելու: Այժմ մենք չենք գիտակցում, թե ինչ ենք մենք, երբ դառնում ենք Սահաջա Յոգեր: Մենք դեռ այնքան անհանգստանում ենք այն բաների համար, որոնք արժեք չունեն: Եթե դուք տեսնեք, վերջում, բոլոր այս բաները արժեք չունեն, դրանք այնքան ժամանակավոր են: Եվ երբ դուք շարունակեք վատնել ձեր էներգիան այդ բաների վրա, որոնք հոգևոր արժեք չունեն, որ էական չեն, դուք կվատնեք ձեր կյանքը: Որովհետև դուք ունեք «դա», որը նկարագրվում է: «Օվկիանոսները, որոնք խոտոյ նեկտար են»: Խոտոյ նեկտարի օվկիանոսները: Նեկտար, ոչ այն նեկտարը, որ մենք հասկանում ենք. հոգևոր Օրհնության նեկտարը: Այդ դուք եք: Եվ երբ դուք այդ եք, ի՞նչ է սպասվում ձեզանից, ձե՞ր մասին: Միայն պարզեք, դուք պարզապես ինքներդ պարզեք, ես անդրադարձրեք: «Ի՞նչ է սպասվում ինձանից իմ վերաբերյալ: Ի՞նչ եմ ես անում դրա համար: Ես անհանգստանում եմ այս անիմաստ բանի մասին, այդ անմտության, միևնույն էս պետք է Օրհնող Նեկտարի Օվկիանոս լինել: Սպասվում էր, որ ես Կալպատարուների անտաներն եմ լինելու՝ ծառերի, որ մարդկանց օրհնանքներ են պարգևում, հսկայան մեծ ծառերի: Իսկ ինչ եմ անում է՞ս: «Իմ տալու ունակությունն այնքան ցածր է: Ի՞նչ եմ ես տալիս մյուսներին: Ես հույսիսկ այն ուսուցողությունը չունեմ, որ կարող է կլանել Աստվածայինի էներգիան: Ուսուցողությունը պետք է այնպիսին լինի, որ ես կարողանամ կլանել Աստվածայինի ուսուցողությունը: Դրա փոխարեն իմ ուսուցողությունը սխալ բաների վրա է: Եվ ի՞նչ եմ ես անում: Այն ինչ ես «անում եմ» իմ նկատմամբ, ես չեմ փորձում դրսևորել այն հատուկ առանձնահատկությունը, այն բարձրագույն որակը, այն ինչ ես եմ: Ես ծնվել եմ այնքան դարբերից հետո, ես ծնվել եմ այդքան անգամներ: Ես սուրբ եմ եղել: Ես շքեղ եմ՝ փնտրելով Աստծուն: Ես այս ու այն կողմ էի գնում և հորից, երբ ես ծնվել եմ այս կյանքի ժամանակահատվածում այդպիսի տեսլի առաջադրանքով, նորից ես մուրվում եմ հույս անիմաստ բաներով: Ես դեռ շարժվում եմ հույս աններթերություններով: Եթե դուք հասկանաք դա, այդ ժամանակ դուք կլինա՞ք, թե ինչ կարևորություն այն ունի այսօր՝ մեր այս Միջազգային Սեմինարի ժամանակ: Միջազգայնորեն դուք բոլորը կապված եք միմյանց հետ և ուրիշ ոչ ոքի հետ՝ «միջազգայնորեն»: Դուք բոլորը միմյանց հարազատներ եք: Սրանք այնպիսի հարաբերություն էր, խորը ընկերության հարաբերություններ են: Ընկերությունը չունի ոչ մի կողմնակալություն, ոչ մի կիրք, ոչ մի ագահություն, ոչ ինչ. դա պարզապես ընկերություն է, այդ «մաքուր» հարաբերությունը: Եվ դա մենք ենք: Երի Մատաջի: Ի՞նչ է ձեզ հետ կատարվում, Մադամ: Կարո՞ղ եք,

խնդրում են, գնալ և նստել այն կողմում: Այդպես չպետք է արվի: Բարև Ձեզ, վե՛ր կացե՛ք: Այդպես չպետք է արվի, երբ ես խոսում եմ: Ի՞նչ է՞ք Դուք անում: [Շրի Մատաջին խոսում է հինգրորդ կամ մարտիրոսի]: Ես պարզապես չեմ հասկանում: Ես ուղղակի խոսում եմ, նկատի ունեմ դա ինչ-որ իմաստ ունի, քե՞զ, ձե՞ր սրտերում: Թե՞ ես ուղղակի անիմաստ խոսում եմ: Ես երբեմն չեմ հասկանում. ես խոսում եմ իսկական Սահաջա Յոգերի հետ, քե խոսում եմ ինչ-որ պատերի հետ, ում պետք էլ չէ, քե ես ինչ եմ խոսում: Ես բերեմ ձեր ուսադարձությունը այն բանին, քե ինչ եմ ես ասում: Դա կարևոր է, հակառակ դեպքում ինչպե՞ս եք դուք պատրաստվում սովորել սա: Որտե՞ղ է ձեր ուսադարձությունը: Այսպես, կարելի է ասել այդ ամենը սեր է, այդ ամենը մտերմություն է, այդ բոլորը բարություն է, այդ բոլորը շատ փայլող բաներ են, հասկանում եք: «Սակայն» դուք պետք է հասկանանք, որ դուք ստիպված եք դուրս գալ: Այդ ծառերը դուրս են եկել ամբողջ մթնոլորտի, ամբողջ շրջապատի դեմ մեծ կովից հետո: Իրենք ինքնուրույն են եկել, երբ հաջող չառնեմք Մայր Հողը, որին իրենք կապված են: Եվ այսպես դու՛ք, մարդի՛կ, պետք է իմանա՞ք, որ դուք բոլորը այստեղ եք դուրս գալու համար, ձեզ հետ պայքարելու համար՝ պարզելու, քե ինչն այն չէ ձեզ հետ: Նախ և առաջ. որտե՞ղ է ձեր ուսադարձությունը: Ուսադարձությունը պետք է այնպես շարժվի, որ արտաֆինից դուք անեք, իսկ ներսից ամուր բռնված լինեմք ձեր Մարից, լիակատար հարգանքով: Նրանք, ովքեր չեն կարող այդ անել, բացարձակապես անպետք են: Երբ ինչ-որ ծառ չի փորձում ամուր բռնվել այս Մայր Հողից, այն կընկնի: Ես նկատի ունեմ, դա է հենց միայն նա անում, և որից էլ նա շահում է: Դա Մայր Հողից չէ բնութագրապես: Այս Մայր Հողն այդ այսպես կոչված առանձնահատկությունն ունի: Այս Մայր Հողն այդ առանձնահատկությունն ունի և երբ այս Մայր Հողը չի կապվելու ձեզ հետ ձեր նպատակալաց կաշուկայով, շարունակական հույսահանգամանք, դուք ընկնելու եք՝ չարացած, մեռած ծառի նման: Եվ այսպես շատ կարևոր է հասկանալ, որ դուք մեծ «եք», առանց կասկածի: Այս ծառերը մեծ են: Իրենք պայքարել են, անցել, դուրս եկել, բայց որտե՞ղ է ձեր ուսադարձությունը: Եվ ինչի՞ համար եք դուք այստեղ: Ի՞նչ է՞ք կարկա՞ր: Կաշկալ բաներին, որոնք «հակառակ են» ձեր անին: Անհանգստանալ բաների մասին, որոնք ձեր դեմ են գնում, ամբողջ ժամանակ: Առաջին և ամենաառաջնային բանը, որ մեր դեմ է գնում, մեր անիմաստ էզոն է: Մենք պետք է հասկանանք. սա է այն ամենամեծ խոչընդոտը մեր մեջ: Եվ մենք «պետք է» դուրս գանք դրանից: Կուսակալիկին պետք է բարձրանա, ինչպես ծառն է բարձրացել: Եվ էզոն ամենամեծ արգելի է մեզանից շատերի համար: Այն բազմազան ձևերով է հայտնվում: Մենք կալում ենք Մայր Հողի դեմ, որը ձեզ աղբյուրն է տալիս: Դուք հենց այդ Մոր էությունն եք: «Նա» է ձեզ ստեղծել: «Նա» է ձեզ կերտել: Շնորհիվ Նրա եք դուք եկել, Դուք Նրա դե՛մ եք կալում: Վիճարկում՝ Նրան: Գնում Նրա դե՛մ: Սա է ձեր էզոն, ինչպե՞ս եք դուք անելու: Եվ հենց դուք սկսում եք անել, արևը կարող է օգնել ձեզ, երկինքը կարող է օգնել ձեզ, ամեն ինչ կարող է օգնել ձեզ. բնությունը կարող է օգնել ձեզ: Բայց դուք պետք է «լիակատար» ցանկություն ունենա՞ք բարձրանալու ձեր գաճաճությունից, ձեր էսասիությունից, ձեր պայմանականություններից վեր և հասկապես ձեր էզոնից: Այս բոլորը, երբ մենք ասում ենք, որը դուք «սա» եք, կարիք չկա փկվելու: Հասկանում եք, երբ ես փոքր ծառիմ ասում եմ, որ դու մեծ ծառ ես լինելու, դա չի նշանակում, որ նա դարձել է մեծ ծառ: Մեծ ծառ պետք է դառնալ առաջ հրվելով: Եվ Գյանեզվարայի, Տուկարամայի, Ռամադասայի նման հատկությունները, դուք բոլորը պետք է դառնա՞ք «այդ» որակները: Նրանք երբեք չեն տեսել ինձ, ես ուղղակի սնուցել եմ նրանց՝ առանց իրենց ինձ տեսնելու: Բայց իրենք իրենց սնել են իրենց սեփական արժանիքներով, իրենք սեփական որակներով, իրենց իսկ մեծությամբ: Դուք պետք է այդպե՛ս մեծ լինե՛ք: Դրա փոխարեն դուք ձեր մասին կեղծ պատկերացմամբ եք ապրում, արևեստական բաներով, անհեթեթ գաղափարներով, այդ ամբողջ անիմաստությունը, որ մենք հավաքել ենք մեր դաստիարակության, մեր բանականության, մեր կարգալու, մեր Գուրուների և մեր սեփական մտավոր պրոյեկցիաների միջոցով, չափազանց վտանգավոր են «լինելու» յուրաքանչյուր առանձին Սահաջա Յոգի համար և որպես ամբողջ այն նույնպես ազդելու է: Այսպիսով մենք պետք է խոստում տանք այսօր, որ մենք վարվելու ենք այն ձևով, որը հարիք է մեր Գալուսյանը, ոչ քե Մոր Գալուստիկ, «Մեր» Գալուստը՝ այս ժամանակներում, որոնք նկարագրվել և մարգարեացվել են: Մարգարեությունները շատ ժամանակ առաջ են արվել: Երբ մենք հասկանանք, որ այս աշխարհի ենք եկել «այդ» նպատակի համար, մենք «իսկապես» կառանձնացնենք մեզ մնացած բոլոր անիմաստ բաներից, որ կատարվում են, և կփորձենք բարձրանալ դեպի երկինք, ինչպես այս ծառերն են արել: Դուք չպետք է հետևեք ոչ մի ուրիշ Սահաջա Յոգի ոչ մի անին հակառակ գործողությունների: Եվ յուրաքանչյուրը, ով փորձում է ինչ-որ տեսակ խոսք ստեղծել կամ սպավորել ձեզ՝ ասելով, քե նա կարող է ձեզ ինչ-որ ավելի բարձր, ավելի ցածր բան սովորեցնել, ամեն տեսակի մերտրոներ այս և այն, դուք պետք է մտաճանաչ դա: Նախևառաջ դուք պետք է իմանա՞ք, որ Սահաջա Յոգան ան է «ներսից» և «այդ» անը իրեն արտահայտում է դրսից: Այսպիսով, այդ «ներսից» անը պետք է արվի ձեր կողմից ամբողջովին՝ «լիակատար» հասկացումով: Դրանից հետո արդեն ես պետք չէ ձեզ ասել ինչ-որ մեկի մասին: Դուք խոցելի չեք լինի անիմաստ գրույցների և շատախոսությունների հանդեպ: Ձեր մեջ մարդիկ կան, ովքեր ինտելեկտուալներ են: Ինտելեկտուալները ամեն ինչ ինտելեկտուալացնելու վատ սովորություն ունեն: Ինտելեկտուալները Աստծո համար ոչինչ է, որովհետև Աստված է ստեղծել այն: Այսպիսով դուք պետք է այդպես նայե՛ք դրան: Մարդիկ կան, ովքեր շատ զգացմունքային են և նրանք փորձում են իրենց զգացմունքայնորեն արտահայտել: Դուք պետք է դուրս գա՞ք այդ մտքերից և դուք պետք է հասկանա՞ք, որ զգացմունքները կյանքում շատ վտանգավոր դեր կարող են խաղալ: Այժմ մենք որոշել ենք Բորդիում ունենալ այսօր շատ ամուսնություններ, ինչը շատ զեղեցիկ և բարեկեցող է: Ես շատ երջանիկ եմ, որ մենք այսօր շատ ամուսնություններ ենք ունենալու: Դա բարեկեցող է: Որովհետև ամուսնությունները աջակցվում են, օրհնվում են Աստծո կողմից: Ձերը յուրահատուկ է, որովհետև այս ամուսնություններին ես նստած եմ այստեղ, ձեր առաջ: Բայց խոսակցություն մի դարձրե՛ք ամուսնությունը: Խնդիր մի ստեղծե՛ք ամուսնության նկատմամբ մտկերեսային լինելով: Սրանք Բրանմա-էկաթալ ամուսնություններ են, որում կարելի է զգալ Ոգու, ամենաթափանց ուժի Մեկ լինելը: Փորձե՛ք իմանալ, որ այս ամուսնությունները արվում են սրբերի միջև և ոչ հասարակ մարդկանց միջև: Փորձե՛ք հարգել մարդու ներքին որակը: Երբ ինչ-որ մեկը բարձր որակի Սահաջա Յոգ է, դա պետք է հարգվի և պետք է սիրվի: Այլ ոչ քե արտաֆին հատկանիշները: Արտաֆին հատկանիշները անիմաստ են: Երբ ամուսնանում եք, դուք «պետք է» հարգե՛ք միմյանց, որովհետև դուք բոլորը սրբեր եք: Դուք շատ բարձր որակի սրբեր եք, ես ձեզ ասել եմ, և ներուժն այնքա՛ն մեծ է, որն արդեն նկարագրվել է ձեզ, որ միայն ձեր հանձնառումը կարող է բերել ձեզ այդ մեծությունը... Ամբողջ աշխարհը հուսով է, որ այդ բանը կլինի. որ իրենք այդպիսի մարդիկ կստանան այս երկրի վրա. այնպիսի, ովքեր նկարագրվել են: «Ամբողջ աշխարհը» դիտում է ձեր առաջընթացը, ամբողջ աշխարհը «սպասում է» դրա կատարվելուն: Ամբողջ աշխարհն է արդեն արտաբերել այն: Իսկ որտե՞ղ ենք մենք: Որտե՞ղ «ենք» մենք: Մեր առաջընթացն այնքա՛ն դանդաղ է: Մենք հիմար բաների մասին ենք անհանգստանում, նյութական բաների, աշխարհիկ բաների, մտկերեսային բաների, արևեստական բաների

մասին: Այսպիսով պետք է հասկանալ, որ դուք այսօր այստեղ եք՝ այս Միջազգային Սեմինարին՝ խոստանալու ինձ, բոլորը այս խմբում կարծես ինձանից ավելի երիտասարդ են, բայց դուք պետք է խոստանաք, որ «Մա՛յր, մենք կաշխատենք միևնույն ետևորով, միևնույն ուշադրությամբ, որ Դու ես անում, և կլարձենք կայացնել մեզ»: Հանգստացրեք ձեզ, լուռ եղեք: Մենք շատ ենք խոսում: Խոսում ենք շատ, անում՝ ոչինչ: Փորձեք պահել ձեր էներգիան այդ լուռ արժանապատվության մեջ: Դուք պետք է ամբողջական պատկերացում ունենաք, թե ով «եք» դուք: Դուք պետք է հասկանաք, թե ինչին էինք հասել, ինչ եք արել դրա համար: Խոսե՛լ, խոսե՛լ, խոսե՛լ: Դա այդ ձևով չի աշխատի: Մթնոլորտը լավ է, ամեն ինչ հիանալի: Ապագան շատ ցնձալի է թվում, ամեն ինչ շատ լավ է: Բայց ամեն ինչից վեր «ձեր Մոր հույսն է, որ դուք ազատագրելու եք ամբողջ աշխարհը»: Ուշադրություն հասկացրեք դրան: Մտածե՛ք դրա մասին, որ «գու՛հ» անելու եք դուք: Դուք պետք է լինեք այդ Աստվածային Սիրո, այդ Ռիտանթիարա Պրագմայի ֆայլոյ, խոսող, շարժվող անտառները: Ես հուսով եմ դուք հասկանում եք՝ այսօր շատ կարևոր օր է: Ես զգում եմ, որ եթե այս Բորդիի հանդիպումը լավ աշխատի, միգուցե մյուս տարի մենք շատ բանի կհասնենք: Այժմ, այսօր մենք սպասում ենք պուջային և փորձում կլանել: Իմ չափանիշները շատ-շատ են աշխատում և իրականում ես երբեմն պարզում եմ, որ ինձ համար անհնար է լինում ընդունել պուջան: Այսօր մեծ օրվա պուջա է և մեծ ժամանակների պուջա է այսօր: Այս ժամանակ մեծ պահեստարան պետք է բացվի: Բայց այն պետք է հասի մարդկանց միջով: Եվ ինչպե՞ս ես կարող եմ այն հասցնել մարդկանց միջով, ովքեր լցված են դատարկաբանությամբ, հիմարությամբ կամ վտեր մտածողությամբ: Դուք պետք է «լայն», «վիրթարի», «մեծարիտ», «մեծ» մարդիկ լինեք: Դուք «բուրդ» հորից-ձնված եք, ովքեր մեծ էին, նաև այսօր: Բայց ինչ-որ ձևով դուք դեռ խոսում եք ձեր շրջապատի հետ: Այսպիսով փորձեք հասկանալ ձեր իսկ կարևորությունը և այս ժամանակների կարևորությունը ե՛ր՝ երկրպագել ձեզ: Ոչ թե երկրպագել, «այլ» երկրպագելի՛ լինել: Դուք բուրդ կարծում եք, որ միայն պատճառ հագնվելով կամ ցանկացած այգիսի ներկայացում զննելով, մենք դառնում ենք երկրպագելի: Մենք չենք դառնում: Մենք ինքներս մեզ պետք է երկրպագելի լինենք: Տեսնել, թե այն ինչ մենք անում ենք, արդո՞ւք ունի սրբերի վայելչությունն ու գեղեցկությունը, սերն ու մեծությունը, այն սրբերի, որ շատ մեծ են, ոչ սովորական, այլ «վիրթարի» սրբեր: Դա նկարագրվում է իրականում Գյանեզվարան այդ բանաստեղծությունում ձեզ իսկպես երկրպագել է: Ես կուզեմայի մենք Գյանեզվարայի նման մարդիկ ունենայինք, բայց նրանք բոլորը իմ մարմնի ներսում են: Դուք բուրդ դրսում եք: Եվ այն ինչ նա ասել է, պետք է իրականանա: Ոչ միայն դա, այլ ինչ էլ որ նա ասել է, հեմարտություն է: Բուրդ այս պուջաների համար, դուք պետք է ունենաք այդ խորությունը, այդ մեծությունը այն մեծ սրբերի, որ եկել են այս աշխարհ, աշխատել ձեզ համար, ստեղծել այս մթնոլորտը: Մտածեք նրանց մասին, ի՞նչ են նրանք արել: Նրանք «պայքարել են» ամբողջ ժամանակ: Նրանց տանջել են: Նրանք ոչ մի այսպիսի հարմարություններ չունեին, որ դուք ունեք: Նրանք ոչինչ չունեին այս գլոբալություններից, ոչ մի նման բան: Մինչ դուք այդ բուրդն ունեք, ամեն ինչ սկուտեղի վրա: Այսպիսով, արժանի մարդիկ եղեք, լիազորված մարդիկ և աշխատեք այդ ամենի վրա այդ ձևով: Հակառակ դեպքում այս աշխարհը մենք չենք կարող փոխել: Այս պուջան «շատ կարևոր» նշանակություն ունի իմ կարծիքով և պետք է արվի այն մարդկանց կողմից, ովքեր «գիտենք», որ իրենք այդ մեծ անձնավորություններն «են»: Դա ոչ մի կապ չունի ձեր այսպես կոչված կյանքում ունեցած արհեստական պատճառների հետ կամ ինչ-որ այլ արտաքին բանի հետ: Դա ներսն է: Այս սեմինարի ժամանակ պետք չէ շատ խոսել արտաքին բաներից: Այլ միայն խոսել Աստուծա մասին, ձեր Մոր կամ Սեռա Յոզայի մասին: Ամենավաղ ձեր Մոր մասին խոսելն է, այսպես դա չեզոքացնում է երկու ծայրերն էլ, և դա աշխատում է, ավելի լավ է աշխատում: Դա այն պարզ բանն է, որ պետք է հասկանալ, որ Աստված այնքան բարի է եղել ձեր հանդեպ, այնքան բարի: Դուք չպետք է պայքարեք ձեր սուրբ լինելու համար, ոչ մի բան: Դուք «բուրդ» եղբայրներ և քույրեր եք: Դուք «բուրդ» այստեղ եք, այդքա՛ն մտա միայն, դուք մենակ չեք: Դուք այնքան մեծ եք, որ կարող եք «իմանալ», թե ո՞վ եք դուք: Ո՞վ էր ասել նրանց, ո՞վ էր հոգ տանում նրանց մասին: Ո՞վ էր օգնում նրանց: Այսօր դուք կարծես VIP լինեք: Այսպիսով փորձեք հասկանալ, որ դուք պետք է «շատ» խոսնարի վերաբերմունք ունենաք բուրդ սրբերի և Սահաջա Յոզայի հանդեպ: Փորձեք որքան հնարավոր է շատ կլանել: Բարի եղեք ձեր հանդեպ: Թո՛ղ Աստված օրհնի ձեզ Բուրդի... ..Այսպիսով պահեք այդ արժանապատվությունը, պահեք այդ զգացմունքը, որ դուք այստեղ եկել եք շատ մեծ դիրքով: Եվ այգիսով պահեք այդ ըմբռնումը ձեր ներսում: Այժմ, հասկանալու՞ եք, այն մարդիկ, ովքեր ֆրիստանտեական գաղափարներով են եկել, այն նույնականացնում են Քրիստոսի հետ: Քրիստոսը Ես եմ, այժմ ձեր առջև նստած: Այդ ամենը Իմ մասին է ասվել: Փորձե՛ք դա նույնականցնել Ինձ հետ: Ես զգում եմ ուշադրությունը: Այդ ամենը Իմ մասին է ասվել: Ես մի բան պետք է ասեմ, որ երբ մենք նույնականացնում ենք, օրինակ, կինգուսները ինչ-որ գրքերի հետ են նույնականացնում: Նույն ձևով ֆրիստանտեներն են ինչ-որ գրքերի հետ նույնականացնում: Բայց քանի որ Քրիստոսներությունը Իսլամի և ուրիշների հման կազմակերպված կրոն է, նույնականացում ավելի շատ ուղեղում է: Շատ դժվար է այն այնտեղից հանել: Եվ դուք չգիտեք, այդ Աստվածաբաններն ինչքան այնքան հակասություններ ունի: Յուրաքանչյուր գլուխը երբ դուք երեք անգամ կարդաք, դուք կկարծեք այս աշխարհի վրա երեք Քրիստոսներ են ծնվել, որովհետև մի Քրիստոսը չի համարվի մյուսի հետ: Եթե դուք ուշադիր կարդաք Քրիստոսի մասին, դուք կզարմանաք, որ այն ձևով, որ իրենք են նկարագրել Քրիստոսին մեկում, պետք է որ ծնված լինեք Հովհաննես Մկրտչից «առաջ», իսկ մյուսը ծնված Հովհաննես Մկրտչից «հետ»: Դրա նման դա շարունակվում է: Այսպիսով մի տեսակ հարձակում կա, նույնիսկ գրությունների վրա: Որպես Սահաջա Յոզեր մենք պետք է հասկանաք, քանի որ մենք մեր ձեռքից լույսով ենք կանգնած, մենք պետք է փորձենք հասկանալ, որ բուրդ այս գրքերը բուրդ տեսակ բացասակների հարձակումն են կրում: Ինչպես մեր հեղիական տաճարներում, դուք միշտ բացասական մարդկանց կգտնեք, ովքեր գնում են այնտեղ և բուրդ Տանարիկ-Վիդյաներն ու բուրդ այդ կիսնական բաներն են անում: Նույնիսկ Եկեղեցիներում, դուք գիտեք, կիսա մարդիկ կան, ովքեր իրենց «Նարիզմատիկ» են կոչում: Այսպիսով, սա շարունակվում է, և իրենք իրենց կործանման դատավճիռն են գնում այդ տեսակ սխալ վարքի դիմելով: Այնպես որ պետք է հասկանալ, որ դուք չպետք է այդքան շատ պայմանականացված լինեք այդ բաներով: Դուք պետք է ձեզ դրանցից բարձր պահե՛ք՝ ստեղծելու, թե որն է յուրաքանչյուր կրոնի հեմարտությունը: Որ նրանք միևնույն սկզբունքին են պատկանում և մենք չպետք է ինչ-որ բանի կպչենք, որովհետև մենք դրա մեջ ենք ծնվել կամ մենք պայմանականացված ենք դրանով: Դա նման չէ Յոզի: Յոզը դրսում ոչ մի կրոն չունի: Նա չունի ազգություն: Նա բարձրացել է բուրդ այս բաներից: Այնպես որ փորձեք հասկանալ, որ դուք յոզ եք և դուք կարիք չունեք կպչելու այդ հազարավոր պայմանականություններին, որ ստեղծվում են ձեր մտքում: Դա հասկանալուս պես, դուք շատ ավելի բարձր կբարձրանաք: Կազմակերպված կրոնի պատճառով նույնիսկ «ավելի» դժվար է դրանից դուրս գալ: Եվ դա է, որ մենք չենք հասկանում: Մենք ամեն ինչ ուզում ենք դրան բերել, որը արդեն կորած է և որը ազավաղվում է, որը փչանում է և սխալ

ներկայացվում: Այնպես, որ փորձե՛ք ձեր սեփական հասկացողությունն ունենալ անցյալի ամբողջ այս բաների նկատմամբ: Խորհուրդ տալով հարսնացուներին...^օ, Շրի Մատաջի ասում է. Դուք մուտք եք գործում ամուսնական կյանք և մինչ այս դուք կույսեր էիք, և հիմա դուք պետք է մտնե՛ք մեկ այլ կյանք՝ ամուսնական: Եվ դա ձեր բոլորիդ մեծ պատասխանատվություն է՝ տեսնել, որ ձեր ամուսնությունը հաջող է: Եվ դուք պետք է տեսնե՛նք, որ դուք այն ձևով ե՛նք վարվում, որ Մայրություն եք ստեղծում ձեր մեջ, և այնպիսի կարգապահություն, որ դուք ուզում եք, որ ձեր երեխաները կլանեն և ձեր ամուսինն ունենա: Դուք տեսել եք ձեր մորը, սեփական մայրը ինչ կամ տալը ժամ երբեմն նույն տեղում էր նստում: Նույնիսկ վեր չէր կենում այդ տեղից: Բայց ես մարդիկ եմ տեսել, ովքեր նույնիսկ երկու ժամ չեն կարող մի տեղում նստել, նույնիսկ երբ մեղիատացիա են ա՛նում: Եվ նրանք վեր են կենում, խանգարում բոլորին մյուսներին և անկում ապրում. սա այն բանի նշանն է, որ մեզ պակասում է մեր կարգապահությունը, որ մեր ծնողները մեզ չեն կարգապահեցրել, որ մենք մեզ չենք կարգապահեցրել: Այսպիսով, այժմ, առաջին բանն այն է, որ դուք պետք է ձեր բնավորության նկատմամբ կատարյալ կարգապահություն ունենա՞ք և դա նշանն է այն բանի, որ դուք այն մարդիկ եք, ովքեր ներկայացնում են Մայր Հողը, որը հասուկ խնաստություն ունի և հասուկ ուժեր՝ այդ խնաստությունն արտահայտելու: Այսպիսով, դուք բոլորդ պետք է «չափազանց» ուշադիր լինե՛ք, որովհետև այն, ինչ դուք ա՛նում եք, կարտացոլվի ամբողջ ընտանիքի վրա և ընդհանուր առմամբ, ամբողջ Սահաջա Յոգայի համակարգի վրա: Հիմա, երբ դուք ամուսնանա՞ք ձեր ամուսինների հետ, փորձե՛ք հասկանալ որ դուք Մայր Հողն եք և դուք պետք է տա՞ք: Եվ քանի որ դուք ուժեր ունե՛ք, դուք կարող եք տալ: Քանի որ դուք այդքա՛ն շատ Շակտիներ ունե՛ք ձեր մեջ, դուք պետք է տա՞ք: Դա նշանակում է, որ դուք ինչ-որ առումով գերակա եք, քանի որ դուք կարող եք տալ: Այնպես որ ձեր էզոն անընդհատ չկանգնի և առի. «Ինչո՞ւ ես պետք է ա՛նեմ: Ինչո՞ւ ես պետք է»: Եվ հետո դուք սկսում եք վայելել կիև լինելը: Այսպիսով փորձե՛ք լավ մայրեր լինել, լավ կանայք և պատասխանատու Սահաջա Յոգիներ: Նրանք, ովքեր ամուսնությունից հետո փորձում են իրեն ամուսինների շեղել Սահաջա Յոգայից իսկապես ամենամոխիվածներն են: Դուք պետք է քաղցր լեզու ունենա՞ք ուրիշների հանդեպ, դուք պետք է ուշադիր լինե՛ք, թե ինչ եք խոսում, դուք պետք է պատասխանատու լինե՛ք: Դուք առանձնահատուկ մարդիկ եք, որ ամուսնացած եք Սահաջա Յոգայում: Ես հուսով եմ դուք դա կմտապահե՛ք: Ն.Ս. Շրի Մատաջի Նիբանա Դեհի

1984-0923, 1st Day of Navaratri, The Discipline

[View online.](#)

1st Day of Navaratri, The Discipline 23-9-1984 Այսօր մեծ օր է մեզանից բոլորի համար, (Դուք կարողանում եք այստեղ ինձ լսել) քանի որ մենք այսօր Նավարատրին եմք տոնում և մենք բոլորս հանդիպում եմք Իմ շքեղությունից այսօրն ժամանակ եկա: Երբ ես Բուսիլայում ասացի, որ Անգլիան տիեզերքի սիրտն է, նրանք չէին ընդունում դա: Նրանք թիստ ապշած էին այդ հայտարարության վրա: Նրանք չէին կարողանում հավատալ, որ Անգլիան կարող է տիեզերքի սիրտը լինել: Պատճառներից մեկն այն էր, որ նրանք զգում էին, որ անգլիացիներին մի անգամ գրեթե էին համախցիները, և այդ ժամանակ նաև համախցիներն էին գրացել, որ անգլիացիները շատ ինքնահավան մարդիկ են: Նրանք նույնիսկ պարտությունը չէին ուզում ընդունել պարզված մարդուն վայել հրեզոգությունը: Նույնիսկ երբ նրանք պարտվում էին, նրանք ինքնահավան էին մնում: Այնպես որ նրանք չէին կարողանում հավատալ, թե ինչպես կարող են անգլիացիները տիեզերքի սիրտը լինել: Երբ դա է սիրտը, ապա այդ ի՞նչ վիճակում է տիեզերքը: Եվ ապա նրանք երկար նկարագրեցին Ինձ անգլիացիների ինքնահավանությունը, և հետո ես գրացի, որ Ինձն այդպիսի մի բան խմացել եմ: Հիմա, երբ մենք տոնում եմք մեծագույններից մեծագույնը, այս Նավարատրին, պետք է ինչ-որ հատուկ բան լինի դրա մեջ, այն որ մենք պետք է կատարյալ մաքրենք այս սիրտը ամբողջությամբ և դարձնենք այն այնքան մաքուր, որ այն մաքրի այն ամբողջ աշխարհը, որ հոսում է ողջ մարմնով մեկ: Այնպես որ այս սրտի բջիջները, որոնք ստեղծել են այս Մեծ օրգանը, պետք է լինեն լավագույնները, որովհետև մարդու մարմնի մեջ սրտի բջիջները ամենալավ բջիջներն են, ամենաբարձր կարգի, ամենագոյուն: Եվ այդ սիրտն է, որ արտահայտում է Անհատան, այն ձայնը, որն առանց բախման է: Մինչ մենք գտնում ենք, որ որոշ մեծ ունակությունների տեր մարդիկ կան, այն՝ կան, բայց մյուսների ավելի շատ են խոսում, ավելի շատ են ի ցույց գալիս և չունեն այդ տրամաշափի ունակությունները: Այժմ, այդ տրամաշափին հասնելը պետք է հնարավոր լինի, որովհետև դուք ծնվել եք Անգլիայի հատուկ հողի վրա: Այդ հնարավորությունը պետք է կառուցվի ձեր ներսում: Բայց ի՞նչն է պակասում այդ դեպքում: Ինչու՞ է, որ այդ ամբողջ հնարավորությամբ, այդ ամբողջ մեծ նախադրյալով, բոլոր արժանիքներով, որ պետք է որ այստեղ լինեն, ինչու՞ է, որ մենք պարզում ենք, որ տարիներով միասին Սահաջա Յոգերը չեն մտնում շատ ուրիշներին: Ո՞րն է պատճառը: Երբ նայեք, սիրտը գարկերի համախանությունն ունի և այն որոշակի ձայնով է շարժվում, և դուք նույնիսկ կարող եք դա գրաֆիկապես ստանալ և այն այնքան պարբերական է, այն այնքան կանոնակարգված է, այնքան կարգապահակարգված է, որ նույնիսկ անհամար խեղճներ կան անհամար փոփոխությունը երևում է գրաֆիկի վրա: Շատ զգայուն բան է: Եվ դա է, որ պակասում է այստեղ՝ սրտի այդ կարգապահությունը: Դա անկայուն, ծիծաղելի սիրտն է, որ ուռչում է կոյուղ: Եվ ինչ էլ որ ասեն, սա մեկ ուրիշ ցուցմունք է, որ մարդիկ ունեն, որ ինչ էլ դուք ասեք նրանց, այդ ժամանակ նրանք լուրջ լսում են ձեզ, իսկ երկրորդ րոպեին այն ոչ մի ազդեցություն չի ունի նրանց վրա: Այնպես որ, սա մյուս բանն է, որ մենք պետք է տեսնենք, որ երբ այն մեր ներսում է, եկե՛ք հասկանալ, որ այն ինչ մեզ պակասում է, կարգապահությունն է: Եվ այդ կարգապահությունը պե՛տք է գա, հասկանալի դեպքում մեր տրամաշափը չի կարող բարելավվել: Բայց այդ ամենի համար կարծում եմ, որ այն ինչ պետք է ունենանք, բնածին խելքն է, կրթություն չէ, բնածին խելք: Բնածին խելք հասկանալու, որ մեր տրամաշափը պետք է զարգանա: Հիմա, այստեղ բարբառում է Ոգին: Ոգին և ոչ թե Ուժը: Վկան, նա, ով դիտում է, այն է՝ Աստծո արտացոլանքը, ով և Դևիի աշխատանքի Հանդիսատեսն է: Իրականում պատահում է այն է, որ առանց այդ կարգավիճակի բարձրանալու, երբ մենք նույնպես ասում ենք. «Լավ, մենք էլ ենք դիտում, որովհետև մենք Ոգի ենք», ապա մենք չենք հասնում այդ տրամաշափին: Եվ բոլոր օրհանգներով, սրտի յոթ աստիների պես, մենք յոթ աստիներ ունենք Մենք չենք հասկանում, որ մենք բոլորս պետք է մեզ կարգապահեցնենք: Միայն օգտվելը կամ Սահաջա Յոգայում լինելը, պնդելը, որ դուք Սահաջա Յոգ եք, սրտի բջիջ լինելու նշան է: Եվ հիմա պետք է տրվի զգալություն: Դա շատ կարևոր է այս պահին, երբ Սահաջա Յոգան քոչչառում է, հիշե՛ք սա, արագությունն արդեն զարգացված է և այն պարաստվում է քոչչառի: Նրանք, ովքեր ետևում կմնան, ետևում կմնան: Այնպես որ ինքնահավան մի դարձե՛ք: Նախ ձեր բնավորությունն է, ինչպես բոլորն ասում են. «Նրանք շատ ինքնահավան են»: Փորձե՛ք խոնարհ լինել և հետո հասկացե՛ք, որ դուք պետք է ինքնաթիռում լինե՛ք և ոչ թե թռչվիլե՛ք ետևում, գետնի վրա: Այն արագ է շարժվում: Հիմա ամենահաջող բանն այն է, որ այսօր Նավարատրին է և այն, որ ես պետք է կոնքրետ լինեմ, և որ այս Նավարատրի պուճոհն պետք է այստեղ անցկացվի: Ոչ մի ուրիշ երկիր այդքան արտոնված չէ, որովհետև սա ամենաբարձր Պուճոհն է, ամենամեծ արարողությունը, որին կարող եք ներկա լինել: Եվ այսպես, ինչու՞ ենք մենք Նավարատրի անում: Մտնում Նավարատրի անել նշանակում է ընդունել Շակտիի ուժերը, գիտակցել այն ուժը, որ բոլոր այս չակրաներն ունեն իրենց մեջ, և երբ նրանք լուսավորված են, թե ինչպես դուք կարող եք արտահայտել մեր մեջ գտնվող բոլոր այդ ինը չակրաների ուժերը. յոթ չակրաները գումարած սիրտը և լուսինը դառնում է ինը: Բայց ես կասե՛ի՝ յոթը և նրանց վերևում, մենք պետք է ասենք ևս երկու կենտրոն, որոնք Բլեյքը զարմանալիորեն հստակ նկարագրել է որպես ինը կենտրոն: Չենք այս պահին ես չեմ կարող խոսել ավելի բարձր գտնվող երկու չակրաներից, բայց եկե՛ք խոսենք գոնե յոթ չակրաներից: Այդ չակրաների ուժերից, կարողացե՛լ ենք մենք դրանք զարգացնել մեր ներսում: Ինչպե՞ս դուք կարող եք անել դա: Դուք ժամանակ չունե՛ք: Դուք բոլորը զբաղված մարդիկ եք և ինքնահավան: Այսպիսով, այս ուժերը զարգացնելու համար մենք պետք է կենտրոնանանք այս չակրաների վրա: Ո՞ր է ևս գնացել եմ, զարմացել եմ, թե ինչ հարցեր են Ինձ ասվել, թե ինչպիսին էին իրենք: Ոչ ոք չէր խոսում իր ընտանիքից, տանից, աշխատանքից կամ որևէ այլ անկեթեք բանից, գործարկությունից և նման բաներից: Նրանք Ինձ միայն հարցնում էին. -Մա՛յր, ինչպե՞ս մենք զարգացնենք այս չակրայի կամ այդ չակրայի կամ այն չակրայի ուժը: Եվ ես հարցրեցի նրանց.-Ինչպե՞ս է որ որոշակի չակրայի մասին եք հարցնում: Նրանք ասացին,- Որովհետև մենք գտնում ենք, որ դա պակասում է մեր մեջ, հասկանալու իմ մեջ այդ մեկը կարգին չէ: Սա մեկ այլ բացասական է Իմ կախարհը կարգավորելու համար: Հիմա, Գիտակցած Հոգու համար կարիք չկա, որ ես ձեզ կարգապահեցնեմ կամ ասեմ ձեզ բոլոր այս բաները, որովհետև ես ասում եմ այսօր այդ ձևով ձեզ հետ խոսելը: Բայց ես հայտնաբերել եմ, որ երբ ես ձեզ հիմա չեմ նախագուշակում, վաղը դուք եք Ինձ մեղադրում, որ ես ձեզ չեմ նախագուշակում: Դա որպես լուրջ նախագուշակում ընդունե՛ք: Հիմա, Գիտակցումից հետո ընդհանրապես կարիք չկա, որ ես ձեզ կարգապահեցնեմ, որովհետև դուք լույսն ունենե՛ք, դուք խմացել

ե՛ք, թե ինչ է Գիտակցումը, դուք իմացել ե՛ք, թե ինչ է հեռանկալուն լինել Գիտակցած և դուք իմացել ե՛ք հա՛ն, թե որքան շատ բան ե՛ք ստացել դրանից, որքան շատ է անել ձեր անձնավորությունը: Բայց ևս մեկ բան կա, որ պետք է արվի: Այն է՝ ինձներդ տեսնելը, թե արդյոք իսկապես դուք կարգապահեցրել ե՛ք ինձներդ ձեզ, թե ոչ: Կարի՛ք չկա, որ որևէ լիպեր ձեզ ասի, կարի՛ք չկա, որ որևէ աշխարհի ընկեր ձեզ ասի, կարի՛ք չկա, որ ինչ-որ մեկը ձեզ ասի: Այդ դուք ե՛ք, որ Գիտակցած Հոգի ե՛ք, դուք ե՛ք ինձներդ ձեր տերը, դուք ե՛ք ինձներդ ձեր գուրուն: Պատկերացրե՛ք, դուք բուրբ գուրուններ ե՛ք, մեծ գուրունները և ստագուրուններ, հարգված սրբեր, որտեղ բուրբ հրեշտակները պետք է ձեզ վրա ծաղիկներ շաղկեն: Մտածե՛ք դրա մասին: Իսկ այստեղ դուք ինձնավարհարված դասախոսություններ ե՛ք կարդում, խոսում ինձնահավան ձևով: Եստ շփոթեցնող է նույնիսկ աստվածությունների համար: Նրանք չգիտեն, թե ինչ անեն, ձեզ վրա ծաղիկեղանակի դնեն, թե՞ ձեր բերանը փակեն: Այստեղ դուք, ե՛ք ովքեր եղել ե՛ն.. [Շրի Մատաջին երեխայի մասին է խոսում]. - Եստ լավ, նրան դուրս տարե՛ք: Ո՞վ է լացում: Քերթի երեխո՞ւն: Այստեղ դուք այնքա՞ն մեծ դիրքում ե՛ք, որ Գիտակցում ե՛ք ստացել: Միայն այդ մի բանը դուք պետք է ընդունե՛ք՝ այս մեծ Յոգայի գեղեցկությունը, այն որ դուք պարզապես լուսավորում ե՛ք ձեր սեփական ուժերը, որոնք այս յոթ չափաներում ե՛ն: Հիմա եկե՛ք տեսնենք առաջին չափան, որը պատկանում է Գաուրիի ուժին՝ Շրի Գանեշի Մոր ուժին: Գաուրիի ուժը: Հսկայական ե՛ն նրանք, այնպե՞ս չէ: Նրա ուժի շնորհիվ դուք ստացել ե՛ք ձեր Գիտակցումը: Հիմա, ի՞նչ ե՛ք մեկն արել այդ Ուժը մեր մեջ սրբորեն պահպանելու համար: Այսօր, երբ Նավարատրիի առաջին օրն է, եկե՛ք տեսնենք, թե ի՞նչ ե՛նք մեկն արել: Կարողացե՞լ ե՛նք մեկն արդյո՞ք մեր մեջ զարգացնել մեր աննկարողությունը: Երբ մարդիկ խոսում ե՛ն, նրանք այնքան սուր ե՛ն: Ինչպե՞ս դուք կարող ե՛ք սուր լինել, երբ դուք աննկարող ե՛ք: Նրանք այնքան ինձնահավան ե՛ն: Ինչպե՞ս դուք կարող ե՛ք այդպիսին լինել, երբ դուք աննկարող ե՛ք: Մարդիկ խաղեր ե՛ն խաղում: Ինչպե՞ս դուք կարող ե՛ք անել դա, երբ դուք աննկարող ե՛ք: Վնասել իրար: Ինչպե՞ս դու կարող է՛ք լինել, երբ դուք աննկարող ե՛ք: Այսպիսով, նախառաջ դուք պետք է տեսնե՛ք ձեզ որ երբ աննկարողան ուժը պետք է ապրի, մնացած բոլոր անհերքությունները պետք է հեռանան: Երբ դուք ուզում ե՛ք աննկարողան ունենալ, ամենը, ինչ աննկարողանը հակառակ է, պետք է ընկնի: Ես կարող եմ հասկանալ այն մարդկանց, ովքեր անտեղյակ ե՛ն, ովքեր սգիտություն մեջ ե՛ն: Այդ ժամանակ սգիտության մեջ, ինչպե՞ս պետք է նրանք աննկարողանից խոսեն: Բայց դուք անտեղյակ մարդիկ չե՛ք: Իսկ սեղիկացված ե՛ք, դուք ձեր լուսավորումն ունե՛ք: Եվ աննկարողանն ուժն այնքա՞ն մեծ է: Այն ձեզ բացարձակապես անվախ է դարձնում, ոչ թե ինձնահավան, այլ անվախ: Եվ աննկարողանն ամենամեծ բանն այն, որ դուք հարգված ե՛ք: Հարգանքի գագաթնը, երբ այն չի զարգանում ձեր մեջ, երբ դուք չե՛ք կարողանում հարգանքի գագաթնը զարգացնել այլ Սահաջա Յոգերի հանդեպ, այլ մարդկանց հանդեպ, Աշտաների հանդեպ, կարգապահության հանդեպ և ձեր սեփական Ինձնահարգանքի հանդեպ, ապա իմաստ չունի Սահաջա Յոգայի մասին խոսելն անգամ, որովհետև դա դրա ամենասուղիքն է: Նախ, դուք չե՛ք հարգում, լավ, դուք ինձնահավան ե՛ք, լավ, դուք մեծ հիմարի դրսևում, ինչպես ասում ե՛ն, արագաբարձ ձի ե՛ք հեծնել, այդ ամենը, որ կա, նորմալ է, ներվում է: Բայց լույսը տեսնելու պես դուք պետք է փորձե՛ք ազատվել բոլոր այդ օձերից, որոնցից բռնվել էիք: Պարզ բան է: Միայն ձեր երեխայական բնույթով դուք կարող ե՛ք ստանալ Գաուրիի օրհնամանկները, այլ կերպ չե՛ք կարող: Իսկ պետք է իսկապես երեխայի նման լինե՛ք, հակառակ դեպքում ընդհանրապես անիմաստ է, իմաստ չունի ձեզ ինչ-որ բան ասել, որովհետև դուք մտածում ե՛ք, թե չափից դուրս խելո՞ք ե՛ք: Այդպիսի մարդու հետ, ով կարծում է, թե չափազանց խելացի է, ի՞նչ իմաստ կա այդպիսի մարդու հետ խոսել, բանի որ նա արդեն ամեն ինչ գիտի: Այսպիսով, երբ զարգացնում ե՛ք առաջին ուժը, դուք պետք է սովորե՛ք նստել Մայր Հողի վրա, նախառաջ: Իսկ պետք է հարգե՛ք Մայր Հողը, որովհետև առաջին չափան Մայր Հողից է պարտաստված: Փորձե՛ք ձեզ ավելի լավ հաստատել Մայր Հողի վրա: Եվ հարգանքը, նայե՛ք ծանրերին, երբ նրանք ծաղիկում ե՛ն, նրանք այնքան էլ հարգված չե՛ն, բայց երբ նրանք բեռնված ե՛ն պտուղներով, նրանք խոնարհվում ե՛ն Մայր Հողի առջև: Նույն կերպ, երբ դուք ստանում ե՛ք Սահաջա Յոգայի պտուղները, դուք բուրբ պետք է խոնարհվե՛ք: Եվ աննկարողանը հաստակ ունակություն ունի անձին չափազանց խաղաղ դարձնելու, չափազանց խաղաղ: Ողջ գայությունը, ցատումը, բռնությունը.. երբ անձը աննկարողան չունի, այն չի կարող ձեր մեջ գալ, որովհետև այն անձը, ով աննկարող չէ, կա՛ն նեղ է, կա՛ն ազդեցիկ: Նա չի կարող իր սրտում խաղաղություն ունենալ: Բայց աննկարող անձը չի անհանգստանում, նա աննկարողն ապրում է, նա ամեն ինչ վայելում է՝ կատարյալ խաղաղության և ներազնակության մեջ: Բայց այդ բռնությունը գալիս է, երբ անձը ավելի խելո՞ք է դառնում: Նա մտածում է. «Ես այսքան խելո՞ք եմ, մյուսը այնքան հիմար է, ես իրավունք ունեմ այդ անձի վրա բռնվելու»: Իսկ նա, ով աննկարող չէ, երբեք իմաստուն չէ: Նա կարող է նայելիս սրամիտ թվա, բայց նա իմաստուն չէ: Իմաստությունը միայն աննկարողան հետ է գալիս: Եվ որքա՞ն իմաստություն ե՛ք դուք հավաքել: Դրան է, որ պետք է նայել: Երբ ձեր աննկարողան ուժը մեծանում է, իմաստությունն ակնհայտ է: Մարդիկ ասում ե՛ն. «Այդ մարդը շատ իմաստուն է»: Օրինակ, երբ ինչ-որ մեկը լացում է իր կնոջ համար, իմաստուն մարդը կասի. «Օ՞, բաբա, միայն այստեղ նայե՛ք, դեռ իր կնոջով է զբաղված»: Մեկ ուրիշը իր տան կամ ինչ-որ բանի համար է լալիս: Նա կասի. «Ա՛խ, այս մեկին նայե՛ք, դեռ իր տնով է զբաղված»: Դրան վերջ չկա: Ես մարդիկ գիտեի, ովքեր այնքան էին փեղկ, որ մտածում էին, որ 1-ժամանակ մեծ դասախոսություն պետք է տան Սահաջա Յոգայի մասին: Նրանք մինչև ու մինչև մեկ ժամանակ դասախոսություն չե՛ն ունենում, չե՛ն մտածում որ իրենց էզոն իրեն ամբողջությամբ դրսևորել է: Բայց իմաստուն անձը, նա կարի՛ք չունի ինչ-որ բան պատմելու, խոսելու կամ անելու: Նա շատ ավելի հեշտ է իր լույսում, իր իմաստությամբ ազդում մյուսների վրա: Դա է, որ մեկն պետք է տեսնենք, Կարողացե՞լ ե՛նք մեկն արդյո՞ք կարգապահեցնել մեզ: Քանի որ մեր անը այդ ամենի անհասկազբում է: Մեկն բավականին շատ պետք է անենք: Իսկ մարդիկ, եսասիրական խոսակցածների մրնուրսում, չե՛ն հասկանում, որդյո՞ք պետք է անե՛ք, դուք դեռ չե՛ք անել: Իսկ շատ պետք է անե՛ք: Եվ երբ դուք անում ե՛ք, հայտնաբերում ե՛ք, որ Ձեր իմաստությունը լի է կարեկցանքի անուշահամությամբ: Այնքա՞ն գեղեցիկ կարեկցանք կարող է հոտազվել ձեր էություն միջով որ ով էլ որ ձեր հետ հարաբերակցման մեջ մտնի, կզգա ձեր բարեկամաստությունը: Բայց նորից, դուք պետք է որպես հարկն է հարգե՛ք ձեր Ինձնագիտակցումը և Ձեզ: Դա է առաջին բանը, որ դուք պետք է անե՛ք՝ մեղիտացիա անե՛ք: Ինչ-որ մեկը Ի՞նձ նման էր ուղարկել և ես տեսա, որ սարսափելի վիբրացիաներ էին: Ես ասացի. «Ի՞նչ է պատահել այս ջենթլմենին հետ: Նրա վիբրացիաներն այնքան սարսափելի ե՛ն, ի՞նչ է նա անում»: Հետո ես պարզեցի, որ նա ասում է, որ ոչ մի մեղիտացիայի կարի՛ք չունի: Նա արդեն հասել է ստանդարտերի երկինք, այնպես որ իրեն ոչ մի մեղիտացիա հարկավոր չէ, պետք չէ որևէ մեղիտացիա անի: Հետո է բացատրելը, բայց ու՞մ ե՛ք դուք բացատրում: Իսկ ձեզ պետք է բացատրե՛ք, միայն ձեզ, ուրիշ ո՞վ չի ուզում ձեր բացատրությունը: Դա նման է ինձնախաղ բաց թողնելուն: Երբ դուք բաց ե՛ք թողնում ինձնախաղ, ո՞ւմ ե՛ք պարտաստված բացատրել, որ ինձնախաղը թուել է: Այդպիսով այդ ժամանակ դուք միայն ձեզ պետք է բացատրե՛ք: Իսկ կասե՛ք օդին կամ կամրջակին կամ ցանկացած ինչ-որ բանին, թե

«Այն, բարձր, դա այդպես ստացվեց: Այնուհետև սա կար, ես ժամանակ չունեի, այնուհետև խոսեցի, այնուհետև էր, այսպես, այնպես»: Բայց ինքնաբերական արդեն թույլ է: Ու՞մ էր դուք բացատրում: Այսպիսով ամեն մեկը պետք է ամեն օր մեղիստացիա անի: Դա շատ կարևոր բան է, որը որ մարդիկ տնում են բոլոր այն երկրներում, որտեղ ես չկամ: Քանի որ ես Անգլիայում եմ, մարդիկ ինձ ընդունում են այնպես, աես այդպես էլ պետք է լինի: «Մայրը ամեն ինչ տնում է»: Այնպես որ ես արթնանում եմ ժամը 4-ին, լուգանք ընդունում, մեղիստացիա անում ձեր բոլորի համար: Այլելի լավ է ես սկսեմ դա նորից անել, այլպես դուք ժամանակ չունեիք մեղիստացիա անելու: Այնպես որ գոնե թույլ տվեք Ինձ մեղիստացիա անելու ձեզ համար: Այսպիսով ամեն մեկը պետք է այսօր խոստանա Ինձ, որ ինքը ամեն օր մեղիստացիա է անելու: Վե՛ր կացե՛ք առավոտյան: «Մենք չենք կարող առավոտյան վեր կենալ»: Ամբողջ աշխարհը կարող է վեր կենալ, ինչու՞ ոչ անգլիացիները: Բայց երբ Վատերլոյի հակառակորդն էր, նրանք առաջինն էին, որ ժամանեցին այդտեղ: Նրանք հաղթեցին մարտը, որովհետև նրանք այդքան հետապահ էին: Ի՞նչ է այսօր պատահել նրանց հետապահությանը: Մենք չենք խնայում, մենք **похмелье hangovers** չենք ունենում, մենք ուշ չենք գնում, այդպիսով ինչու՞ մենք չպետք է այսօր որոշենք, որ. «Ամեն առավոտ ես վեր կկենամ և կանեմ իմ մեղիստացիան»: Եվ մեղիստացիա անելիս ես պետք է կենտրոնանամ ինձ վրա և ոչ թե ուրիշների: Եվ պետք է ինքս տեսնեմ, թե ինչն է բուժված, որտե՞ղ եմ իմ խնդիրները, իմ ո՞ր չափան է բուժված, ի՞նչ պետք է ես անեմ»: Այսպիսով Նավարատրիի այս օրը, այսօր՝ որպես առաջին օր, Գառնիի ուժը պետք է մեր մեջ լուսավորվի, և նրանք պետք է արտահայտվեն, իսկ նրանք հսկայական են, ես չեմ կարող նրանց մեկ գրույցի ժամանակ նկարագրել: Մտածե՛ք Նախակրթական Կուրսայինի մասին: Նա Մայր Հողի մեջ է գործում, Նա տիեզերքի մեջ է գործում, Նա կենդանիների մեջ է գործում, նա նյութի մեջ է գործում, Նա մարդկային էակների մեջ է գործում և այժմ Նա ձեր մեջ է գործում: Նա է, ով որոշում է այն դեմքն ու կազմվածքը, որը դուք ունենալու եք: Նա է, ով որոշում է, թե ինչ երեխա դուք պետք է ունենալ: Նա է, ով ձեզ առկա այն որոշակի տեսակի երեխային, որը որ ձեզ պետք է: Նա է այն Մեկը, ով այսօր գեղեցիկ երեխաներ ունի: Նա է, որ ձեզ տվել է այս փայլող դեմքն ու փայլող աչքերը: Այս ամենը Նա արել է ձեզ համար, իսկ ինչ այն ուժի մասին, որ դուք ունեիք ձեր ներքում, որքանով էր դուք այն դրսևորել: Նախակրթականը **The Primordial** բխողաբան աշխատանք է, ոչ մի կառուցված: Բայց ի՞նչ կասե՛ք ձեր մասին, անհատների, ուսմանական Կուրսայինիները արթնացած են: Որքանով էր դուք Նրան ավելի բացել: Եվ ի՞նչ է Կուրսայինի: Շատ պարզ բան է, ինչպես գիտե՛ք: Ընտրված ցանկությունն է: Այսպիսով համարիտ ցանկությունը ինքներդ ձեզ կատարելագործելու, ձեզ անցնելու, երբ դա իսկապես համարիտ ցանկություն է, ոչ մի ուրիշ բան կարևոր չէ: Բոլոր մնացած ցանկությունները երկրորդական կամ երրորդական են: Ամենակարևոր ցանկությունը անելն է: Եվ ու՞մ լավի համար: Ձեր լավի համար և միայն ձեր լավի դեպքում է ամբողջ աշխարհի լավը լինում: Այսօր Սահաջ Յոգերը այս տիեզերքի մեկն են ներկայացնում, մարդկային ուսուցիչ անը: Արդյո՞ք հեռու՞մ էր դուք այդ մտքին, որ դուք այդքան կարևոր դեր եք խաղում, մի դեր այսօր առաջնային պահին, երբ աշխարհը խորտակման եզրին է: Եվ դուք ունեիք Ուլիսյան Բլեյքի նման մեծ մարգարեներ, դուք այդպիսի մեծ մարդիկ եք ունեցել, ովքեր խոսել են այս ժամանակների մասին: Նրանք այն կառուցել են, ավանդաբար մենք այս ամենը կառուցել ենք: Այժմ Անգլիայում, դարերի այն աշխատանքը, որն այս Անգլիան այս վիճակի է բերել, դուք գիտակցո՞ւմ եք իման, որ անգլիացի Սահաջ Յոգերի դիրքը շատ մեծ է: Սակայն իմաստություն պակասը և ինքնախալանությունը՝ առանց ինքներդ Ձեզ հասկանալու, ինչպե՞ս դուք կարող եք այդքան բարձր խոսել: Ինչպե՞ս դուք կարող եք մտածել ամեն ինչ կազմակերպելու մասին, երբ դուք ինքներդ այսօր թույլ եք, այսօր ինքնահավան: Այսպիսով այսօր ես չեմ պարտավորվում վերցնել այն մարդկանց հաշիվը, ովքեր ամեն օր մեղիստացիա անում են կամ չեն անում: Բայց ես ձեզ այսօր կարող եմ ասել, հաջորդ տարի նրանք, ովքեր ամեն օր չեն մեղիստացիա անում, դուք այլևս այստեղ չեք լինի: Հավատացե՛ք Ինձ, դա փաստ է: Ամեն օր դուք պետք է մեղիստացիա անե՛ք: Կարգապահեցրե՛ք ձեզ: Հիմա դուք նոր հեռանկար եք ստել: Դուք պետք է նոր ընկալման գամ: Մտածե՛ք այնպես, ինչպես կցանկանա՛ք: Բայց ամենակարևոր բանն այն է, որ դուք Սրտի հողի վրա եք, և ես ձեզ պետք է մտքեմ ավելի շատ, շատ ավելի շատ, քան մյուսներին: Բայց բոլորովին հակառակն է: Մյուսներն այնքան արագ են գնում: Ես զարմացած եմ: Նրանց վիբրացիաները, նրանց զգայունությունը, նրանց ըմբռնումը: Եվ նրանք պարզապես վարպետացել են դրանում, նրանցից յուրաքանչյուրը: Այստեղ դա շատ համակերպողական բան է դառնում և ոչ ոք չի ուզում հասկանալ Սահաջ Յոգան, բայց բոլորն ուզում են դաստիարակությունները կարգալ: Մեծերի հանդեպ հարգանք չկա: Չկա հարգանք, թե ո՞վ է մեծ, ո՞վ է փոքր, և ինչ-որ մեկը, որ մտածում է, որ քանի որ նրանք Գիտակցում ստացել են մյուսներից առաջ, իրենք ավելի բարձր են, Այնպես որ փորձե՛ք հասկանալ, որ այդ դուք եք որ պետք է անե՛ք, այդ դուք եք, որ պետք է դրսևորե՛ք այս ուժերը: Ուժերի դրսևորում, ես չգիտեմ, թե որքանով դուք հասկացա՛ք: Երբ այն անձը, ով Գառնիի ուժն ունի, հենց նա մտնում է մի դահլիճ կամ ցանկացած տեղ, բոլորի Կուրսայինին բարձրանում է՝ պարզապես ողջունելու: Երբ դուք Գառնիի ուժն ունեիք, դուք առանձնանում եք (տարբերվում եք), որովհետև դուք ունեիք այդ աննեղ, առանց կրքի, առանց ազանության փայլող աչքեր և ուր էլ շրջե՛ք ձեր աչքերը, թեկուզ մեկ հայտնի անմիջապես կարծրացնի Կուրսայինին: Այն մարդիկ, ովքեր հաղցիկ ունեն, ունեն այս կամ այն հիվանդությունը, բոլորը կարող են կարճ ժամանակում բուժվել, երբ դուք զարգացնե՛ք Գառնիի միայն մեկ ուժը: Բոլոր ձեր խնդիրները կարող են լուծվել: Բացասականը կհեռանա և դուք լուսուսի նման կդառնա՞՞ք՝ գեղեցիկ, անուշաբույր, բոլոր տեսակի բացասականները հաղթող: Ահա. «Այն մարդը պարզապես դիպավ ինձ և այժմ ես ետսեր եմ դարձել»: Եթե կա մեկը, ով ետսեր է, նա պարզապես խոսում է մյուսի հետ, և այդ անձը ետսեր է դառնում: Նկատի ունեմ, այդ ձևով չէ պետք զգայուն լինել: Դուք պետք է զգայուն լինե՛ք Աստուծո հանդեպ, այլ ոչ թե վատ բաների: Բայց մենք ավելի հակված ենք, ավելի խոցելի ենք վատ բաների հանդեպ, քան լավի: Այսպիսով, ուժը, լավը կուտակելու ուժը, լավը հառազելու ուժը, այս բոլոր ուժերը լիովին ձեր հասանելիության սահմաններում են: Բայց այս ամենը չպետք է գովեստ դառնա, այլ պետք է մարտաբարվերի նման լինի, մի տեսակ գեղեցիկ հետաքրքրասիրություն և պետք է դա առաջնորդացում լինի ձեզ համար: Բայց մենք ներքև ենք գնում, պետք է ձեզ ասեմ, Անգլիայում մենք ներքև ենք գնում: Որովհետև մենք ինչ-որ ծիծաղելի պիտակներ ունենք, ծիծաղելի մարդիկ, ովքեր անընդհատ պիտակներով են: Այդպիսի մարդիկ պետք է նախագրուցվեն, և հետագայում հնարավոր է հայտարարվեն, քանի որ այդ մարդիկ որոշել են, պետք է հայտարարվեն որպես սև ցուցակավորներ: Այսօր շատ տխուր օր է Ինձ համար, և այդ պատճառով է, որ ողջ տարածքը լի է.. նկատի ունեմ, միտք

չունեն այստեղ պուջա անելու, որովհետև ես խկապեա շատ տխուր եմ: Որովհետև երբ ես տեսնում եմ վիբրացիաները, երբ տեսնում եմ այս իրավիճակը, Անգլիայում մարդիկ պարզապես պիկնիկային տրամադրւոյան մէջ են, ես այնքան դժբախտ եմ գգում, դուք չգիտեք: Ես միշտ չափազանց դուրսված էին և ես արդեն խղիւղեցի եմ ձեր ջանքերը գնահատելու մի մեծ ներկայացում եմ: Բայց երբ դուք տեսնեք դրա էությունը, միայն տեսե՛ք էությունը, դուք ձեր ներսում դիտեք: Յուրաքանչյուր անհատ պետք է տեսնի էությունը, որ մեր ներսում է: Մենք անհանգստանում ենք ընկերոջ մասին, նշանածի կամ կնոջ կամ անունու, սրա կամ նրա մասին: Դա՛ չէ տրամաչափը: Շատ ցածր է տրամաչափը և դանդաղորեն ավելի է իջնում: Դա լավ բան չէ, լավ չէ: Եթե Իմ սերն ու կարեկցանքը ձեզ փշացնում են, ապա ավելի լավ է ես ձեզ դուրս քսեմ դրանից: Որովհետև, դուք ընդունակ եք ձեր արժանիքներին՝ ծնված լինելով այս երկրում: Դուք շատ մեծ բարձրագույնների եք ընդունակ: Ես գիտեմ դա: Շատ մեծ բարձրագույնների, որոնք դուք կարող եք հասնել, բայց ոչ թե այդ մասին խոսելով կամ մտածելով, այլ այդ մեծ ուժը դառնալով, դառնալով այդ ուժը: Եվ տեսե՛ք այն կուէկտիվ օրհնությունը, որ մարդիկ ստանում են, և ես զարմացած էի, երբ նրանք սասցին Ինձ, որ իրենք ստացել են այդ օրհնությունը, իրենք ստացել են օրհնությունը: Նկատի ունեն անսահման օրհնություններ են նրանք ստացել: Եվ ինչո՞ւ մենք չենք կարող դա այստեղ ունենալ: Ո՞րն է մեր խնդիրը: Եթե մենք կուէկտիվ չենք, եթե մեր միջև ինչ-որ խնդիր կա, դա նշանակում է մեջտեղում դեռ ինչ-որ տեսակի էգո կա, որը մեզ հետու է պահում: Այսպիսով եկե՛ք այսօր մեր սրտում խոստանանք, որ սա պետք է մեր սրտի մէջ անցնի, մի շատ խորը զգացմունք մեզ համար, որ Աստուծո շնորհով մենք ծնվել ենք մի այնպիսի պահին, որ այս բանը պատահել է, որ մենք այն մարդիկ ենք, ովքեր շահառուներն են Աստուծո օրհնության, որ մենք ստացել ենք մեր Ինքնագիտակցումը, որ մենք այդքան բարձր ենք բարձրացել: Բայց եկե՛ք հիմա տարածե՛ք մեր թևերը: Սակայն մենք կարում ենք դրանք: Մի՛ դարձե՛ք փոքրուկ մարդիկ՝ անհանգստացող այս ու այն փոքր, փոքր բաների մասին: Ոչինչ կարևոր չէ: Եթե դուք տեսնեք, ձեր նախորդ կյանքերում դուք ունեիք ամեն տեսակ ուտելիքներ, ամեն տեսակ համապարհարարություններ, դուք արել ենք ամեն տեսակ անունություններ, դուք արել եք ամեն տեսակ այլ անհեթեթություններ, որոնց վրա մարդիկ ժամանակ են վատնում: Դա ավարտվել է այժմ, վերջ: Հիմա դուք ինչ-որ նոր բան եք անում: Որքա՞ն մարդկանց հետ եք անունացել նախորդ կյանքերում: Եվ որքա՞ն սերն եք դուք ունեցել ձեր նախորդ կյանքերում: Եվ որքա՞ն հաճույքներ եք դուք ունեցել, վերջ այժմ: Վերջացրե՛ք դա: Սա հատուկ ժամանակ է, Ռիթարմիարայի ամենավաղ ժամանակը, որտեղ դուք պետք է անեք: Դա է իմաստը, սա է սեզոնը: Այս սեզոնին երբ չանեք, դուք չեք անի: Պետք է անբոլորայամբ օգտվե՛ք դրանից: Ամբողջ ինտենսիվությամբ պետք է Սահաջա Յոգա անեք: դա չի նշանակում, որ դուք պետք է թողնե՛ք ձեր աշխատանքները կամ ինչ-որ բան: Եթե դուք ինտենսիվ եք Սահաջա Յոգայում, դուք ինտենսիվ կլինե՛ք ամեն ինչում, բայց չկա ոչ մի ինտենսիվություն: Մյուսինքն, ես պարզապես որոշեցի.. Ես չգիտեմ Ուտերը ձեզ ասե՞լ է, Մյուսինքն.. Դու իրենց չե՞ս ասել Մյուսինքնի մասին: Շատ լավ, Մյուսինքն, ես որոշեցի վերջին պահին, որովհետև կար սարսափելի մեկը, ով Մյուսինքնից էր եկել և ասաց Ինձ, որ Մյուսինքնի մարդիկ այսպիսի հարցեր կտան: Ինձ նրանք ընդհանրապես դուր չեկան: Նա շատ գոռոզ էր: Ես ասացի, որ ես չեմ գնալու Մյուսինքն: Բայց Վիեննայում ես պարզապես զգացի Մյուսինքնի վիբրացիաները: Եվ ես զարմացած էի: Ես ասացի «Լավ, ես գնում եմ Մյուսինքն»: Մենք պետք է վերե-ներքի շատ պահել Իմ վիզայի համար, այն բանի համար: Ամեն ինչ սովորականի պես աշխատեք: Եվ այդ կարճ ժամանակում՝ երեք օրում, այնտեղ չորս հարյուր մարդիկ եղան: Եվ այնքան ինտենսիվ էր, ասում եմ ձեզ, այնքան ինտենսիվ, նույնիսկ երեխաներն այնքան ուշադիր էին, նրանք իմ ամեն ասած բառ լսում էին և դրանք հազում որպես մարգարիտներ, բանկարժեք, ինչպես ադամանակներ, ամեն բանը իրենք նշում էին իրենց համար: Եվ երբ նրանք ունեցան իրենց Գիտակցումը, նրանք պարզապես ապած մարդիկ էին: Պատկերացրե՛ք գերմանացիները ասաց անցնեն ձեզ՝ անգլիացիներին Ի՞նչ կպատահի ձեզ հետ: Նրանք վնասակար մարդիկ են: Եթե նրանք որոշեմ լավ բան անել, նրանք շատ լավ բաներ կանեն: Նրանք այսպիսին չեն: Եվ ապա, երբ ես լեցի նրանց, մեկ ժամ նրանք դադարեցան էին, պարզապես ապած, բնական Սահաջա Յոգան: Բայց այստեղ իմ գնալուն պես, մարդիկ սկսում են ինչ-որ անհեթեթ բաներ փնտրել: Ես լսում եմ դա: Ես գիտեմ վիբրացիաները և ամենը: Մենք ինտենսիվ չենք, մենք պետք է մեծացնենք մեր ինտենսիվությունը, դա է, որ որ կոչվում է Երազար: Կարևոր է, շատ կարևոր: Եվ ես համոզված եմ՝ այս ստորի դուք նպատակ կդարձնե՛ք ինտենսիվ դարձնել Սահաջա Յոգայի ըմբռնումը: Այդ ինտենսիվությունը պակասում է: Միզուց ինչ-որ բան ձեր մէջ սխալ է գնացել անցյալում և դուք պայմանականացված եք դրա նկատմամբ կամ դուք մտածում եք այդ մասին. «Ինչպե՞ս ես կարող եմ անել դա, դա չափից դուրս շատ է»: Դուք կարող եք դա անել, դուք մտացե՛ք անցյալը, մտացե՛ք անցյալը: Անցյալը ոչ մի նշանակություն չունի Սահաջա Յոգայում, ինչ էլ որ լինի: Դուք լիովին նորացվում եք, բայց միայն թե օգտագործե՛ք ձեր մեթոդիկը: Ես ձեզ հետ այնպես քրտնաքսեմ եմ աշխատել, որ ոչ մի սխալ բան չկա ձեր մեթոդիկում, միակ բան այն է, որ դուք հավատ չունե՛ք ձեր հանդեպ: Իսկ նրանք, ովքեր հավատ չունեն իրենց հանդեպ, միշտ ինքնահավան մարդիկ են: Այնպես որ, նախևառաջ, կայանե՛ք ձեզ ձեր Ոգու մէջ, ձեր սրտի մէջ և փորձե՛ք զարգացնել ձեր ուժերը, ներքին ուժերը, խոսելուը չէ և ցուցադրվելուը, այլ ներքին ուժերը: Դեռևս այնքան շատերն են դիվանարկած, դուք գիտե՛ք դա: Դա անորակի բան է, որ նույնիսկ այժմ, Աստուծո տաճարում, կան մարդիկ, ովքեր դիվանարկած են սարսափելի, չոր բաներով: Ինչպե՞ս դա կարող է լինել: Դուք այդ ամենը կրում եք, նույնիսկ հիմա, ինչպե՞ս դա կարող է լինել: Այնպես որ պետք է շատ ինտենսիվ կերպով այդտեղ լինել, և այսօր նրանք, ովքեր պատրաստվում են այդպիսին լինել, դա մի այնպիսի մեծ բան դառնա, որ դուք կզարմանա՞ք ձեզ վրա. -Ինչպե՞ս է, որ ես այնքան մեծ եմ դարձել: Բայց առաջին ու ամենակարևոր բանը կարգապահությունն է: Կարգապահեցրե՛ք ձեզ: Երբ հարցը վերաբերում է ուտելուն, որոշ մարդիկ չափից շատ են ուտում, երբ հարցը վերաբերում է խոսելուն, որոշ մարդիկ չափից շատ են խոսում կամ էլ նրանք ընդհանրապես չեն խոսում կամ ընդհանրապես չեն ուտում: Այս ամենը անկարգապահություն է: Բայց դեպի այս հոգևոր կյանք վեր գնալով, ամենավաղ ձեր Ոգուց կարգապահություն վերցնելն է, և դուք ինքնաբերաբար կարգապահեցվում եք: Թու՛յլ ավել, որ Ոգին դեկավարի ձեզ: Դա հնարավոր է: Դա հնարավոր է, որովհետև ես տեսել եմ մի այնպիսի կարճ ժամանակում և երբ ես այնտեղ էի այդքան կարճ ժամանակով, ես նույնիսկ չգիտեի նրանց անունները, այստեղ, գործնականում, ես բոլորից գիտեմ՝ ձեր անուններով և ձեր վիբրացիաներով նույնպես և նրանք այդքան վեր են գնացել: Այսպիսով, այսօր մեծ օր է: Ինտերի մի մեծ առավելություն: Դուք միշտ արտոնյալ մարդիկ եք, ինչպես Լորդերի Պալատը, ճիշտ է, բայց հնարավոր է գա մի օր, երբ այս Լորդերի Պալատը միզուց անբոլորայամբ վտարվի: Դուք պետք է Լորդերի վարդ ունենա՞ք: Ահա թե ինչու է Իմ խոնարհ խնդրանքը, որ դուք պետք է սովորե՛ք երկրպագել կարգապահությունը: Ես չեմ ասում «Սա՛՛ արե՛ք, նա արե՛ք»: Դուք գիտե՛ք՝ ինչ պետք է արվի: Եվ ապա, այդ ամենի հետ մեկտեղ, դուք չպետք է Ինձ ասե՛ք. «Ես գիտեմ, ես պետք է անեի, ես գիտեմ»: Եթե դուք գիտե՛ք, ինչու՞ դուք չե՛ք անում: Դուք լիազորված եք: Այսօր եկե՛ք մեր և մեր վերելիք

հանդեպ ամբողջ վստահությամբ, եկե՛ք ամբողջ ինտենսիվությամբ ներկա լինե՛նք այս պուջային և մեր սրտերում որոշե՛նք, որ. «Ես պատրաստվում եմ կարգավաճեցնել ինձ»: Թող Աստված օրհնի ձեզ բոլորիդ:

1987-0508, Հարցազրույց Ռեյ Մարտինի հետ Համար Ինը Հեռուստատեսությամբ

[View online.](#)

Հարցազրույց Ռեյ Մարտինի հետ Համար Ինը Հեռուստատեսությամբ, Ավստրալիա, մայիսի 8 1987թ.: Հարցազրույցավար: Բարի գալուստ: Կարծում եմ հնդկական գուրմերը վերջին տարիներին ներգրավվել էին Արևմուտքում, երբ Բիբլզը մեզ ներկայացրեց Մահարիշիին: Նարնջազույն մարդիկ կարող են հեռուստեին վատին: Բայց եղել են նաև ուրիշները՝ շատ ավելի արժանահավատ և շատ ավելի հարգաբաշտ: Իմ հաջորդ հյուրը տիկինն է Բամբեյից, ում հեռուստերը ավելանում են ամբողջ աշխարհով մեկ: Նա ասում է, որ դուք ունեք ուժ գրականորեն դիմակայելու յուրաքանչյուր խնդրի՝ ամենատարակալից մինչև ֆալցկեդ: Այն ինչ հիմա պետք է անեք դեպի այն կարելի-անցնելն է, դեպի այդ ուժը ֆայլ անելը: Ողջունեք խնդրում եմ այս տիկնոջը՝ հոշակված որպես Հնդկաստանի ամենամեծ կենդանի Սուրբը, ով Սահաջա Յոգայի մայր՝ Երի Մատաջին է: -Բարի գալուստ: Ես գիտեմ.. բարի գալուստ Ավստրալիա, շատ դժվար է Ձեզ համար, որևիցե մեկի համար իր կրոնը ամփոփելը, բայց հենարվո՞ք է արդյոք սակ, թե ինչ է Սահաջա Յոգան: Երի Մատաջի: Այո՛, սահաջա. «սահա» նշանակում է «հետ», «ջա»՝ ծնված ձեզ հետ: Սա ծնվել է ձեզ հետ: Մեր ներսում այն ուժն է, որը մեզ կարող է Ոգու կարգավիճակ տալ: Մենք դեռ Ոգին չենք: Մենք մարդկային մակարդակում ենք: Եվ էվոլյուցիոն գործընթացում մենք պետք է այժմ հեղձում անենք՝ Ոգի դասնալու համար: Դա, իբրև, առանցքային է և բացարձակապես ի վերջո ամենահնարավոր բնական բան է, որ պետք է տեղի ունենա: Դա պետք է պատահի մեզ բոլորին հետ, և ձեզ համար եկել է ժամանակը՝ ստանալու այդ պատուհանը, որում դուք Ոգի եք դառնում: Բոլոր կրոնները խոսել և պատմել են դրա մասին: Բայց մարդիկ, սխալվել են՝ հավատալով, թե արևեստակալներն ենք դուք ասում եք, թե մկրավել եք կամ թե Բրահմին եք դարձել կամ էլ պիրե եք դարձել [արաբերեն բառն է իմաստունի համար], ուրեմն դուք Ոգի եք դարձել: Դա այդպես չէ: Դա մի իրողություն է, որը մեր ներսում պետք է պատահի, որը կենդանի գործընթաց է, մեր ներսում կենդանի աստվածային ուժի բացարձակապես կենդանի գործընթաց: Հարցազրույցավար: Ինչպե՞ս է այդպես...մենք շատ յոգաների մասին ենք լսել: Ինչպե՞ս է այն տարբերվում ցանկացած այլ յոգայից: Երի Մատաջի: Այլ յոգաներով հիմնականում գրավում էին Ինքնագիտակցում ստանալուց հետո, բայց ֆանի որ դրանք եկել են մի օրս կիրառագետ մարդկանցից, շատ ծիծաղելի ձևով են մարդիկ ետևում դրան, ասես իրենք պետք է բոլոր դեպքեր միասին ընդունեն: Եվ նրանք դրանում որևէ խորակախուրդ չգիտեն: Մինչև դուք չբարձրացնեք ձեր մեջ այդ ուժը, դուք չեք իմանա, թե ինչ տեսակ ուսուցողություն է անհրաժեշտ, և թե ինչ տեսակ ֆիզիկական վարժություն էր անհրաժեշտ: Ասանց տարբերվում մարդիկ ֆիզիկական վարժություններ են անում՝ ընկնելով խնդիրների մեջ: Հարցազրույցավար: Այժմ դուք խոսում եք մի ուժի մասին: Հնարավո՞ք է սակ, թե սրտեղից է այդ ուժը ծագում: Երի Մատաջի: Այս ուժը մնացորդային ուժ է մեր սրբուկրում՝ սակրում կոչվող էսանկյունածև սակրում: Հարցազրույցավար: Սակրո՞ւմ: Երի Մատաջի: Սակրում Հարցազրույցավար: Լավ: Երի Մատաջի: Հիմա, սակրումը մի բան է, որը ծագում է Հունաստանից և դա նշանակում է, որ հույները գիտեին, որ դա սուրբ սակր էր: Այն ծագում է այդտեղից, անցնում մեր վեց կենտրոններով, ծակում-անցնում է գաղթունի սակրային տարածքը, և դուք ստանում եք ձեր գլխից դուրս եկող Սուրբ Ոգու զով ֆամին: Հարցազրույցավար: Սա այն է, ինչին ֆրիատոնյաններն են հղում: Երի Մատաջի: Այո՛: Ես հկատի ունեմ, Սուրբ Ոգին, ի՞նչ է Սուրբ Ոգին: Ոչ ոք չի կարող բացատրել: Բայց Սուրբ Ոգին շատ հեշտ է հասկանալը: Սա Սուրբ Ոգու արտացոլումն է մեր ներսում: Սուրբ Ոգին Աստծո ցանկությունն է: Աստված Ինքը դիտում է ցանկության աշխատանքը: Եվ ցանկությունն այն է, որ մենք բոլորս պետք է Ոգի դառնանք: Եվ այս ցանկությունը արտացոլվում է մեր էսանկյունածև սակրում, երբեք ու կես գալարով: Երբ այն.. Հարցազրույցավար: Սա կենտրոնական հյարդային համակա՞րգն է: Երի Մատաջի: Ո՛չ: Դա էսանկյունածև սակրն է: Դա այս ուժն է: Այն չարորակ ուժն է մեր ներսում, հասկանո՞ւմ եք: Մենք ունենք սիմպարիկ հյարդային համակարգեր՝ ձախ և աջ, և ունենք ինքնավար, այն ինքնավար հյարդային համակարգ է և պարասիմպարիկ և ունենք նաև կենտրոնական հյարդային համակարգ: Սա մի համակարգ է, որը դեռ չի գործում: Այն դեռ էսանկյունածև սակրում է: Երբ այն բարձրանում է, այն ձեզ մի նոր՝ Ոգու չափումն է տալիս, այսինքն Ոգու լույսը գալիս է մեր ուսուցողության մեջ: Ի՞նչ է պատահում այդ ժամանակ: Շատ հեշտ է հասկանալ, որ մարդկային մակարդակում մենք բացարձակ վիճակում չենք, դա բացարձակ վիճակ չէ, այդ պատճառով էլ ֆառ է: Ենթադրենք ես իմ ձեռքում օձ եմ պահում, իսկ լույս չկա: Ինչ-որ մեկն ինձ ասում է, որ այդտեղ օձ կա: Ես այն դեմ չեմ գցի: Ես չեմ ուզեմ լսել որևիցե մեկի խորհուրդը դրա մասին: Բայց երբ լույս լինի, ես այս դեմ կզցեմ: Նույն կերպ, երբ դուք Ոգին եք դառնում, Ոգու լույսը ձեզ առաջնորդում է: Դուք ձեր սեփական ուսուցիչն եք դառնում, ինքներդ ձեր գուրուն, դուք պետք չէ դրա համար որևիցե գուրու ունենաք: Կունդալինիի ներթափանցումը գաղթունի օրջան ձեզ Ոգու ուժն է տալիս: Հարցազրույցավար: Բայց.. դուք մեզ կցուցադրեք կամ առնվազն ձեզ ցուցադրելու հնարավորություն կտանք, բայց դուք Ոգու ֆիզիկական ուժի մասին եք խոսում, որը դուրս է գալիս գլխավերևից: Երի Մատաջի: Ո՛չ, դա էներգիա է: Հարցազրույցավար: Էներգիա, լավ: Երի Մատաջի: Դա մի էներգիա, որը դուրս է գալիս ձեր գաղթունից, այստեղից՝ դիպչելով Ոգուն: Բայց Ոգին իրականում բնակվում է սրտում: Բայց սրտի գլխավոր նստավայրը այստեղ է, գաղթունի օրջանում: Եվ երբ այն կտրում-անցնում է դրա միջով, այն իրականում պետք է անցնի միջով, դա անպես չէ, որ ես պարզապես ասեմ, թե մկրտեցի ձեզ: Դա այդպես չէ: Այն պետք է անցնի դրա միջով և դուք պետք է զգաք Սուրբ Ոգու զով ֆամին ձեր գլխավերևում: Հարցազրույցավար: Այն այնտե՞ղ է արդեն: Երի Մատաջի: Այո՛, այն այնտեղ է: Հարցազրույցավար: Ես կարո՞ղ եմ այն զգալ: Երի Մատաջի: Ես չգիտեմ դուք կզգաք, թե ոչ, ֆանի որ դուք պետք է այդ գաղթունությունը ունենաք: Հիմա, մեր օտարը նույնպես ամենուր այդ Ամենթափանց Ուժն է, որը ամեն ինչին թրթխում է հարդրում: Բայց այս էներգիան հնարավոր է զգալ միայն երբ դուք ստանում եք այդ Գիտակցումը: Ապա տեղի է ունենում այն, որ ձեր բոլոր կենտրոնները ձեր մտքների ծայրերի վրա գալուստ են դառնում: Եվ դուք կարող եք զգալ, դա գրված է Նուրանում, որ ձեր ձեռքերը կխոսեն, երբ դուք ստանաք ձեր Հարությունը: Հարցազրույցավար: Այո: Երի Մատաջի: Սա է Հարությունը: Հարցազրույցավար: Բայց, Մատաջի՛, դուք պետք է որ հասկանաք, պետք է գիտակցեք, ես նեցիկ Մահարիշիի, վատերի մասին, դուք պետք է որ այդքան լինեք ֆենադատների և կասկածամիտների հետ, որովհետև.. Երի Մատաջի: Իհարկե, իհարկե, ես անընդհատ նրանց հետ եմ ապրում: Հարցազրույցավար: Որովհետև նրանք ձեր առաջ են գալիս: [Երի Մատաջին ծիծաղում է] Երի Մատաջի: Հիմա նախ, հասկանո՞ւմ եք, ամենամեծ սխալը որ մենք անում եք, ինչ վերաբերում է գուրույի մաս կամ ինչ-որ կրոնի գնալիս,

այն է որ, մենք չենք կարող վհարել Աստծո համար: Հասկանում եմ, դա կենդանի Աստծո կենդանի գործընթաց է: Հիմա երթալիքներ գրեմ ուզում եմ ծիլ ծեղեցնել: Որքան փող եմ տալիս Մայր Հողին: Իսկ շատ պարզ բան է, բայց մարդիկ չեն հասկանում: Նրանք կարծում են, թե ամեն ինչ կարող են գնել: Դուք չեք կարող գնել Աստծուն: Մի պարզ մեթոդ երե կիրառեք նրանց բոլորի վրա, նրանք բոլորը կհախճեն: Հարցազրուցավար: Այո, հիմա նորից ես կարդում եմ, որ Ոգին՝ այս ուժը, որի մասին Դուք խոսում եք, կարող է օգնել...չգիտեմ՝ դա թեմայի մեջ է, թե ոչ, բայց կարող է օգնել ֆալցիկեղի, ՁԻԱՀ-ի դեմ: Երի Մատաշի: Այո՛, այո՛: Հարցազրուցավար: Մի ֆանի ավստրալիացիներ խոսում էին իրենց երեխաների հերթիկից կախվածությամբ մասին և.. Երի Մատաշի: Այո՛, իհարկե այն կարող է, այն օգնում է, որովհետև, տեսե՛ք, հիմա ցույց կտամ: [Երի Մատաշին ցույց է տալիս կենտրոնական նյարդային համակարգը] Սա կենտրոնն է, կարող եմ ասել սա Մեդուլլա օբլոնգատան է (երկարավուն ուղեղը) կամ կարող եմ ասել, որ սրա միջով անցնում է կենտրոնական ուղին: Հիմա, այդ կենտրոնը սրա ներսում է: Երբ մենք անհավասարակշռության վիճակում ենք, օրինակ՝ չափից դուրս շատ ենք գնում դեպի ձախ կողմ, այսինքն շատ զգացմունքային ենք դառնում կամ ամեն տեսակ սխալ, անմիտ պայմանակոնդիցիոներ ենք անում կամ երե չափից շատ աջ կողմ ենք գնում՝ դեպի էզոն և այլնը, ապա մենք այն խզում ենք: Երբ այն խզում ենք, այդ կենտրոնը սեղմվում է և էներգիան էլ է սեղմվում: Քիչ-քիչ այն խզում է իր կապը գլխի հետ, ամբողջի հետ և դառնում է չարորակ: Երբ այն չարորակ է դառնում, սխալ է գերիշխել այլ բջիջների վրա և ահա այդպես էլ սկսվում է ֆալցիկեղը: Այժմ, երբ Կուլդալիկին բարձրանում է, ի՞նչ է այն անում: Այն նախառաջ լուսավորում է այս կենտրոնը այստեղ, այն ետ է բերում նորմայի: Ապա գնում է վեր, կարում-անցնում վեր, որով և մի շատ մեծ գործ է անում. միացնում է ձեզ Ամենաբարիակց Ուժին: Եվ երբ այդ Ուժը սխալ է հոսել ձեր միջով, դուք պետք չէ անհանգստանալ, դուք բացարձակապես խաղաղ եք դառնում, ձեր բոլոր խնդիրները վերջանում են: Իրականում խնդիրների մեծ մասը կարող է վերջանալ Ոգին լինելուն պես: Հարցազրուցավար: Կալ: Ետ դժվար է հասկանալ...[...] ինչպես ես եմ անում հիմա: Դուք առաջարկել եք ցուցադրություն անել՝ մեր լսարանի հետ: Երի Մատաշի: Այո՛, կարծում եմ կիրառեն, բայց շատ կարև ժամանակ է: Հարցազրուցավար: Դուք կցանկանայի՞ք: Երի Մատաշի: Եվ նրանք բոլորը կարծում են շատ պարզ են իրենց ավտոբուսների հասնելուն կամ մի այլ բանի: [Ծիծաղ] Հարցազրուցավար: Ո՛չ, ո՛չ: Նրանք փորձելու ժամանակ ունեն: Երի Մատաշի: Ետ լավ, տեսնենք: Հիմա, դուք պարզապես ձեր ձեռքերը այսպես դեպի ինձ պարզեց և ձեր աջ ձեռքը դրեք ձեր սրտին: Եվ ասե՛ք՝ ինքներդ ձեր հանդեպ ամբողջ կախատով, որ դուք Ոգին եք: Ձեր սրտում պետք է ասե՛ք. «Մայր, ես Ոգին եմ»: Ինձ կարող եք կոչել Մայր կամ կարող եք կոչել Երի Մատաշի: «Ես Ոգի եմ»։ Խնդրում եմ ասե՛ք դա երեք անգամ՝ ամբողջությամբ ձեր հանդեպ վստահությամբ: Այժմ դեպի ինձ պարզե՛ք աջ ձեռքը և տեսե՛ք, թե արդյո՞ք ձեր գլխովերևից դուրս եկող զով ֆունի կա: Այո՛, այո՛, այստեղ, վերևում: Որքան մարդկանց մտա այդքան վեր է: Նայե՛ք ինձ առանց մտածելու, նայե՛ք ինձ առանց մտածելու: Աջ ձեռքը դեպի ինձ պարզե՛ք, աջը, աջ ձեռքը դեպի ինձ: Աջ ձեռքը դեպի ինձ, իսկ ձախը գլխովերևում: [Երի Մատաշին ծիծաղում է]: Աջ ձեռքը, ես ասում եմ, աջ ձեռքը դեպի ինձ: Դուք բոլորդ սխալ եք անում: Ահա՛: [Երի Մատաշին ծիծաղում է]: Հիմա տե՛սե՛ք: Կարգի՞ն է: Զով ֆունի կա՞ ձեր ձեռքերում: Հարցազրուցավար: Ասե՛ք այս, երե կա: Լսարան: Այո՛: Երի Մատաշի: Այո՛, այո՛, այո՛, ես կարող եմ տեսնել ձեր աչքերը... Աչքերը կսկսեն փայլել, հասկանում եմ, աչքերի մեջ լույս կլինի: Հիմա մտածո՞ւմ եք դուք: Պարզապես ինձ նայե՛ք՝ առանց մտածելու, եկե՛ք տեսնենք, կարո՞ղ եք դա անել: Ինձ նայե՛ք առանց մտածելու, կարո՞ղ եք դա անել: Դուք կարող եք: Դուք դա այլ կերպ չեք կարողանա անել, հասկանո՞ւմ եք, այնպես որ դուք մտքերից վեր եք անցնում: Հիմա պարզապես զգացե՛ք դա, դուք դա զգո՞ւմ եք նաև ձեռքերի մեջ: Եկե՛ք պարզապես տեսնենք: Հարցազրուցավար: Բարձրացրե՛ք ձեր ձեռքերը, երե ինչ-որ ձևով զգացե՛ք: Երի Մատաշի: Ձեր ձեռքերը վեր բարձրացրե՛ք: Բոլորը, ովքեր զգացել են: Պարզապես երկու ձեռքերն էլ վեր: Ես կուզեմայի երկու ձեռքերն էլ տեսնել: Հարցազրուցավար: Թույլ ավել ցույց տալ նրանց, Մադամ: Երի Մատաշի: Այո, այսօր շատերը, ովքեր այն ստացել են: Հարցազրուցավար: Հիմա մենք այստեղ այս կողմում ձեր հետևորդներից ունենե՞մ.. Երի Մատաշի: Այո՛, ուրի՞ց ովքեր: Հարցազրուցավար: Այնտեղ, այնտեղ վերևում ունենե՛ք: Երի Մատաշի: Կալ, տեսնենք: Նրանք, ովքեր գլխի վրա են զգացել, ձեռքերը պարզապես վեր բարձրացրե՛ք: Տեսնենք: Զարմանալի է, լսարանը կարծես ...: Երեկ մենք ներքևում 1500 հոգի ունեինք և մոտ 500 հոգի վերևի հարկում, և նրանց մեծ մասը ստացավ Ինֆրագիտակցում: Հարցազրուցավար: Այո՛: Հիմա, իրականում մենք պետք է ասե՛նք, որ անցյալում երբ դուք դա Բրիտանիայում արեցիք, դուք ապիտոյով և հետադարձությամբ մարդկանց ասացիք ասելու նույնը անել: Երի Մատաշի: Ո՛չ, դա Հոնկոնգն է: Ես դա Հոնկոնգում եմ արել: Ձե, Հոնկոնգում մարդիկ շատ զգայուն են: Հոնկոնգում շատ զգայուն մարդիկ են: Միգուցե հիմա նրանք նեղ վիճակում են, որովհետև նրանք պետք է հեռանան և նման բաներ: Միգուցե դրա պատճառով: Հարցազրուցավար: Կարիքի մեջ գտնվող մարդիկ ավելի զգայուն են, այդպե՞ս է: Երի Մատաշի: [Երի Մատաշին ծիծաղում է] Ես այդպես կարծեմ, ֆանի որ նրանք ձգտում են Աստծուն, հակառակ դեպքում նրանք մտածում են. «Մեզ հետ ամեն ինչ կարգին է, ինչու անհանգստանալ Աստծո մասին, հասկանում եմ, ո՞վ է Աստված ի վերջո»։ Այնպես որ դա ստեղծ է ունենում: Բայց այն պետք է այնքան շատերի հետ ստեղծ ունենա: Ես գործնացած եմ, որ նրանք այն չեն ստացել: Եկե՛ք նորից տեսնենք, թե ֆանիսն են ստացել: Տեսնենք: Բարձրացրե՛ք ձեր ձեռքերը: Տեսնենք, ուղղակի տեսնենք: Տեսնո՞ւմ եք, նրանք նույնիսկ դժկամությամբ են ձեռքերը վեր բարձրացնում, որ տեսնենք, տեսնո՞ւմ եք: Հիմա պարզապես տեսե՛ք այն ձե՛ր գլխի վրա: Հարցազրուցավար: Ես շեղվել էի իրականում: Ես արդար փորձ չեմ այս դեպքի համար, որովհետև դիտում էի սուսպենսիոն կատարվող բաները: Երի Մատաշի: Այո՛: Այդպես է և նրանք նույնպես... Դուք զգո՞ւմ եք: Ո՛չ: Ձեզանից ոչ ո՞ք: Կարծում եմ ինչ-որ բան սխալ է: Ես զգում եմ իրենցից կողմ ֆունին, ես դա կարող եմ զգալ: Նրանցից ոմանք իրոք զգում են դա: Նրանք, ովքեր իսկապես զգում են, չպետք է ամաչեն ասել՝ այո, զգում եմ, դա ամենալավն է: Հարցազրուցավար: Կալ Երի Մատաշի: Կարո՞ղ եք հիմա բարձրացնել ձեր ձեռքերը, տեսնենք: Սրանք բոլորը իմ աշակերտներն են, կարծում եմ: [Ծիծաղ] Զարմանալի է: Այլապես ավստրալիացիները շատ լավն են: Հարցազրուցավար: Իսկապե՞ս: Մենք ընկալումակ ենք, այո՞: Երի Մատաշի: Նրանք ամենալավ Սահաջ Յոգերն են, ամենալավ մարդիկ: Նրանք շատ անմեղ են և շատ արագ են ստանում իրենց Ինֆրագիտակցումը: Նրանք կոչում են դրան և հրաժեհներ են գործում, հրաժեհներ են գործում: Հարցազրուցավար: Ես պետք է նեղ, որ տեսել եմ ձեր գովազդներից մեկը այսօրվա թերթերից մեկում և կարծեմ... այսօր երեկոյան Սիդնեյի Պետական Թատրոնում հանդիպում կա, բայց առանց վարձի: Երի Մատաշի: Իհարկե առանց: Հարցազրուցավար: Դուք վարձ չե՞ք վերցնում: Երի Մատաշի: Ո՛չ, ո՛չ, ընդհանրապես: Հարցազրուցավար: Դուք փող չե՞ք կուրացնում: Երի Մատաշի: Ո՛չ: [Երի Մատաշին ծիծաղում է] Հարցազրուցավար: Ձե, ես պետք է կարմարացնեմ: Ետ լավ, շնորհակալ եմ ձեր ժամանակի համար: Դուք ևս մեկ շաբա՞թ էլ եք մնալու Ավստրալիայում: Երի Մատաշի: Այո՛: Հարցազրուցավար: Դուք այլ նախագիտություն եք եղել, իսկ հիմա Սիդնեյում

Էֆ անուն: Երի Մատաթի: Այո՛: Ես Մելբուրն եմ գնալու: Հարցազրուցավար: Մելբուրն քաղաք և Նոր Զելանդիա: Երի Մատաթի: Եվ նաև Նոր Զելանդիա: Հարցազրուցավար: Եստ լավ: Մենք ձեզ շնորհակալություն եմ հայտնում: Երի Մատաթի: Եստ շնորհակալություն Հարցազրուցավար: Եթե ցանկանում եմ տեսնել Երի Մատաթիին, ձեր տեղական թերթում կհարողանա՞մ գտնել, թե որտեղ է Նա հանդիպելու մարդկանց: Եստ շնորհակալություն իսկապես: Խնդրում եմ, շնորհակալություն հայտնենք Նրան՝ Մատաթիին.. [Ծափահարություններ]